

Warszawa, dnia 03 grudnia 2020 r.

**RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER FINANSÓW, FUNDUSZY
I POLITYKI REGIONALNEJ**

Według rozdzielnika

Szanowni Państwo,

Stosownie do postanowień uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), uprzejmie informuję, że na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny został udostępniony pod numerem UC66 *projekt ustawy o Systemie Informacji Finansowej*, wraz z uzasadnieniem, oceną skutków regulacji oraz tabelami zgodności i odwróconą tabelą zgodności.

Mając na uwadze pilność sprawy – projekt ma przede wszystkim na celu implementację art. 1 pkt 19, art. 1 pkt 25 lit b i art. 1 pkt 42 *dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/843 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającej dyrektywę (UE) 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz zmieniającej dyrektywy 2009/138/WE i 2013/36/UE* (Dz. Urz. UE L nr 156 z 19.06.2018 r., str. 43), której termin implementacji upłynął 10 września br – zwracam się z uprzejmą prośbą o zgłaszanie ewentualnych uwag w terminie 14 dni od udostępnienia projektu ustawy.

W przypadku zgłoszenia uwag, proszę o przekazanie ich również w wersji elektronicznej na adres: lukasz.pawlowski@mf.gov.pl.

Jednocześnie informuję, iż zgodnie z § 40 ust. 4 Regulaminu pracy Rady Ministrów, nieprzekazanie stanowiska w wyznaczonym terminie zostanie uznane za uzgodnienie treści projektu ustawy.

Łączę wyrazy szacunku,

z up. Ministra Finansów, Funduszy i Polityki
Regionalnej
Piotr Dziędzic
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
*/podpisano kwalifikowanym podpisem
elektronicznym/*

Otrzymują:

1. Pan Mateusz Morawiecki – Prezes Rady Ministrów, Minister Cyfryzacji;
2. Pan Jarosław Kaczyński – Wiceprezes Rady Ministrów;
3. Pan Piotr Gliński – Wiceprezes Rady Ministrów, Minister Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Sportu, Przewodniczący Komitetu do spraw Pożytku Publicznego;
4. Pan Jarosław Gowin – Wiceprezes Rady Ministrów, Minister Rozwoju, Pracy i Technologii;
5. Pan Jacek Sasin – Wiceprezes Rady Ministrów, Minister Aktywów Państwowych;
6. Pan Michał Dworczyk – Minister – Członek Rady Ministrów, Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów;
7. Pan Michał Cieślak – Minister – Członek Rady Ministrów;
8. Pan Michał Wójcik – Minister – Członek Rady Ministrów;
9. Pan Łukasz Schreiber – Minister – Członek Rady Ministrów, Przewodniczący Stałego Komitetu Rady Ministrów, Sekretarz Rady Ministrów, Przewodniczący Zespołu do spraw Programowania Prac Rządu;
10. Pan Przemysław Czarnek – Minister Edukacji i Nauki;
11. Pan Andrzej Adamczyk – Minister Infrastruktury;
12. Pan Michał Kurtyka – Minister Klimatu i Środowiska;
13. Pan Mariusz Błaszczak – Minister Obrony Narodowej;
14. Pani Marlena Maląg – Minister Rodziny i Polityki Społecznej;
15. Pan Grzegorz Puda – Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi;
16. Pan Zbigniew Ziobro – Minister Sprawiedliwości;
17. Pan Zbigniew Rau – Minister Spraw Zagranicznych;
18. Pan Adam Niedzielski – Minister Zdrowia;
19. Pan Konrad Szymański – Minister do spraw Unii Europejskiej;
20. Pan Mariusz Kamiński – Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji, Koordynator Służb Specjalnych;
21. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
22. Prezes Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej;
23. Prezes Rządowego Centrum Legislacji;
24. Koordynator Oceny Skutków Regulacji w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów;
25. Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych.;
26. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
27. Prezes Narodowego Banku Polskiego;
28. Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego;
29. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego;
30. Koordynator Oceny Skutków Regulacji, Pan Antoni Olszewski;
31. Szef Centralnego Biura Antykorupcyjnego;
32. Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
33. Szef Agencji Wywiadu;
34. Szef Służby Wywiadu Wojskowego;
35. Szef Służby Kontrwywiadu Wojskowego;
36. Komendant Główny Policji;
37. Komendant Centralnego Biura Śledczego Policji;
38. Komendant Główny Straży Granicznej,

U S T A W A

z dnia _____ 2020 r.

o Systemie Informacji Finansowej^{1),2)}

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zasady funkcjonowania Systemu Informacji Finansowej, zwanego dalej „SInF”, w tym:

- 1) instytucje zobowiązane do przekazywania informacji o rachunku do SInF;
- 2) organ właściwy w sprawach SInF;
- 3) zakres informacji o rachunku przekazywanych do SInF;
- 4) podmioty uprawnione do pozyskiwania informacji o rachunku gromadzonych w SInF;
- 5) zasady przetwarzania informacji gromadzonych w SInF;
- 6) zasady ochrony informacji przetwarzanych w SInF.

Art. 2. 1. SInF służy:

- 1) przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;
- 2) wykrywaniu poważnego przestępstwa lub prowadzeniu postępowania karnego w sprawie poważnego przestępstwa, a także w celu identyfikacji, wykrycia lub zabezpieczenia mienia pochodzącego z takiego przestępstwa;
- 3) innym celom określonym w ustawie.

2. SInF jest prowadzony przy użyciu systemu teleinformatycznego.

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża:

- a) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/843 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającą dyrektywę (UE) 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz zmieniającą dyrektywy 2009/138/WE i 2013/36/UE (Dz. Urz. L 156 z 19.06.2018, str. 43),
- b) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1153 z dnia 20 czerwca 2019 r. ustanawiającą zasady ułatwiające korzystanie z informacji finansowych i innych informacji w celu zapobiegania niektórym przestępstwom, ich wykrywania, prowadzenia dochodzeń w ich sprawie lub ich ścigania oraz uchylającą decyzję Rady 2000/642/WSiSW (Dz. Urz. L 186 z 11.07.2019, str. 122).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, ustawę z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, ustawę z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej oraz ustawę z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.

Art. 3. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) instytucja zobowiązana:
 - a) oddział instytucji kredytowej, bank krajowy, oddział banku zagranicznego w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1896),
 - b) spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową i Krajową Spółdzielczą Kasę Oszczędnościowo-Kredytową, o których mowa w ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1643 i 1639),
 - c) krajową instytucję płatniczą, małą instytucję płatniczą, krajową instytucję pieniądza elektronicznego, oddział unijnej instytucji płatniczej, oddział unijnej instytucji pieniądza elektronicznego, oddział zagranicznej instytucji pieniądza elektronicznego, w rozumieniu ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2020 r. poz. 794 i 1639) oraz organ administracji publicznej, jeżeli świadczy on usługi płatnicze,
 - d) firmę inwestycyjną i bank powierniczy, o których mowa w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 89, 284 i 568),
 - e) Narodowy Bank Polski – w zakresie, w jakim prowadzi rachunki bankowe innych osób prawnych, za zgodą Prezesa NBP, o której mowa w art. 51 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. z 2020 r. poz. 2027),
 - f) przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292, 1495 oraz z 2020 r. poz. 424 i 1086) w zakresie, w jakim prowadzi działalność polegającą na udostępnianiu skrytek sejfowych, oraz oddział przedsiębiorcy zagranicznego prowadzący taką działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) izba rozliczeniowa – izbę rozliczeniową o której mowa w art. 119zg pkt 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325, 1423, 2122, 2123);
- 3) beneficjent rzeczywisty – osobę fizyczną, o której mowa w art. 2 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2020 r. poz. 971,875 i 1086);
- 4) pełnomocnik do rachunku – każdą osobę umocowaną do składania dyspozycji dotyczących rachunku, wpłat gotówkowych na rachunek lub wypłat gotówkowych z

rachunku, w imieniu posiadacza rachunku, w tym przy użyciu karty płatniczej w rozumieniu art. 2 pkt 15a ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych wydanej do rachunku;

- 5) posiadacz rachunku – każdą osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, będącą stroną umowy rachunku, w tym posiadacza skrytki sejfowej – w przypadku umowy o udostępnieniu skrytki sejfowej;
- 6) poważne przestępstwo – przestępstwo obejmujące co najmniej jeden z rodzajów działalności, o której mowa w załączniku I do Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/794 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol), zastępującego i uchylającego decyzje Rady 2009/371/WSiSW, 2009/934/WSiSW, 2009/935/WSiSW, 2009/936/WSiSW i 2009/968/WSiSW (Dz. Urz. UE L 135 z 24.05.2016 r. str. 53);
- 7) przetwarzanie informacji – wszelkie operacje wykonywane na informacjach o rachunkach, w szczególności ich zbieranie, utrwalanie, organizowanie, porządkowanie, przechowywanie, adaptowanie lub modyfikowanie, pobieranie, przeglądanie, wykorzystywanie, ujawnianie przez przesłanie, rozpowszechnianie lub innego rodzaju udostępnianie, dopasowywanie lub łączenie, ograniczanie, usuwanie lub niszczenie;
- 8) rachunek:
 - a) rachunek płatniczy, o którym mowa w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych,
 - b) rachunek bankowy i rachunek w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, niebędące rachunkami płatniczymi, z wyjątkiem rachunku na który na koniec danego dnia, następuje automatyczne przeksięgowanie środków pieniężnych a ich zwrot wraz z odsetkami następuje automatycznie na rachunek nie później niż w terminie dwóch dni roboczych,
 - c) rachunek papierów wartościowych i rachunek zbiorczy oraz służący do ich obsługi rachunek pieniężny w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.
- 9) STIR – system teleinformatyczny izby rozliczeniowej, o którym mowa w art. 119zg pkt 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

Art. 4. Przepisy ustawy dotyczące rachunków stosuje się odpowiednio do umowy o udostępnieniu skrytki sejfowej, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 29 sierpnia

1997 r. – Prawo bankowe, oraz umowy o udostępnienie skrytki sejfowej zawartej przez podmiot, o którym mowa w art. 3 pkt 1 lit. f.

Rozdział 2

Organ właściwy w sprawie SInF

Art. 5. Organem właściwym w sprawach SInF jest Szef Krajowej Administracji Skarbowej, zwany dalej „organem właściwym”.

Art. 6. Organ właściwy jest administratorem danych zgromadzonych w SInF.

Art. 7. Do zadań organu właściwego należy:

- 1) administrowanie i utrzymywanie systemu teleinformatycznego służącego do obsługi SInF;
- 2) opracowywanie analiz statystycznych dotyczących informacji przetwarzanych w SInF;
- 3) weryfikacja prawidłowości przekazywania informacji z SInF podmiotom uprawnionym;
- 4) wydawanie decyzji w przedmiocie nakładania kar pieniężnych.

Art. 8. 1. Organ właściwy składa Prezesowi Rady Ministrów roczne sprawozdanie ze swojej działalności w terminie 3 miesięcy od zakończenia roku kalendarzowego, za który jest składane sprawozdanie.

2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera informacje dotyczące funkcjonowania SInF, w szczególności o liczbie informacji o rachunku przekazanych do SInF przez instytucje zobowiązane oraz informacji o rachunku udostępnionych podmiotom, o których mowa w art. 19 ust. 1.

3. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, w terminie do 30 dni od dnia przekazania Prezesowi Rady Ministrów, organ właściwy przekazuje Komisji Europejskiej.

Art. 9. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może wyznaczyć, w drodze rozporządzenia, dyrektora izby administracji skarbowej do wykonywania zadań organu właściwego, określając zakres tych zadań, mając na uwadze konieczność zapewnienia prawidłowego i sprawnego wykonywania czynności związanych z prowadzeniem SInF.

Art. 10. Zadania związane z obsługą SInF mogą być realizowane wyłącznie przez osoby, które posiadają aktualną, niezbędną wiedzę w zakresie mających zastosowanie do SInF przepisów, w szczególności dotyczących ochrony danych, w tym danych osobowych, potwierdzoną ukończeniem wewnętrznego szkolenia specjalistycznego zorganizowanego przez organ właściwy.

Rozdział 3

Informacje o rachunkach oraz ich przekazywanie do SInF

Art. 11. 1. Instytucje zobowiązane mają obowiązek przekazywać informacje o rachunku do SInF.

2. Instytucja zobowiązana przekazuje do SInF informacje o rachunku w przypadku:

- 1) otwarcia rachunku;
- 2) zmiany informacji o rachunku przekazanych do SInF;
- 3) zamknięcia rachunku.

Art. 12. 1. Informacje o rachunku zawierają:

- 1) numer rachunku oznaczony identyfikatorem Międzynarodowego Numeru Rachunku Bankowego (IBAN) albo numer rachunku unikalny w ramach instytucji zobowiązanej w przypadku rachunków nieoznaczonych IBAN;
- 2) dane identyfikacyjne posiadacza rachunku;
- 3) dane identyfikacyjne beneficjenta rzeczywistego posiadacza rachunku – w przypadku informacji o rachunkach przekazywanych przez instytucje zobowiązane, z wyjątkiem Narodowego Banku Polskiego, będące instytucjami obowiązanyymi zgodnie z ustawą z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;
- 4) dane identyfikacyjne pełnomocnika do rachunku;
- 5) dane identyfikacyjne innej niż posiadacz rachunku lub pełnomocnik do rachunku osoby fizycznej, osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, która zgodnie z postanowieniami umowy rachunku jest uprawniona do otrzymania wartości majątkowych zgromadzonych na rachunku;
- 6) datę otwarcia rachunku;
- 7) datę końcową obowiązywania umowy, o której mowa w art. 4;
- 8) datę zamknięcia rachunku;
- 9) rodzaj rachunku;
- 10) informację, czy zamknięcie rachunku nastąpiło na podstawie art. 41 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, art. 59a ust. 1 pkt 2 lub art. 60 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe wraz z informacją na temat podjętych działań w stosunku do zgromadzonych na tym rachunku wartości majątkowych w rozumieniu art. 2 ust. 2 pkt 27 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;

11) informacje o przyporządkowaniu do rachunku innych numerów, odpowiadających strukturze zapisu Numeru Rachunku Bankowego (NRB) lub IBAN, w celu identyfikacji poszczególnych płatności dokonywanych na rachunku lub ich zleciendawców, wraz z informacją o metodzie nadawania takich numerów;

12) numer identyfikacji podatkowej (NIP) instytucji zobowiązanej prowadzącej rachunek.

2. Dane identyfikacyjne, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 4, obejmują:

1) w przypadku osób fizycznych:

- a) imię i nazwisko, a także nazwę (firmę) w przypadku osoby prowadzącej działalność gospodarczą,
- b) obywatelstwo,
- c) numer Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL) albo datę urodzenia w przypadku osób nieposiadających numeru PESEL, oraz państwo urodzenia,
- d) rodzaj, numer i serię dokumentu stwierdzającego tożsamość osoby,
- e) NIP – w przypadku posiadacza rachunku będącego osobą fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą,
- f) adres zamieszkania – jeżeli instytucja zobowiązana posiada te dane,
- g) adres korespondencyjny – jeżeli instytucja zobowiązana posiada te dane,
- h) adres głównego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej – w przypadku posiadacza rachunku będącego osobą fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą;

2) w przypadku osób prawnych i jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej:

- a) nazwę (firmę),
- b) formę organizacyjną,
- c) NIP, a w przypadku braku takiego numeru – państwo rejestracji, nazwę właściwego rejestru oraz numer i datę rejestracji,
- d) adres siedziby oraz adres prowadzenia działalności – jeżeli instytucja zobowiązana posiada te dane,
- e) adres korespondencyjny – jeżeli instytucja zobowiązana posiada te dane.

3. Dane identyfikacyjne, o których mowa w ust. 1 pkt 3, obejmują:

1) imię i nazwisko;

- 2) obywatelstwo, jeżeli zostało ustalone przez instytucję zobowiązaną zgodnie z art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;
- 3) numer PESEL albo datę urodzenia w przypadku osób nieposiadających numeru PESEL, a także państwo urodzenia – jeżeli zostały ustalone przez instytucję zobowiązaną zgodnie z art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;
- 4) rodzaj, numer i serię dokumentu stwierdzającego tożsamość osoby – jeżeli zostały ustalone przez instytucję zobowiązaną zgodnie z art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;
- 5) adres zamieszkania – jeżeli zostały ustalone przez instytucję zobowiązaną zgodnie z art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.

4. Dane identyfikacyjne, o których mowa w ust. 1 pkt 5, obejmują:

- 1) w przypadku osób fizycznych:
 - a) imię i nazwisko,
 - b) obywatelstwo, jeżeli instytucja zobowiązana posiada te dane,
 - c) numer PESEL albo datę urodzenia w przypadku osób nieposiadających numeru PESEL, oraz państwo urodzenia, jeżeli instytucja zobowiązana posiada te dane,
 - d) rodzaj, numer i serię dokumentu stwierdzającego tożsamość osoby, jeżeli instytucja zobowiązana posiada te dane;
- 2) w przypadku osób prawnych i jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej:
 - a) nazwę (firmę),
 - b) formę organizacyjną, jeżeli instytucja zobowiązana posiada te dane,
 - c) NIP, a w przypadku braku takiego numeru – państwo rejestracji, nazwę właściwego rejestru oraz numer i datę rejestracji, jeżeli instytucja zobowiązana posiada te dane,
 - d) adres siedziby lub adres prowadzenia działalności, jeżeli instytucja zobowiązana posiada te dane.

Art. 13. 1. Instytucja zobowiązana przekazuje informacje o rachunku do SInF za pośrednictwem STIR.

2. Do przekazania informacji o rachunku przez instytucje zobowiązane, o których mowa w art. 3 pkt 1 lit. a i b, stosuje się odpowiednio przepisy art. 119zk § 2 i 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

3. Korzystanie z pośrednictwa podmiotów, o których mowa w ust. 2, nie zwalnia instytucji zobowiązanej z odpowiedzialności za przekazanie informacji do STIR.

4. Przekazanie informacji o rachunku do STIR oraz przekazanie tej informacji ze STIR do SInF jest nieodpłatne.

Art. 14. 1. Instytucja zobowiązana przekazuje do STIR informacje o rachunku nie później niż w terminie 3 dni od dnia otwarcia rachunku, zmiany informacji o rachunku przekazanych do SInF lub zamknięcia rachunku.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 39 ust. 2 lub 3 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, instytucja zobowiązana przekazuje do STIR informacje, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 2 i 3, w terminie 3 dni od dnia ich uzyskania.

3. Instytucja zobowiązana, która nie przekazała informacji o rachunku do STIR albo stwierdziła niezgodność przekazanej informacji o rachunku ze stanem faktycznym, przekazuje do STIR brakujące albo skorygowane informacje o rachunku niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 2 dni od dnia, w którym stwierdzono brak informacji albo niezgodność przekazanej informacji.

4. Izba rozliczeniowa niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 2 dni od dnia otrzymania informacji o rachunku od instytucji zobowiązanych, przekazuje te informacje do SInF.

5. W przypadku gdy informacje dotyczące rachunku, o którym mowa w art. 3 pkt 8, są przekazywane przez bank lub spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową na podstawie art. 119zp § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, informacje, o których mowa w art. 119zr ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa oraz informacje o rachunku, o których mowa w art. 12, są przesyłane wspólnie. Izba rozliczeniowa z otrzymanego zbioru danych wyodrębnia informacje o rachunku, o których mowa w art. 12 oraz przesyła do SInF w terminie, o którym mowa w ust. 4.

6. Do terminów, o których mowa w ust. 1-4, nie wlicza się sobót i dni ustawowo wolnych od pracy oraz okresu od chwili wystąpienia awarii lub zakłócenia funkcjonowania STIR do chwili przywrócenia funkcjonowania STIR.

Art. 15. W przypadku wątpliwości organu właściwego co do zgodności ze stanem faktycznym lub kompletności informacji o rachunku, instytucja zobowiązana przekazuje informacje o rachunku w terminie 3 dni od dnia wpływu lub udostępnienia żądania ponownego przekazania informacji o rachunku. Przepis art. 14 ust. 6 stosuje się odpowiednio.

Art. 16. 1. Informacje o rachunku są przetwarzane w SInF przez okres 5 lat od zamknięcia rachunku lub wygaśnięcia umowy, o której mowa w art. 4.

2. Przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 1, po dokonaniu oceny konieczności i proporcjonalności dalszego przetwarzania, organ właściwy może zdecydować o przetwarzaniu informacji o rachunku przez kolejny okres nie dłuższy niż 5 lat, licząc od dnia, w którym upływa okres, o którym mowa w ust. 1, jeżeli jest to konieczne w celu przeciwdziałania praniu pieniędzy lub finansowaniu terroryzmu lub w celu zapewnienia prawidłowości prowadzonych postępowań w sprawach dotyczących poważnych przestępstw.

Art. 17. Dane, o których mowa w art. 12, instytucje zobowiązane przekazują w postaci elektronicznej odpowiadającej strukturze logicznej dostępnej w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Rozdział 4

Wykorzystanie informacji zgromadzonych w SInF

Art. 18. Informacje o rachunku zgromadzone w SInF w celu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1, są niezwłocznie, w całości, przekazywane Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej.

Art. 19. 1. Informacje o rachunku zgromadzone w SInF, w celach o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2, są niezwłocznie udostępniane:

- 1) Prokuratorowi Krajowemu,
- 2) Prezesom Sądów Apelacyjnych,
- 3) Komendantowi Centralnego Biura Śledczego Policji,
- 4) Komendantowi Głównemu Policji,
- 5) Komendantowi Biura Spraw Wewnętrznych Policji,
- 6) Szefowi Centralnego Biura Antykorupcyjnego,
- 7) Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
- 8) Szefowi Agencji Wywiadu,

- 9) Szefowi Służby Kontrwywiadu Wojskowego,
 - 10) Szefowi Służby Wywiadu Wojskowego,
 - 11) Komendantowi Głównemu Żandarmerii Wojskowej,
 - 12) Komendantowi Głównemu Straży Granicznej,
 - 13) Komendantowi Biura Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej,
 - 14) Dyrektorom Izb Administracji Skarbowej,
 - 15) Komendantowi Służby Ochrony Państwa,
 - 16) Inspektorowi Nadzoru Wewnętrznego
- zwanymi dalej „podmiotami uprawnionymi”.

2. Organ właściwy może przetwarzać dane zgromadzone w SInF, w celu realizacji swoich zadań ustawowych w zakresie ujawniania i odzyskiwania mienia zagrożonego przypadkiem, rozpoznawania, wykrywania i zwalczania przestępstw oraz przestępstw skarbowych, zapobiegania tym przestępstwom oraz ścigania ich sprawców.

3. Podmioty uprawnione, o których mowa w ust. 1 pkt 4, 6-12 oraz 15, mogą pozyskiwać informacje o rachunku zgromadzone w SInF w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania sprawdzającego lub postępowania bezpieczeństwa przemysłowego prowadzonych na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych.

4. Szef Centralnego Biura Antykorupcyjnego może pozyskiwać informacje o rachunku zgromadzone w SInF w zakresie niezbędnym do wykonywania zadań, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 1921 i 2020 oraz z 2020 r. poz.1610).

Art. 20. Udostępnianie podmiotom uprawnionym informacji o rachunku zgromadzonych w SInF następuje przy użyciu systemu teleinformatycznego służącego do obsługi SInF.

Art. 21. 1. Podmioty uprawnione mogą bezpośrednio lub za pośrednictwem Jednostki Krajowej Europolu, dokonywać wymiany informacji o rachunku zgromadzonych w SInF z Agencją Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol), w sprawach związanych z poważnym przestępstwem mieszczącym się w zakresie obowiązków Europolu i w celu wykonywania jego zadań.

2. Prokurator, o którym mowa w art. 22 ust. 1 pkt 1, oraz sędzia, o którym mowa w art. 22 ust. 1 pkt 2, w związku z wykonaniem wniosku o udzielenie pomocy prawnej, pochodzącego z państwa obcego, które na mocy ratyfikowanej umowy międzynarodowej wiążącej Rzeczpospolitą Polską ma prawo występować o udzielenie informacji objętych tajemnicą

bankową, w sprawie dotyczącej poważnego przestępstwa może pozyskiwać oraz udostępniać informacje o rachunku zgromadzone w SInF.

Art. 22. 1. Dostęp do SInF, z upoważnienia podmiotu uprawnionego, o którym mowa w art. 19 ust. 1:

- 1) pkt 1, ma prokurator,
- 2) pkt 2, ma sędzia sądu działającego na obszarze danej apelacji,
- 3) pkt 3, 5-13 oraz 15 i 16, ma pracownik lub funkcjonariusz,
- 4) pkt 4, ma pracownik lub funkcjonariusz, w tym co najmniej pracownik lub funkcjonariusz krajowego biura do spraw odzyskiwania mienia, o którym mowa w art. 145k ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360, 956, 1610 i 2112),
- 5) pkt 14, ma pracownik urzędu skarbowego, pracownik albo funkcjonariusz urzędu celno-skarbowego znajdującego się na obszarze terytorialnego zasięgu działania danej izby administracji skarbowej

– po nadaniu przez podmiot uprawniony unikalnego identyfikatora dostępu do SInF.

2. Podmiot uprawniony może upoważnić do dostępu do SInF wyłącznie osobę cechującą się wysoką etyką zawodową, która posiada niezbędną wiedzę w zakresie przepisów ustawy oraz ochrony danych, kwalifikacje zapewniające zachowanie bezpieczeństwa systemów teleinformatycznych oraz daje rękojmię ochrony informacji o rachunku zgromadzonych w SInF.

Art. 23. 1. Podmiot uprawniony prowadzi rejestr osób upoważnionych do dostępu do SInF, w którym przechowywane są następujące dane:

- 1) imię i nazwisko osoby upoważnionej do dostępu do SInF;
- 2) stanowisko osoby upoważnionej do dostępu do SInF;
- 3) unikalny identyfikator dostępu do SInF;
- 4) data nadania upoważnienia do dostępu do SInF;
- 5) data i godzina utraty upoważnienia do dostępu do SInF.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4, podmiot uprawniony przekazuje za pomocą środków komunikacji elektronicznej do organu właściwego.

3. O utracie upoważnienia do dostępu do SInF podmiot uprawniony niezwłocznie informuje za pomocą środków komunikacji elektronicznej organ właściwy, nie później niż w dniu utraty upoważnienia.

4. Podmiot uprawniony przechowuje dane z rejestru, o którym mowa w ust. 1, przez okres 5 lat licząc od dnia utraty upoważnienia do dostępu do SInF.

5. Przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 4, organ właściwy może zażądać przechowywania danych, o których mowa w ust. 1, po upływie okresu, o którym mowa w ust. 4, jeżeli jest to konieczne w celu zapewnienia prawidłowości prowadzonego postępowania dotyczącego zgodności z prawem przetwarzania informacji o rachunku.

Art. 24. Udostępnienie informacji o rachunku zgromadzonych w SInF podmiotom uprawnionym, następuje po wskazaniu:

- 1) danych identyfikacyjnych, pozwalających na zidentyfikowanie osoby fizycznej, prawnej, jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej lub rachunku;
- 2) oznaczeniu postępowania, w związku z którym ma nastąpić udostępnienie informacji o rachunku;
- 3) poważnego przestępstwa, w związku z którym ma nastąpić udostępnienie informacji o rachunku, a w przypadkach, o których mowa w art. 19 ust. 3 i 4, rodzaju sprawdzenia;
- 4) okresu, za jaki informacje o rachunku mają być udostępnione;
- 5) unikalnego identyfikatora dostępu do SInF osoby, która dokonuje sprawdzenia;
- 6) indywidualnego oznaczenia w ramach podmiotu uprawnionego osoby, na zlecenie której udostępniane są informacje z SInF;
- 7) indywidualnego oznaczenia w ramach podmiotu uprawnionego osoby będącej odbiorcą informacji udostępnianej z SInF, w przypadku gdy odbiorcą informacji jest inna osoba niż wskazana zgodnie z pkt 5 lub 6.

Art. 25. Udostępnianie informacji o rachunku zgromadzonych w SInF podmiotom uprawnionym następuje nie wcześniej niż w dacie przekazania do organu właściwego danych, o których mowa w art. 23 ust. 1 pkt 3 i 4.

Art. 26. 1. Organ właściwy prowadzi rejestr logowań do SInF, w którym przechowuje się:

- 1) niepowtarzalny numer zalogowania się do SInF;
- 2) datę i godzinę udostępnienia informacji o rachunku;
- 3) nazwę podmiotu uprawnionego;
- 4) informacje i dane, o których mowa w art. 24;
- 5) niepowtarzalny identyfikator wyników wyszukiwania.

2. Rejestr logowań do SInF jest kontrolowany przez organ właściwy oraz przez właściwy organ nadzorczy ustanowiony zgodnie z art. 41 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłająca decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 89).

3. Rejestr logowań, o którym mowa w ust. 1, jest wykorzystywany wyłącznie w celu monitorowania ochrony danych, w tym sprawdzania dopuszczalności wyszukania i zgodności przetwarzania informacji z prawem, oraz w celu zapewniania bezpieczeństwa danych.

4. Dane, o których mowa w ust. 1, są przechowywane przez okres 5 lat od daty wyszukania informacji o rachunku w SInF. Przepis art. 23 ust. 5 stosuje się odpowiednio.

Art. 27. Dane dotyczące informacji o rachunku udostępnionej z SInF podmiotowi uprawnionemu mogą być przekazane wyłącznie prokuratorom i sądom na potrzeby postępowania karnego.

Art. 28. Informacje o rachunku przetwarzane w celach określonych w ustawie podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu polegającym co najmniej na:

- 1) dopuszczeniu przez administratora danych do przetwarzania informacji o rachunku wyłącznie osób do tego uprawnionych;
- 2) pisemnym zobowiązaniu podmiotu uprawnionego do zapewnienia bezpieczeństwa przetwarzanych informacji;
- 3) regularnym testowaniu i doskonaleniu stosowanych środków technicznych i organizacyjnych;
- 4) zapewnieniu bezpiecznej komunikacji w systemie teleinformatycznym;
- 5) zapewnieniu ochrony przed nieuprawnionym dostępem do systemu teleinformatycznego;
- 6) określeniu zasad bezpieczeństwa przetwarzanych informacji o rachunku.

Rozdział 5

Ochrona danych i kontrola przekazywania informacji do SInF

Art. 29. Do przekazywania informacji o rachunku do STIR, ze STIR do SInF oraz do udostępniania informacji o rachunku z SInF podmiotom uprawnionym w trybie i zakresie

przewidzianym ustawą nie stosuje się przepisów regulujących ograniczenia udostępniania danych objętych tajemnicami ustawowo chronionymi.

Art. 30. Do przetwarzania danych osobowych zgromadzonych w SInF stosuje się przepis art. 6 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1781).

Art. 31. Kontrolę wykonywania przez instytucje zobowiązane obowiązków w zakresie przekazywania informacji o rachunku do STIR, na zasadach określonych w przepisach odrębnych, sprawują:

- 1) Komisja Nadzoru Finansowego – w odniesieniu do instytucji zobowiązanych przez nią nadzorowanych;
- 2) naczelnicy urzędów celno-skarbowych – w odniesieniu do pozostałych instytucji zobowiązanych.

Rozdział 6

Kary pieniężne

Art. 32. 1. Instytucja zobowiązana, o której mowa w art. 3 pkt 1 lit. a-d i f, która nie przekazała do STIR informacji o rachunku w terminie wskazanym w ustawie lub przekazała informacje niezgodne ze stanem faktycznym, podlega karze pieniężnej.

2. Karę pieniężną w wysokości nie większej niż 1 500 000 zł nakłada w drodze decyzji:

- 1) KNF - w zakresie naruszeń stwierdzonych w wyniku kontroli, o której mowa w art. 31 pkt 1;
- 2) naczelnik urzędu celno-skarbowego - w zakresie naruszeń stwierdzonych w wyniku kontroli, o której mowa w art. 31 pkt 2.

3. Jeżeli instytucja zobowiązana przekaze informacje zgodnie z art. 14 ust. 3, w terminie 14 dni od dnia otwarcia rachunku, zmiany przekazanych informacji o rachunku albo od dnia zamknięcia rachunku, organ o którym mowa w ust. 2, może odstąpić od nałożenia kary pieniężnej.

4. Do terminu, o którym mowa w ust. 3, nie wlicza się sobót i dni ustawowo wolnych od pracy.

Art. 33. 1. Izba rozliczeniowa, która nie dopełnia obowiązku pośredniczenia w przekazaniu danych, informacji i żądań pomiędzy organem właściwym a instytucjami zobowiązanymi, podlega karze pieniężnej.

2. Karę pieniężną w wysokości nie większej niż 1 500 000 zł nakłada w drodze decyzji organ właściwy.

3. Od decyzji, o której mowa w ust. 2, przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw finansów publicznych w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Art. 34. Wpływy z kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.

Rozdział 7

Przepisy karne

Art. 35. 1. Kto, wbrew przepisom ustawy, ujawnia osobom nieuprawnionym przetwarzane w SInF informacje o rachunku podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

2. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1 działał nieumyślnie, podlega grzywnie.

Art. 36. Kto, bez uprawnienia lub z naruszeniem posiadanych uprawnień, przetwarza informacje o rachunku, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Rozdział 8

Przepisy zmieniające, przejściowe, dostosowujące i końcowe

Art. 37. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325, 1423, 2122 i 2123) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 119zi w § 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
„5) informacji, o których mowa w art. 12 ustawy z dnia ... o Systemie Informacji Finansowej (Dz. U. ...)”;
- 2) w art. 119zu:
 - a) w § 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
„4) dane, o których mowa w art. 12 ustawy z dnia... o Systemie Informacji Finansowej.”,
 - b) w § 2a:
 - w pkt 1 po wyrazach „kasą oszczędnościowo-kredytową” dodaje się wyrazy „lub inną instytucją zobowiązaną, o której mowa w art. 3 pkt 1 ustawy z dnia ... o Systemie Informacji Finansowej”,
 - pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) wykonywania przez izbę rozliczeniową na rzecz banków, spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych lub innych instytucji zobowiązanych, o których mowa w art. 3 pkt 1 ustawy z dnia ... o Systemie Informacji Finansowej, czynności niezbędnych do zastosowania przez banki, spółdzielcze kasy

oszczędnościowo-kredytowe lub inne instytucje zobowiązane, o których mowa w art. 3 pkt 1 tej ustawy, środków bezpieczeństwa finansowego oraz prowadzenia i dokumentowania wyników bieżącej analizy przeprowadzanych transakcji, o której mowa w art. 43 ust. 3 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.”.

Art. 38. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1896) w art. 105 w ust. 1 pkt 1f otrzymuje brzmienie:

„1f) Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej oraz izbie rozliczeniowej, o której mowa w art. 67, w zakresie niezbędnym do wykonywania odpowiednio zadań i obowiązków, o których mowa w:

- a) dziale IIIB ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa,
- b) ustawie z dnia... o Systemie Informacji Finansowej (Dz. U. ...);”.

Art. 39. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 89, 284 i 568) w art. 150 w ust. 1 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej oraz izbie rozliczeniowej, o której mowa w art. 67 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe, w zakresie niezbędnym do wykonywania odpowiednio zadań i obowiązków, o których mowa w ustawie z dnia... o Systemie Informacji Finansowej (Dz. U. ...);”.

Art. 40. W ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1643 i 1639) w art. 9f w ust. 1 pkt 5c otrzymuje brzmienie:

„5c) Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej oraz izbie rozliczeniowej, o której mowa w art. 67 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, w zakresie niezbędnym do wykonywania odpowiednio zadań i obowiązków, o których mowa:

- a) w dziale IIIB ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325, 1423, 2122 i 2123),
- b) w ustawie z dnia... o Systemie Informacji Finansowej (Dz. U. ...);”.

Art. 41. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 505, 568, 695, 1087 i 1106) w art. 54 w ust. 2 po pkt 12 dodaje się pkt 12a w brzmieniu:

„12a) wykonywanie obowiązków, o których mowa w art. 11 ust. 1 ustawy z dniao Systemie Informacji Finansowej;”.

Art. 42. W ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2020 r. poz. 971, 875 i 1086) w art. 2 w ust. 2 po pkt 19a dodaje się pkt 19b w brzmieniu:

„19b) skrytce sejfowej – rozumie się przez to wyodrębnione i zabezpieczone miejsce o niewielkiej powierzchni, w wydzielonym pomieszczeniu lub dedykowanej szafie ze skrytkami, zabezpieczone przed dostępem osób nieupoważnionych za pomocą systemu kontroli dostępu, alarmu, monitoringu lub ochrony fizycznej, które jest udostępniane klientowi za opłatą, w celu przechowywania zdeponowanych rzeczy ruchomych, na podstawie umowy, której łączny czas obowiązywania wynosi co najmniej 30 dni;”.

Art. 43. Tworzy się System Informacji Finansowej.

Art. 44. 1. Przekazywanie informacji, o których mowa w art. 12 ust. 1, rozpoczyna się nie później niż w terminie:

- 1) 3 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy – w przypadku instytucji zobowiązanych, o których mowa w art. 3 pkt 1 lit. a-b oraz e;
- 2) 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy – w przypadku:
 - a) instytucji zobowiązanych, o których mowa w art. 3 pkt 1 lit. c, z wyjątkiem małych instytucji płatniczych,
 - b) banków powierniczych, o których mowa w art. 3 pkt 1 lit. d,
 - c) instytucji zobowiązanych, o których mowa w art. 3 pkt 1 lit. f;
- 3) 9 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy – w przypadku:
 - a) małych instytucji płatniczych, o których mowa w art. 3 pkt 1 lit. c,
 - b) firm inwestycyjnych, o których mowa w art. 3 pkt 1 lit. d.

2. Do przekazania informacji do SInF stosuje się odpowiednio art. 13 i art. 14.

Art. 45. Instytucje zobowiązane przekazują informacje o rachunkach prowadzonych przez nie na dzień wejścia w życie ustawy, w terminie 14 dni od rozpoczęcia przekazywania informacji, o których mowa w art. 12 ust. 1, zgodnie z art. 44.

Art. 46. Przekazywanie informacji o rachunku zgromadzonych w Systemie Informacji Finansowej podmiotom uprawnionym rozpoczyna się nie później niż w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 47. Pierwsze roczne sprawozdanie, o którym mowa w art. 8, organ właściwy składa Prezesowi Rady Ministrów za rok 2021.

Art. 48. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM PRAWNYM,
LEGISLACYJNYM I REDAKCYJNYM

Renata Łúcko
Zastępcą Dyrektora
Departamentu Prawnego w Ministerstwie Finansów

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym

UZASADNIENIE

W dniu 19 czerwca 2018 r. w Dzienniku Urzędowym UE opublikowana została Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) z dnia 30 maja 2018 r. *zmieniająca dyrektywę (UE) 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz zmieniająca dyrektywy 2009/138/WE i 2013/36/UE* (dalej, jako dyrektywa 2018/843 lub 5AMLD). Ramy prawne Unii Europejskiej w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu oparte są przede wszystkim na Dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. *w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE* (dalej, jako dyrektywa 2015/849 lub 4AMLD).

Impulsem do podjęcia inicjatywy związanej z nowelizacją dyrektywy 2015/849 była m.in. analiza działań podjętych w celu sfinansowania zamachów terrorystycznych, które miały miejsce we Francji oraz Belgii. Komisja Europejska w Komunikacie Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 2 lutego 2016 r. *w sprawie planu działania na rzecz skuteczniejszego zwalczania finansowania terroryzmu* zobowiązała się do przedstawienia inicjatywy dotyczącej nowelizacji 4AMLD, jako kluczowego elementu planu na rzecz poprawy zwalczania finansowania terroryzmu. Asumpt do nowelizacji dyrektywy 2015/849 dały również informacje ujawnione w tzw. „dokumentach panamskich”, wskazujące na słabe punkty światowego systemu finansowego. Celem dyrektywy 2018/843 jest taka modyfikacja unijnych ram prawnych dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, która pozwoli na zwiększenie transparentności przepływów finansowych dokonywanych w systemie finansowym, a co za tym idzie na skuteczniejsze funkcjonowanie organów odpowiedzialnych za detekcję środków finansowych pochodzących z działalności o charakterze przestępczym lub służących finansowaniu działalności terrorystycznej.

Rozwiązania zawarte w 5AMLD, służące realizacji tego celu obejmują między innymi stworzenie uprawnionym organom możliwości szybkiego dostępu do informacji o tożsamości posiadaczy rachunków bankowych oraz płatniczych, a także posiadaczy skrytek depozytowych. Wymóg taki został wyartykułowany w art. 32a, wprowadzonym do dyrektywy 2015/849 przez dyrektywę 2018/849.

W dniu 11 lipca 2019 r. w Dzienniku Urzędowym UE opublikowana została Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) z dnia 20 czerwca 2019 r. *ustanawiająca zasady ułatwiające korzystanie z informacji finansowych i innych informacji w celu zapobiegania niektórym przestępstwom, ich wykrywania, prowadzenia dochodzeń w ich sprawie lub ich ścigania oraz uchylająca decyzję Rady 2000/642/WSiSW* (dalej jako dyrektywa 2019/1153).

W rozdziale II dyrektywy 2019/1153 wskazano wymogi dotyczące dostępu właściwych organów do informacji o rachunkach bankowych i przeszukiwania tych informacji. Zakres udostępniania informacji o rachunkach bankowych regulowany dyrektywą 2019/1153 obejmuje co do zasady sprawy związane ze zwalczaniem poważnych przestępstw, oznaczających formy przestępczości wymienione w załączniku I do rozporządzenia Parlamentu

Europejskiego i Rady (UE) 2016/794 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol), zastępującego i uchylającego decyzje Rady 2009/371/WSiSW, 2009/934/WSiSW, 2009/935/WSiSW, 2009/936/WSiSW i 2009/968/WSiSW (Dz. Urz. UE L 135 z 24.05.2016 r. str. 53). Przepisy dotyczące terroryzmu oraz działalności związanej z praniem pieniędzy zostały wymienione jako poważna przestępczość w załączniku I do rozporządzenia (UE) 2016/794. Uznano zatem za zasadne, by przepisy tworzące system umożliwiający uzyskiwanie informacji o rachunkach uwzględniały potrzebę implementacji art. 32a wprowadzonego do dyrektywy 2015/849 przez dyrektywę 2018/849, jak również potrzebę implementacji rozdziału II dyrektywy 2019/1153.

W obecnym stanie prawnym nie istnieją przepisy umożliwiające szybkie i sprawne uzyskanie informacji o rachunkach prowadzonych dla osób i podmiotów powiązanych z poważną przestępczością. Organy publiczne w celu pozyskania pełnej informacji na powyższy temat zmuszone są do prowadzenia czasochłonnych i kosztownych działań, w tym korespondencji z licznymi instytucjami funkcjonującymi na rynku finansowym lub korzystania z płatnych rozwiązań komercyjnych, tj. z centralnej informacji o rachunkach, działającej przy KIR S.A. Dlatego też, aby ułatwić i przyspieszyć ich działania zostanie utworzony System Informacji Finansowej (SInF).

Celem projektowanej regulacji nie jest istotna zmiana dotychczasowych przepisów określających zakres uprawnień przysługujących organom publicznym w tym obszarze ani zmiana zakresu tajemnic służbowych, w tym tajemnicy bankowej. Planowany rejestr nie będzie bowiem służyć gromadzeniu informacji o dokonywanych transakcjach finansowych, wysokości środków zgromadzonych na rachunkach czy w ramach innych produktów. W celu uzyskania tego typu danych, niezbędnym pozostanie – zgodnie z dotychczasowym stanem prawnym – występowanie przez uprawniane organy i instytucje państwowe do instytucji prowadzących rachunek lub oferujących dany produkt. SInF ma umożliwić jedynie – w określonego rodzaju przypadkach – sprawne zlokalizowanie rachunku lub innego produktu, służącego gromadzeniu, przechowywaniu lub inwestowaniu środków finansowych, należącego do danej osoby lub podmiotu, bez możliwości uzyskania informacji o znajdujących się na nim aktywach czy dokonywanych w oparciu o niego transakcjach.

Informacje z SInF będą wykorzystywane na potrzeby realizacji zadań ustawowych sądów, prokuratury, właściwych służb – Policji, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego, Żandarmerii Wojskowej, Straży Granicznej, Generalnego Inspektora Informacji Finansowej oraz Krajowej Administracji Skarbowej.

W **art. 1** ustawy o Systemie Informacji Finansowej (dalej „ustawa o SInF”) określono zakres przedmiotowy ustawy, wskazano w szczególności, że zakresem regulacji ustawowej będzie objęte określenie instytucji zobowiązanych do przekazywania informacji o rachunku do SInF, wskazanie organu właściwego w sprawach SInF, wskazanie zakresu informacji o rachunku przekazywanych do SInF, określenie podmiotów uprawnionych do pozyskiwania informacji o rachunku zgromadzonych w SInF czy też zasad przetwarzania oraz ochrony informacji gromadzonych w SInF.

W art. 2 ust. 1 wskazano, że SInF będzie służyć przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, zapobieganiu i zwalczaniu poważnych przestępstw oraz do innych celów wskazanych w ustawie. Wskazanie w ustawie, iż SInF ma służyć między innymi zwalczaniu poważnych przestępstw (definiowanych poprzez odniesienie do załącznika nr I do rozporządzenia (UE) 2016/794), wynika wprost z konieczności implementacji postanowień dyrektywy 1153/2019, w szczególności art. 4 ust. 1 w związku z art. 2 pkt 12 tejże dyrektywy. Inne cele o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o SInF to przyspieszenie i usprawnienie postępowań sprawdzających i postępowań bezpieczeństwa przemysłowego (cel wskazany w art. 19 ust. 3 ustawy o SInF), przyspieszenie i usprawnienie postępowań kontrolnych dotyczących oświadczeń majątkowych (cel wskazany w art. 19 ust. 4 ustawy o SInF), czy też realizacja zadań ustawowych Szefa KAS w zakresie ujawniania i odzyskiwania mienia zagrożonego przypadkiem, rozpoznawanie, wykrywanie i zwalczanie przestępstw oraz przestępstw skarbowych, zapobieganie tym przestępstwom oraz ściganie ich sprawców (cel wskazany w art. 19 ust. 2 ustawy o SInF). W art. 2 ust. 2 wskazano, że SInF będzie prowadzony przy użyciu systemu teleinformatycznego

W art. 3 ustawy o SInF przedstawiono wyjaśnienie pojęć stosowanych w ustawie. W art. 3 pkt 1 przedstawiono katalog instytucji zobowiązanych, które będą zasilaly SInF informacjami. Zauważyć należy, iż katalog instytucji zobowiązanych w rozumieniu ustawy o SInF nie jest tożsamy z katalogiem instytucji obowiązanych o których mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2020 r. poz. 971, z późn. zm.) - dalej „ustawa o p.p.p.f.t.”. Katalogi te mają części wspólne, ale dla celów ustawy o SInF nie można utożsamić instytucji zobowiązanych z instytucjami obowiązanych w rozumieniu ustawy o p.p.p.f.t., w związku z czym konieczne stało się zdefiniowanie w ustawie o SInF podmiotów na które został nałożony obowiązek przekazywania informacji o rachunkach.

Do instytucji zobowiązanych będą zaliczane te instytucje, które udostępniają produkty i usługi umożliwiające gromadzenie, przechowywanie i inwestowanie środków finansowych. Przed wszystkim instytucje kredytowe i finansowe działające na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz.U. z 2019 r. poz. 2357, z późn. zm.), a także Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowo-Kredytowe wraz z Krajową Spółdzielczą Kasą Oszczędnościowo-Kredytową o których mowa w ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1643). Ponadto projektowana ustawa do instytucji zobowiązanych zalicza również:

- podmioty oferujące usługi płatnicze na podstawie przepisów ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2020 r. poz. 794, z późn. zm.);
- firmy inwestycyjne i banki powiernicze, o których mowa w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz.U. z 2020 r. poz. 89, z późn. zm.);
- Narodowy Bank Polski (NBP) - w zakresie, w jakim prowadzi rachunki bankowe dla osób prawnych.

W szczególności należy wskazać, że za instytucję zobowiązaną, zgodnie z art. 3 pkt 1 lit. c ustawy o SInF, uznane zostały oddziały unijnych instytucji płatniczych (analogicznie jak w art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz

finansowaniu terroryzmu, gdzie uznano te podmioty za instytucje obowiązane). Ustawa o usługach płatniczych nie definiuje wprost oddziału unijnej instytucji płatniczej, niemniej w art. 2 pkt 11 tej ustawy wskazano, iż za instytucję płatniczą uznaje się krajową instytucję płatniczą i unijną instytucję płatniczą. Natomiast w art. 2 pkt 19 ustawy o usługach płatniczych w definicji pojęcia „oddziału”, odniesiono się również do oddziału unijnej instytucji płatniczej. Ponadto art. 96 ust. 1 ustawy o usługach płatniczych precyzuje, że unijna instytucja płatnicza działa poprzez oddział. Tym samym na gruncie ustawy o SInF, jako instytucje zobowiązane uznać należało oddziały unijnych instytucji płatniczych.

Zawarta w art. 3 pkt 2 ustawy o SInF definicja izby rozliczeniowej odsyła do art. 119zg pkt 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325, z późn. zm.), który to przepis określa izbę rozliczeniową prowadzącą system teleinformatyczny izby rozliczeniowej (STIR, definiowany w art. 3 pkt 9 ustawy o SInF).

Zawarta w art. 3 pkt 3 ustawy o SInF definicja beneficjenta rzeczywistego odsyła do definicji takiej osoby uregulowanej w ustawie o p.p.p.f.t. Definicja pełnomocnika do rachunku ma zakres znaczeniowy tożsamy z definicją „pełnomocnika do rachunku podmiotu kwalifikowanego” zawartą w art. 119zg pkt 3a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, dalej „ordynacja podatkowa”), przy czym w ustawie o SInF podkreślono, iż za pełnomocnika należy uznać każdą osobę, które spełnia wymienione warunki. Definicja posiadacza rachunku odnosi się do stron umowy rachunku, z uwzględnieniem specyfiki dotyczącej posiadaczy skrytek sejfowych. Jak wskazano w art. 4 ustawy przepisy dotyczące rachunku stosuje się odpowiednio do umowy o udostępnieniu skrytki sejfowej, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, oraz umowy o udostępnienie skrytki sejfowej zawartej przez podmiot, o którym mowa w art. 3 pkt 1 lit. f. Oznacza to, iż zakresem ustawy objęte zostają skrytki sejfowe udostępnione przez bank (w ramach czynności bankowych) oraz skrytki sejfowe udostępnione przez każdego przedsiębiorcę prowadzącego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (również w formie oddziału przedsiębiorcy zagranicznego) działalność polegającą na udostępnianiu skrytek sejfowych.

W art. 3 pkt 6 ustawy o SInF zdefiniowano poważne przestępstwo, który to termin został zastosowany w dyrektywie 1153/2019, w celu określenia katalogu spraw, na potrzeby których dane z centralnego rejestru mogą być udostępniane. W związku z powyższym definicja poważnego przestępstwa analogicznie jak definicja tego pojęcia znajdująca się w art. 2 pkt 12 dyrektywy 1153/2019 odnosi się do załącznika I do rozporządzenia (UE) 2016/794. W odniesieniu do przywołanego załącznika, za poważne przestępstwo uznać należy:

- terroryzm,
- przestępczość zorganizowana,
- handel narkotykami,
- działalność związana z praniem pieniędzy,
- przestępstwa związane z substancjami jądrowymi i promieniotwórczymi,
- przemyt imigrantów,
- handel ludźmi,
- przestępstwa związane z pojazdami silnikowymi,

- zabójstwa oraz spowodowanie ciężkiego uszczerbku na zdrowiu,
- nielegalny obrót organami i tkankami ludzkimi,
- uprowadzenie, bezprawne pozbawienie wolności i wzięcie zakładników,
- rasizm i ksenofobia,
- rozbój i kradzież rozbójnicza,
- nielegalny handel dobrami kultury, w tym antykami i dziełami sztuki,
- oszustwo i nadużycia finansowe,
- przestępstwa przeciwko interesom finansowym Unii,
- wykorzystywanie informacji wewnętrznych i manipulacja na rynku finansowym,
- wymuszenie rozbójnicze,
- podrabianie i piractwo produktów,
- fałszowanie dokumentów urzędowych i obrót takimi dokumentami,
- fałszowanie pieniądza i środków płatniczych,
- przestępczość komputerowa,
- korupcja,
- nielegalny handel bronią, amunicją i materiałami wybuchowymi,
- nielegalny obrót zagrożonymi gatunkami zwierząt,
- nielegalny obrót zagrożonymi gatunkami i odmianami roślin,
- przestępstwa przeciwko środowisku, w tym zanieczyszczenia pochodzące ze statków,
- nielegalny obrót hormonami i innymi stymulatorami wzrostu,
- niegodziwe traktowanie w celach seksualnych i wykorzystywanie seksualne, w tym materiały przedstawiające niegodziwe traktowanie dzieci oraz nagabywanie dzieci w celach seksualnych,
- ludobójstwo, zbrodnie przeciw ludzkości oraz zbrodnie wojenne.

Zauważyć należy, iż przywołany załącznik nr I rozporządzenia (UE) 2016/794 zawiera katalog typów przestępstw o charakterze opisowym. Niemniej zasadnym jest pozostawienie odesłania w ustawie o SInF do katalogu o takim właśnie charakterze, bez odsyłania do konkretnych czynów zabronionych opisanych w ustawach krajowych, z uwagi na fakt, iż udostępnianie danych z SInF docelowo ma również obejmować właściwe organy z państw członkowskich Unii Europejskiej. Dla takich podmiotów udostępnianie danych z SInF nie będzie dotyczyło czynów zabronionych uregulowanych w polskim prawie karnym, będzie jednak obowiązkowo musiało dotyczyć czynów mieszczących się w opisowym katalogu znajdującym się w załączniku nr I rozporządzenia (UE) 2016/794. Ponadto ustawa o SInF kierowana jest do podmiotów publicznych, w szczególności służb zajmujących się zwalczaniem przestępczości. Podmioty te uzyskują informacje z SInF po podaniu informacji o których mowa w art. 24 ustawy o SInF, w tym w szczególności po wskazaniu poważnego przestępstwa, w związku z którym ma nastąpić sprawdzenie.

W art. 3 pkt 7 ustawy o SInF zdefiniowano przetwarzanie informacji, który to termin, w związku z obowiązującymi przepisami dotyczącymi ochrony danych osobowych wymaga precyzyjnego określenia ustawowego. Zgodnie z art. 3 pkt 7 ustawy o SInF, przetwarzanie oznacza wszelkie operacje wykonywane na informacjach o rachunkach, w szczególności ich zbieranie, utrwalanie, organizowanie, porządkowanie, przechowywanie, adaptowanie lub

modyfikowanie, pobieranie, przeglądanie, wykorzystywanie, ujawnianie przez przesłanie, rozpowszechnianie lub innego rodzaju udostępnianie, dopasowywanie lub łączenie, ograniczanie, usuwanie lub niszczenie. Podkreślenia wymaga fakt, iż z uwagi na konieczność dostosowania wpływających do organu właściwego informacji o rachunku do wymogów systemu teleinformatycznego, przy użyciu którego prowadzony jest SInF, jak również z uwagi na konieczność nanoszenia zmian wynikających z korekt informacji przekazywanych przez instytucje zobowiązane, terminem „przetwarzania” objęto również modyfikowanie oraz adaptowanie danych.

W art. 3 pkt 8 ustawy o SInF zdefiniowano pojęcie rachunku, kluczowe dla ustalenia zakresu obowiązków instytucji zobowiązanych. W art. 3 ust. 1 pkt 8 lit. a ustawy o SInF odniesiono się do rachunku płatniczego o którym mowa w ustawie o usługach płatniczych. Objęcie obowiązkiem zgłoszenia do SInF takich rachunków wynika z konieczności implementacji **art. 32a ust. 1** dyrektywy 2015/849, który wprost wskazuje na konieczność uwzględnienia rachunków płatniczych w utworzonych scentralizowanych rejestrach. Zauważyć przy tym należy, iż rachunki płatnicze mogą być identyfikowane za pomocą IBAN, niemniej w zakresie tego pojęcia mieszczą się również rachunki identyfikowane w inny sposób niż za pomocą IBAN.

W art. 3 pkt 8 lit. b ustawy o SInF objęto pojęciem rachunku „rachunek bankowy i rachunek w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, niebędące rachunkami płatniczymi, z wyjątkiem rachunku na który na koniec danego dnia, następuje automatyczne przeksięgowanie środków pieniężnych a ich zwrot wraz z odsetkami następuje automatycznie na rachunek nie później niż w terminie dwóch dni roboczych”. Na rachunkach bankowych oraz rachunkach w spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych niebędących rachunkami płatniczymi gromadzone są środki o znacznych wartościach. Pominięcie tej kategorii rachunków w ustawie o SInF powodowałoby istotną lukę w systemie zabezpieczania mienia pochodzącego z poważnych przestępstw, jak również wpływałoby na nieszczelność systemu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu. Dodatkowo rachunki bankowe oraz rachunki w spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych niebędące rachunkami płatniczymi częstokroć identyfikowane są za pomocą numerów IBAN, w związku z czym konieczność uwzględnienia takich rachunków wynika z konieczności implementacji art. 32a ust. 1 dyrektywy 2015/849. Jednocześnie w art. 3 pkt 8 lit. b ustawy o SInF z definicji rachunku wyłączono rachunek, na który na koniec danego dnia następuje automatyczne przeksięgowanie środków pieniężnych a ich zwrot wraz z odsetkami następuje automatycznie na rachunek nie później niż w terminie dwóch dni roboczych. Zabieg taki ma na celu wyłączenie z obowiązku raportowania do SInF tak zwanych rachunków „overnight”, które stanowią rodzaj krótkoterminowej lokaty zakładanej na jeden dzień. Praktyka zakładania takich lokat różni się w zależności od banku prowadzącego rachunek, niemniej cechą wspólną takich lokat jest to, że środki z rachunku „głównego” są przekazywane do dyspozycji banku (na lokatę „overnight”) na okres liczony od godzin popołudniowych dnia, w którym założono lokatę do godzin porannych dnia następnego. Niemniej w przypadku, gdy dzień następujący po dniu założenia lokaty „overnight” jest dniem wolnym od pracy, lokata taka może być zakładana na kilka dni. Cechą wspólną lokat „overnight” jest to, że środki przekazane do dyspozycji banku w ramach lokaty, po jej zakończeniu są automatycznie zwracane na rachunek, z którego zostały

przekazane (rachunek „główny”). Tym samym nie jest konieczne przekazywanie do SInF informacji o założeniu lokat overnight, z uwagi na krótki czas ich trwania oraz konieczność zwrotu środków przez bank na rachunek, z którego środki zostały przekazane na lokatę (rachunek „główny”). Zauważyć ponadto należy, iż dysponent rachunku z którego środki zostały przekazane na lokatę overnight, nie ma prawa dysponowania środkami zgromadzonymi na tej lokacie, aż do momentu zwrotu środków na rachunek „główny”.

W art. 3 pkt 8 lit. c ustawy o SInF objęto pojęciem rachunku „rachunek papierów wartościowych i rachunek zbiorczy oraz służący do ich obsługi rachunek pieniężny w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi”. Z uwagi na daleko idące możliwości ukrywania majątku pochodzącego z czynów zabronionych za pomocą szeroko rozumianych instrumentów finansowych, uznano za niezbędne uwzględnienie rachunków służących do obsługi operacji dotyczących instrumentów finansowych w ustawie o SInF.

W **art. 3 pkt 9** ustawy o SInF zdefiniowano STIR, czyli system teleinformatyczny izby rozliczeniowej, o którym mowa w art. 119zg pkt 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (dalej: „STIR”). Zdefiniowanie STIR w ustawie o SInF jest zasadne z uwagi na wykorzystanie tego systemu do przesyłania danych do SInF.

W **art. 4** ustawy o SInF wskazano, że do umów o udostępnienie skrytki sejfowej stosuje się przepisy ustawy o SInF dotyczące rachunków. Zgodnie z przedmiotową regulacją, do umów o udostępnienie skrytek sejfowych będą miały zastosowanie wszystkie przepisy ustawy o SInF dotyczące rachunków. Z uwagi na specyfikę skrytek sejfowych, niewłaściwe byłoby uznanie umowy o udostępnienie skrytki sejfowej za rodzaj rachunku o którym mowa w art. 3 pkt 8 ustawy o SInF. Niemniej wymogi art. 32a dyrektywy 2015/849 wprost nakazują uwzględnienie skrytek sejfowych w centralnych rejestrach rachunków. Tym samym w ustawie o SInF przewidziano obowiązek przekazywania przez instytucje zobowiązane informacji o skrytkach sejfowych, jednocześnie przewidując, iż do umów o udostępnienie skrytek sejfowych odpowiednie zastosowanie będą miały przepisy ustawy o SInF dotyczące rachunków. Zauważyć przy tym należy, iż ustawa o SInF wymaga przekazywania informacji o umowach o udostępnienie skrytek sejfowych przez banki, jak również przez przedsiębiorców niebędących bankami, udostępniających skrytki sejfowe. Tym samym regulacja, dotycząca stosowania przepisów ustawy o SInF dotyczących rachunku do umów o udostępnienie skrytki sejfowej, musi się znaleźć w ustawie o SInF, wprowadzenie tego typu zapisu do ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe byłoby niewystarczające. Oznacza to, iż zakresem ustawy objęte zostają skrytki sejfowe udostępnione przez bank (w ramach czynności bankowych) oraz skrytki sejfowe udostępnione przez każdego przedsiębiorcę prowadzącego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (również w formie oddziału przedsiębiorcy zagranicznego) działalność polegającą na udostępnianiu skrytek sejfowych.

Zgodnie z **art. 5** ustawy o SInF organem właściwym w sprawach SInF będzie Szef Krajowej Administracji Skarbowej. Zgodnie z art. 119zha § 1 pkt 3 w zw. z art. 119zg pkt 6 ordynacji podatkowej system teleinformatyczny izby rozliczeniowej (dalej: „STIR”) służy do pośredniczenia w przekazywaniu danych, informacji i żądań pomiędzy Szefem Krajowej Administracji Skarbowej a bankami oraz spółdzielczymi kasami oszczędnościowo-

kredytowymi. Oznacza to, że Szef Krajowej Administracji Skarbowej (dalej: „Szef KAS”) obecnie wykorzystuje STIR do przetwarzania danych i informacji. W konsekwencji należy stwierdzić, że Szef KAS posiada już rozwiązania techniczne i organizacyjne do przyjmowania i przetwarzania informacji przekazanych ze STIR. Wyznaczenie Szefa KAS jako organu właściwego w sprawach SInF nie będzie pociągało konieczności budowania od podstaw systemów umożliwiających odbieranie informacji o rachunku ze STIR.

W **art. 6** ustawy o SInF wskazano, że organ właściwy w sprawach SInF jest administratorem danych zgromadzonych w rejestrze, co jest zapisem niezbędnym z uwagi na przepisy dotyczące ochrony danych osobowych.

Art. 7 ustawy o SInF określa zadania organu właściwego, w szczególności wskazuje, że jest on odpowiedzialny za administrowanie i utrzymywanie systemu teleinformatycznego służącego do obsługi SInF, a także opracowywanie na podstawie informacji zgromadzonych w SInF analiz statystycznych. Opracowywanie analiz statystycznych dotyczących informacji przetwarzanych w SInF jest konieczne ze względu na potrzebę przygotowania rocznego sprawozdania o którym mowa w art. 8 ustawy o SInF.

Ustawa o SInF przewiduje w **art. 8**, że w ramach transparentności działania, Szef Krajowej Administracji Skarbowej będzie przedkładał Prezesowi Rady Ministrów roczne sprawozdanie ze swojej działalności w zakresie SInF, w ciągu 3 miesięcy od zakończenia roku, którego będzie ono dotyczyło. Katalog informacji zawartych w sprawozdaniu ma charakter otwarty, co pozwoli na uwzględnienie w tym dokumencie informacji o charakterze incydentalnym, dotyczących przykładowo przejściowych problemów w funkcjonowaniu SInF, czy też zasobów ludzkich oraz finansowych związanych z bieżącą obsługą systemu. W zakresie danych dotyczących ilości informacji o rachunku udostępnionych podmiotom uprawnionym (wskazanym w art. 19 ust. 1 ustawy o SInF), informacja taka powinna odzwierciedlać ilość informacji o rachunku udostępnionych w ramach odpowiedzi na zapytania wystosowane w danym okresie czasu, z podziałem na poszczególne podmioty. Sprawozdanie po jego przekazaniu do Prezesa Rady Ministrów będzie publikowane na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Obowiązek gromadzenia odpowiednich danych statystycznych wynika z art. 19 ust. 1 oraz 3 dyrektywy 2019/1153. Sprawozdanie zostanie również zgodnie z art. 8 ust. 3 ustawy o SInF przekazane Komisji Europejskiej, co stanowi implementację art. 19 ust. 4 dyrektywy 2019/1153.

Zgodnie z **art. 9** ustawy o SInF minister właściwy do spraw finansów publicznych może wyznaczyć dyrektora izby administracji skarbowej do wykonywania zadań organu właściwego w sprawach SInF. W rozporządzeniu wydanym na podstawie tego przepisu, minister określa zakres przekazywanych zadań, mając na uwadze konieczność zapewnienia prawidłowego i sprawnego wykonywania czynności związanych z prowadzeniem SInF. Minister właściwy w sprawach finansów publicznych ma możliwość przekazania dyrektorowi izby administracji skarbowej wykonywania wszystkich lub jedynie części zadań związanych z prowadzeniem rejestru, które zgodnie z art. 5 ust. 1 w związku z art. 7 ustawy o SInF wykonywane są przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

W **art. 10** ustawy o SInF wskazano, że zadania związane z obsługą SInF mogą być realizowane wyłącznie przez osobę, która posiada aktualną, niezbędną wiedzę w zakresie mających zastosowanie do SInF przepisów, w szczególności dotyczących ochrony danych, w tym danych osobowych. Przez osobę, która realizuje zadania związane z obsługą SInF, należy uznać każdą osobę bezpośrednio wykonującą czynności w systemie teleinformatycznym, przy użyciu którego prowadzona jest SInF. W związku z tym za taką osobę nie należy uważać Szefa KAS. Ponadto aktualna wiedza powinna dotyczyć tych przepisów prawa, które mogą mieć związek z funkcjonowaniem SInF. Zauważyć należy, iż art. 10 wskazuje na wymóg posiadania wiedzy w zakresie ochrony danych (w tym danych osobowych), w związku z czym zapisy dotyczące ochrony danych należy interpretować szerzej niż jedynie w odniesieniu do danych osobowych. Przede wszystkim w SInF gromadzone będą istotne informacje związane z tajemnicą bankową, czy też z tajemnicą przedsiębiorstwa (nie zawsze związane z danymi osobowymi). Art. 10 ustawy o SInF zmierza do zapewnienia wykonywania zadań związanych z obsługą SInF wyłącznie przez osoby gwarantujące prawidłowe i rzetelne wykonywanie obowiązków, co ma istotne znaczenie dla realizowania celów przewidzianych dla SInF. Przepis ten stanowi ponadto implementację wymogów dotyczących kompetencji personelu obsługującego centralny rejestr, wynikających z art. 6 ust. 4 dyrektywy 1153/2019 (*„Państwa członkowskie zapewniają, aby organy prowadzące scentralizowane rejestry rachunków bankowych wprowadzały odpowiednie środki, tak aby personel znał mające zastosowanie prawo Unii i prawo krajowe, w tym mające zastosowanie przepisy dotyczące ochrony danych. Środki takie obejmują specjalistyczne programy szkoleniowe.”*). W art. 10 podkreślono, iż wiedza osób wykonujących zadania związane z obsługą SInF powinna być aktualna, co wiąże się z koniecznością zapewnienia przez organ właściwy warunków niezbędnych do aktualizowania wiedzy przez takie osoby. Dbanie o aktualność wiedzy właściwych osób może się realizować przez organizację odpowiednich szkoleń wewnętrznych, przykładowo w przypadku zmiany przepisów dotyczących funkcjonowania SInF. W art. 10 ustawy o SInF wprost wskazano, iż niezbędna wiedza w zakresie mających zastosowanie do SInF przepisów ma zostać potwierdzona ukończeniem wewnętrznego szkolenia specjalistycznego zorganizowanego przez organ właściwy. Zgodnie z przyjętym rozwiązaniem, Szef KAS będzie czuwał nad jakością i adekwatnością prowadzonych szkoleń. Z uwagi na wyjątkowość tematyki jaką jest udostępnianie informacji o rachunkach bankowych, skrytkach depozytowych i innych rachunkach objętych ustawą o SInF, należy poddać w wątpliwość przydatność szkoleń zewnętrznych w przedmiotowej tematyce. Ponadto uznawanie zewnętrznych szkoleń musiałoby się wiązać z określeniem kryteriów, jakie takie szkolenia musiałyby spełnić. Z uwagi na fakt, iż wymogi dotyczące wiedzy określone w art. 10 ustawy o SInF dotyczyć będą jedynie osób wyznaczonych ze strony Krajowej Administracji Skarbowej, uznano za wystarczające określenie, iż wykazanie się wiedzą przez takie osoby będzie się wiązało z koniecznością ukończenia wewnętrznego szkolenia specjalistycznego zorganizowanego przez organ właściwy.

W **art. 11 ust. 1** ustawy o SInF wskazuje wprost, iż instytucje zobowiązane zostają na mocy ustawy zobligowane do przekazywania informacji o rachunku do SInF. W **art. 11 ust. 2** ustawy o SInF wskazano przypadki, w których instytucje zobowiązane będą przekazywać informacje o rachunkach. Realizacja celów związanych z tworzeniem SInF wymaga aktualizowania

danych zamieszczonych w SInF. Tym samym przekazanie przez instytucje zobowiązane jednorazowej informacji o założeniu rachunku dla danego podmiotu byłoby niewystarczające, ze względu przykładowo na możliwość zmiany beneficjenta rzeczywistego albo pełnomocnika do takiego rachunku. Niezbędne jest zatem wprowadzenie zapisu obligującego instytucje zobowiązane do przekazywania informacji o rachunku każdorazowo w przypadku zmiany dotychczas przekazanych informacji. Jednocześnie zasadnym jest przekazywanie przez instytucje zobowiązane informacji o zamknięciu rachunku. Jest to niezbędne pod kątem zwiększenia efektywności działań organów ścigania, poprzez między innymi ograniczenie ilości zapytań do instytucji zobowiązanych ze strony uprawnionych organów, dotyczących rachunków należących do osób pozostających w zainteresowaniu w prowadzonych sprawach, które to rachunki zostały już zamknięte. Dzięki uwzględnieniu informacji o zamknięciu rachunku w SInF, zmniejszone zostaną również obciążenia instytucji zobowiązanych w zakresie obowiązku odpowiadania na zapytania podmiotów uprawnionych.

W art. 12 ustawy o SInF określono zakres informacji o rachunkach które mają być przekazywane przez instytucje zobowiązane. Zakres informacji o rachunku przekazywanych zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy o SInF zawiera dane osobowe zarówno posiadaczy rachunku, pełnomocników do rachunku, jak i beneficjentów rzeczywistych posiadaczy rachunku. Tak szeroki zakres gromadzenia danych osobowych wynika wprost z postanowień art. 32a ust. 3 dyrektywy 2015/849 w brzmieniu nadanym przez dyrektywę 2018/843, który nakazuje gromadzenie danych dotyczących wyżej wymienionych osób. Informacje gromadzone na podstawie art. 12 ustawy o SInF, nie wynikające bezpośrednio z art. 32a dyrektywy 2015/849, są jednakże niezbędne z punktu widzenia celów przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, a także zwalczania poważnej przestępczości w rozumieniu załącznika nr I do rozporządzenia (UE) 2016/794.

W art. 11 ustawy o SInF wskazano przesłanki których wypełnienie będzie wiązało się z koniecznością przekazania informacji o rachunku do SInF, natomiast sprecyzowanie co należy rozumieć pod pojęciem informacji o rachunku znajduje się w art. 12 ustawy o SInF. Zauważyć przy tym należy, iż katalog informacji o rachunku przekazywanych po spełnieniu przesłanek wskazanych w art. 11 pkt 1 – 3 ustawy o SInF nie będzie każdorazowo taki sam. W szczególności wskazać należy na informację o dacie zamknięcia rachunku, czy też informację dotyczącą podstaw zamknięcia rachunku (w sytuacjach wskazanych w art. 12 ust. 1 pkt 10 ustawy o SInF), które z oczywistych przyczyn nie będą przesyłane w pakiecie informacji przekazywanych w związku z zaistnieniem określonej w art. 11 pkt. 1 przesłanki otwarcia danego rachunku. Zakres informacji o rachunku przekazywanych w przypadku wypełnienia przesłanek wskazanych w art. 11 pkt 1 – 3 ustawy o SInF będzie wynikał z materiałów udostępnionych na podstawie art. 17 ustawy o SInF.

Zaznaczyć należy, iż te instytucje zobowiązane, które są instytucjami obowiązanyymi w myśl przepisów ustawy o p.p.p.f.t., będą przekazywały do SInF nie tylko informacje o rachunkach umożliwiające identyfikację zarówno posiadaczy rachunku jak i pełnomocników do nich, lecz także beneficjentów rzeczywistych posiadaczy rachunków. Ustawa o p.p.p.f.t. nakłada na instytucje obowiązane obowiązki w zakresie stosowania środków bezpieczeństwa finansowego, w tym dotyczące identyfikacji i weryfikacji beneficjentów rzeczywistych klientów. Co za tym idzie, wymóg przekazania takich informacji do SInF nie będzie wpływał

na zakres danych gromadzonych przez instytucje zobowiązane i nie będzie stwarzał nowych obowiązków analogicznych do przewidzianych w ustawie o p.p.p.f.t.

W art. 12 ust. 1 pkt 5 ustawy o SInF wskazano na obowiązek przekazania danych identyfikacyjnych osoby fizycznej, osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, która w określonych w umowie rachunku sytuacjach jest uprawniona do otrzymania wartości majątkowych zgromadzonych na rachunku. Zauważyć należy, iż zasada swobody umów dopuszcza różnego rodzaju modyfikacje występujących w praktyce umów regulujących prowadzenie rachunków przez instytucje zobowiązane. Tym samym nie można wykluczyć występowania zapisów umownych, przewidujących możliwość wypłaty środków zgromadzonych na rachunku na rzecz osoby lub podmiotu, który nie spełnia kryteriów definicji pełnomocnika do rachunku ani posiadacza rachunku (znajdujących się w art. 3 ustawy o SInF). Z punktu widzenia celów ustawy o SInF zasadne jest uwzględnienie takich osób w SInF. Instytucje zobowiązane będą miały obowiązek przesłania danych identyfikacyjnych takiej osoby, jeżeli w danym stanie faktycznym taka osoba została w umowie wskazana. W związku z różnorodnym charakterem umów mogących stanowić podstawę do przekazania informacji zgodnie z art. 12 ust. 1 pkt 5 ustawy o SInF, nie można przyjąć jednorodnego charakteru danych przekazywanych w odniesieniu do osoby uprawnionej do uzyskania wartości majątkowych zgromadzonych na rachunku. W związku z tym w art. 12 ust. 4 ustawy o SInF przewidziano osobny zakres danych identyfikacyjnych dla osób fizycznych, prawnych i jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 5 ustawy o SInF, zakładając fakultatywny charakter przekazywanych informacji.

W art. 12 ust. 1 pkt 9 ustawy o SInF wskazano na obowiązek przekazania przez instytucję zobowiązaną informacji o rodzaju rachunku, który jest prowadzony pod danym numerem. Zauważyć należy, iż z uwagi na szeroki katalog instytucji zobowiązanych, obejmujących podmioty działające w różnych, częstokroć istotnie różniących się między sobą branżach, rodzaje rachunków prowadzonych dla danych klientów przez poszczególne instytucje zobowiązane będą się między sobą różnić pod względem właściwości, przeznaczenia czy też warunków przechowywania i wypłaty środków. Zasadne jest zatem gromadzenie w SInF informacji na temat rodzaju danego rachunku. Informacja przekazywana na podstawie art. 12 ust. 1 pkt 9 będzie wskazywać, czy rachunek jest przykładowo: rachunkiem rozliczeniowym lub rachunkiem członka spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej; lokatą; rachunkiem oszczędnościowym; rachunkiem powierniczym; rachunkiem płatniczym (innym niż wcześniej wymienione); rachunkiem papierów wartościowych; rachunkiem zbiorczym w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi; rachunkiem pieniężnym służącym do obsługi rachunku papierów wartościowych lub rachunku zbiorczego, czy też umową o udostępnienie skrytki sejfowej. Katalog otwarty rodzajów rachunków będzie umożliwiał ponadto wskazanie, że prowadzony przez instytucje zobowiązane rachunek jest innego rodzaju niż wcześniej wymienione rachunki.

W art. 12 ust. 1 pkt 10 ustawy o SInF wyartykułowano obowiązek przekazania przez instytucje zobowiązane informacji, czy zamknięcie rachunku lub wygaśnięcie umowy nastąpiło na podstawie art. 41 ust.1 pkt 4 ustawy o p.p.p.f.t., art. 59a ust. 1 pkt 2 lub art. 60 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe. Informacje te są niezwykle istotne z punktu widzenia przeciwdziałania poważnym przestępstwom, ponieważ wygaśnięcie umowy lub zamknięcie

rachunku na podstawie przywołanych przepisów wiązać się może z pozostawieniem określonych wartości majątkowych w dyspozycji instytucji zobowiązanej. Wskazać przykładowo należy, iż zdarza się w praktyce, że po zamknięciu rachunku na podstawie art. 41 ust. 1 pkt 4 ustawy o p.p.p.f.t., instytucja zobowiązana przekazuje środki zgromadzone na tym rachunku na tak zwany rachunek techniczny. Środki zgromadzone na rachunku technicznym mogą być przechowywane przez lata, przy czym z uwagi na zamknięcie rachunku na którym były zgromadzone, mogą nie być widoczne dla organów ścigania dążących do ich zabezpieczenia (z uwagi na ich pochodzenie z czynu zabronionego). Jednocześnie osoba będąca posiadaczem zamkniętego rachunku, po zgłoszeniu się do instytucji zobowiązanej, może odzyskać środki przekazane na rachunek techniczny. W związku z powyższym, celem zapewnienia skuteczności systemu przeciwdziałania praniu pieniędzy, jak również systemu odzyskiwania mienia pochodzącego z przestępstw, konieczne jest uzyskanie informacji na temat działań jakie instytucja zobowiązana podjęła wobec wartości majątkowych zgromadzonych na rachunku który został zamknięty lub którego umowa wygasła (na podstawie przepisów wskazanych w art. 12 ust. 1 pkt 9 ustawy o SInF). Informacja taka może się przykładowo ograniczać do wskazania, że wartości majątkowe zostały wypłacone osobie uprawnionej, czy też zatrzymane w instytucji zobowiązanej (przeniesione na rachunek techniczny).

W art. 12 ust. 1 pkt 11 ustawy o SInF wskazano na obowiązek informowania przez instytucje zobowiązane o przyporządkowaniu dla danego rachunku numerów tak zwanych „rachunków wirtualnych”. Wiele podmiotów, w szczególności przyjmujących cykliczne płatności od klientów za dostawy mediów czy też świadczenie usług telekomunikacyjnych, zawiera z instytucjami zobowiązanymi umowy umożliwiające im generowanie indywidualnych numerów do wpłat, przypisanych do danego klienta. Taki numer ma na celu identyfikację poszczególnych płatności lub ich zleceniodawców, środki wpłacane na wygenerowany indywidualny numer są co do zasady automatycznie księgowane na rachunku, dla którego zawarta jest umowa umożliwiająca generowanie „rachunków wirtualnych”. Tym samym z punktu widzenia celów ustawy nie jest zasadne zbieranie informacji o samych „rachunkach wirtualnych”, ale jest zasadne przekazywanie informacji wskazujących, że dla danego rachunku została przewidziana możliwość generowania „rachunków wirtualnych”. Zasady tworzenia Numeru Rachunku Bankowego (NRB) oraz Międzynarodowego Numeru Rachunku Bankowego (IBAN) zostały opisane w szczególności w zarządzeniu Prezesa Narodowego Banku Polskiego, wydanym na podstawie art. 68 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe, a także w przywołanej w tym zarządzeniu Polskiej Normie PN-F-01102 „*Bankowość i pokrewne usługi finansowe - Numer Rachunku Bankowego (NRB) - Elementy i zasady tworzenia*”. W art. 12 ust. 1 pkt 11 ustawy o SInF wskazano na obowiązek informowania o przyporządkowaniu do danego rachunku innych numerów „*odpowiadających strukturze zapisu*” NRB lub IBAN, co za tym idzie przepis ten uwzględnia także numery, które same nie odnoszą się do rachunków bankowych, ale ich zapis odpowiada zapisowi NRB lub IBAN. Tym samym przypisanie do danego rachunku tak zwanych „rachunków wirtualnych” każdorazowo powinno zostać odnotowane, na mocy omawianego zapisu. Zasadne jest również uzyskanie informacji o mechanizmie generowania numeru „rachunku wirtualnego” (stosowanym algorytmie), co może pozwolić przykładowo na wskazanie, że numer rachunku wyszukiwany

przez dany podmiot uprawniony stanowi „rachunek wirtualny” przypisany do rachunku określonego posiadacza.

Zauważyć ponadto należy, iż obowiązek informowania o przyporządkowaniu do rachunku innych numerów, odpowiadających strukturze zapisu NRB lub IBAN, obejmuje również obowiązek informowania o przyporządkowaniu „starego” numeru do „nowego” numeru rachunku, w sytuacji gdy zarówno „stary” jak i „nowy” numer odnoszą się do tego samego rachunku. Sytuacja taka może wystąpić na skutek połączenia lub przejęcia banków, gdy bank przejmujący nadaje „własne” numery rachunkom klientów, których uzyskał na skutek wchłonięcia banku przejmowanego. Sposób nadawania numerów rachunkom bankowym, również w przypadku połączenia banków, został określony w zarządzeniu Prezesa Narodowego Banku Polskiego, wydanym na podstawie art. 68 ustawy Prawo Bankowe. W przypadku przyporządkowania „starego” numeru rachunku do „nowego” numeru rachunku (w wyniku przykładowo przejęcia banku), instytucja zobowiązana wskazując metodę nadawania numeru (zgodnie z art. 12 ust. 1 pkt 11 ustawy o SInF) powinna określić, w jaki sposób „stary” numer został przypisany do „nowego”, by było możliwe powiązanie obu numerów.

Należy jednocześnie podkreślić, iż zakres danych identyfikacyjnych, o których mowa w art. 12 ust. 2 – 4 został dostosowany to cech konkretnych osób fizycznych, prawnych i jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej. Przykładowo zgodnie z art. 12 ust. 2 pkt 1 lit e ustawy o SInF dane identyfikacyjne, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 4, obejmują w przypadku osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą - NIP. W tym kontekście warto zauważyć, że zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2020 r. poz. 170) identyfikatorem podatkowym jest 1) numer PESEL –w przypadku podatników będących osobami fizycznymi objętymi rejestrem PESEL nieprowadzących działalności gospodarczej lub niebędących zarejestrowanymi podatnikami podatku od towarów i usług; 2) NIP –w przypadku pozostałych podmiotów podlegających obowiązkowi ewidencyjnemu, o którym mowa w art. 2. Zgodnie natomiast z art. 12 ust. 2 pkt 1 lit h ustawy o SInF dane identyfikacyjne, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 4, obejmują w przypadku posiadacza rachunku będącego osobą fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą - adres głównego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej. Projektowany przepis jest zbieżny z art. 36 ust. 1 pkt. 1 lit. f ustawy o p.p.p.f.t., zgodnie z którym identyfikacja klienta polega na ustaleniu w przypadku osoby fizycznej: nazwy (firmy), numeru identyfikacji podatkowej (NIP) oraz adresu głównego miejsca wykonywania działalności gospodarczej –w przypadku osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą.

W **art. 13** ustawy o SInF uregulowano kwestię przekazywania przez instytucje zobowiązane danych do SInF. Zapewnienie sprawnego i funkcjonalnego systemu przekazywania danych wymaga przyjęcia rozwiązania zakładającego korzystanie ze środków komunikacji elektronicznej, co znalazło odzwierciedlenie w art. 13 ust. 1 ustawy o SInF. W obecnym stanie prawnym część instytucji zobowiązanych (banki i Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowo-Kredytowe) na mocy przepisów ordynacji podatkowej przesyła informacje dotyczące rachunków wybranych podmiotów do STIR,. Informacje przesyłane do STIR na mocy przepisów ordynacji podatkowej mają szerszy charakter niż informacje o rachunku o których mowa w art. 12 ustawy o SInF, dotyczą jednakże jedynie rachunków prowadzonych dla

podmiotów kwalifikowanych w rozumieniu art. 119zg pkt 4 ordynacji podatkowej (co do zasady są to podmioty prowadzące działalność gospodarczą). Art. 32a dyrektywy 2015/849 dotyczy wszelkich rachunków płatniczych i rachunków identyfikowanych IBAN, tym samym konieczne jest uwzględnienie w ustawie o SInF również rachunków prowadzonych dla osób fizycznych. Niemniej z uwagi na fakt, iż w zakresie dotyczącym rachunków prowadzonych dla podmiotów kwalifikowanych w rozumieniu art. 119zg pkt 4 ordynacji podatkowej, obowiązki zgłaszania informacji o rachunkach wynikające z ordynacji podatkowej oraz z ustawy o SInF będą się częściowo pokrywać, postanowiono wykorzystać istniejący system przesyłania danych do STIR również do przesyłania informacji o rachunku o których mowa w art. 12 ustawy o SInF. Jednocześnie wprowadzane w art. 14 ust. 5 ustawy o SInF rozwiązanie dotyczące wspólnego przesyłania danych do STIR i do SInF ma na celu zapewnienie, by instytucje zobowiązane przekazujące informacje do STIR na mocy ordynacji podatkowej, nie były zmuszone do dublowania informacji o rachunkach podmiotów kwalifikowanych w celu osobnego przesyłania takich danych do SInF. Zgodnie z art. 14 ust. 5 ustawy o SInF, instytucje zobowiązane będą wspólnie przysyłały informacje o których mowa w art. 119zr ordynacji podatkowej oraz informacje o rachunku o których mowa w art. 12 ustawy o SInF. Izba rozliczeniowa z otrzymanego zbioru danych wyodrębni informacje o rachunku o których mowa w art. 12 ustawy o SInF oraz prześle je do SInF. Przyjęte rozwiązanie pozwoli na wykorzystanie istniejącego kanału przesyłania danych przez podmioty takie jak banki czy Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowo-Kredytowe, a jednocześnie ograniczy do niezbędnego minimum zakres nowych obowiązków po stronie instytucji zobowiązanych, wynikających z konieczności przesyłania danych dotyczących rachunków podmiotów nieobjętych przepisami ordynacji podatkowej. W art. 13 ust. 2 ustawy o SInF przewidziano, iż instytucje zobowiązane które mogą przysyłać informacje dotyczące rachunków podmiotów kwalifikowanych o których mowa w art. 119zg pkt 4 ordynacji podatkowej za pośrednictwem banku zrzeszającego czy też Krajowej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej, będą miały możliwość korzystania z tego rozwiązania również do przesyłania informacji o rachunku do SInF. Jednocześnie w art. 13 ust. 3 ustawy o SInF zastrzeżono, iż korzystanie z pośrednictwa podmiotów, o których mowa w art. 13 ust. 2 ustawy o SInF, nie zwalnia instytucji zobowiązanej z odpowiedzialności za przekazanie informacji do STIR. Zapis ten ma na celu bezsporne wskazanie, iż korzystanie z opcji przesyłania danych z pomocą pośrednika, jakim jest bank zrzeszający czy też Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa, nie zwalnia instytucji zobowiązanej z odpowiedzialności za przekazanie informacji do STIR. Zapis ten ma na celu wykluczenie możliwości rozmywania odpowiedzialności za brak przesłania danych do STIR pomiędzy instytucją zobowiązaną a bankiem zrzeszającym, czy też Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa. Zauważyć należy, iż analogiczne rozwiązanie funkcjonuje w art. 73 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.

W art. 13 ust. 4 ustawy o SInF wskazano, iż przekazanie informacji o rachunku do STIR oraz przekazanie tej informacji ze STIR do SInF jest nieodpłatne. Zapis ten wyłącza możliwość naliczania przez izbę rozliczeniową obsługującą STIR opłat z tytułu pośredniczenia w przekazywaniu danych do SInF.

Zgodnie z **art. 14** ustawy o SInF, informacje o rachunkach będą przekazywane do STIR w ciągu 3 dnia od otwarcia rachunku, zamknięcia rachunku lub zmiany informacji o rachunku.

Umożliwi to dostęp do relatywnie aktualnych danych, a jednocześnie da czas instytucjom zobowiązanym na przekazanie informacji o rachunku. W art. 14 ust. 2 ustawy o SInF wskazano, iż w przypadku o którym mowa w art. 39 ust. 2 lub 3 ustawy o p.p.p.f.t., instytucja zobowiązana uzupełnia informacje o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 2 i 3 (dotyczące danych identyfikacyjnych posiadacza rachunku oraz beneficjenta rzeczywistego) w terminie 3 dni od dnia ich uzyskania. Przepis jest zasadny z uwagi na możliwość weryfikacji tożsamości klienta i beneficjenta rzeczywistego przez podmioty będące instytucjami obowiązanyymi w rozumieniu ustawy o p.p.p.f.t. w trakcie nawiązywania stosunków gospodarczych, czy też przed przeprowadzeniem transakcji za pomocą rachunku. Co za tym idzie, możliwe jest założenie rachunku mimo nieposiadania wszystkich niezbędnych informacji o kliencie i beneficjencie rzeczywistym. Wymaganie uzupełnienia wszystkich danych wskazanych w art. 12 ustawy o SInF w sytuacji, w której instytucja zobowiązana, na gruncie ustawy o p.p.p.f.t. jeszcze takich danych nie musiała uzyskać, byłoby zbyt daleko idące. W art. 14 ust. 3 ustawy o SInF przewidziano możliwość dokonania korekty przekazanych informacji o rachunku, jeśli były one niezgodne ze stanem faktycznym. W przypadku nieprzekazania informacji do STIR lub stwierdzenia niezgodność przekazanej informacji o rachunku ze stanem faktycznym, instytucje zobowiązane będą zobligowane do przekazywania poprawnych danych w ciągu 2 dni od dnia w którym stwierdzono niezgodność. Zauważyć należy, iż za niedopełnienie obowiązku zgłoszenia informacji o rachunku, na instytucję zobowiązaną może zostać zgodnie z art. 32 ustawy o SInF nałożona kara pieniężna. Niemniej w przypadku dokonania korekty nieprawidłowych informacji zgodnie z art. 14 ust. 3 ustawy o SInF, organ wydający decyzję w przedmiocie nałożenia kary, będzie miał możliwość odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej zgodnie z art. 32 ust. 3 ustawy o SInF. Obowiązek zgłoszenia przez instytucje zobowiązane informacji o rachunku zostanie zrealizowany w momencie prawidłowego przekazania tych informacji do STIR zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy o SInF. Przekazanie informacji o rachunku przez izbę rozliczeniową ze STIR do SInF zgodnie z art. 14 ust. 4 ustawy o SInF ma następować niezwłocznie, nie później jednak niż w ciągu 2 dni od otrzymania informacji o rachunku od instytucji zobowiązanej. Podkreślić należy, iż ewentualne niedopełnienie przez izbę rozliczeniową obowiązku przekazania informacji o rachunku do SInF zgodnie z art. 14 ust. 4, nie będzie miało wpływu na uznanie obowiązku instytucji zobowiązanej za niezrealizowany. Zgodnie z art. 14 ust. 5 ustawy o SInF, instytucje zobowiązane będą wspólnie przesyłały informacje, o których mowa w art. 119zr ordynacji podatkowej oraz informacje o rachunku, o których mowa w art. 12 ustawy o SInF. Izba rozliczeniowa z otrzymanego zbioru danych wyodrębni informacje o rachunku, o których mowa w art. 12 ustawy o SInF, oraz prześle je do SInF. Przyjęte rozwiązanie pozwoli na wykorzystanie istniejącego kanału przesyłania danych przez podmioty takie jak banki czy Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowo-Kredytowe, a jednocześnie ograniczy do niezbędnego minimum zakres nowych obowiązków po stronie instytucji zobowiązanych, wynikających z konieczności przesyłania danych dotyczących rachunków podmiotów nieobjętych przepisami ordynacji podatkowej. W art. 14 ust. 6 ustawy o SInF wskazano, iż do terminów, o których mowa w art. 14 ust. 1-4 ustawy o SInF, nie wlicza się sobót i dni ustawowo wolnych od pracy oraz okresu od chwili wystąpienia awarii lub zakłócenia funkcjonowania STIR do chwili przywrócenia funkcjonowania STIR. Zauważyć należy, iż przekazywanie przez instytucje zobowiązane informacji o rachunkach do STIR będzie następowało za pomocą systemów komunikacji elektronicznej. Każdorazowe

wystąpienie awarii lub zakłócenia funkcjonowania STIR będzie się wiązało z brakiem możliwości prawidłowego przesłania danych do STIR, w związku z czym instytucje zobowiązane będą na bieżąco w posiadaniu wiedzy o ewentualnych awariach, czy też zakłóceniach. Jednocześnie należy zauważyć, iż informacja o wystąpieniu awarii lub zakłóceniu funkcjonowania STIR będzie kluczowa dla ustalenia ewentualnej odpowiedzialności instytucji zobowiązanej z tytułu naruszenia obowiązków. Tym samym informacje takie będą ustalane przez organy, o których mowa w art. 31 ustawy o SInF, w ramach prowadzonych postępowań.

W przypadku wystąpienia po stronie organu właściwego w sprawach SInF wątpliwości co do zgodności ze stanem faktycznym lub kompletności informacji o rachunku, będzie miał on zgodnie z **art. 15** ustawy o SInF możliwość zwrócenia się do instytucji zobowiązanej z żądaniem ponownego przesłania informacji o rachunku. Przepis ten ma na celu zapewnienie organowi właściwemu uprawnień umożliwiających weryfikację prawdziwości informacji zgromadzonych w SInF, przykładowo ze względu na pojawienie się zgłoszeń mogących wskazywać na wystąpienie oczywistych omyłek pisarskich na etapie wprowadzania danych do systemu teleinformatycznego. Przesyłanie przez instytucje zobowiązane informacji o rachunkach następuje w trybie określonym w art. 14 ustawy o SInF (przesyłanie informacji za pośrednictwem STIR, obowiązek przesyłania informacji od instytucji zobowiązanych przez izbę rozliczeniową do SInF), który to tryb znajdzie również zastosowanie do przesyłania informacji po żądaniu skierowanym przez organ właściwy. Z uwagi na określenie w art. 15 ustawy o SInF 3-dniowego terminu na przesyłanie informacji, uznano za zasadne podkreślenie, iż do tego terminu ma zastosowanie art. 14 ust. 6 ustawy o SInF, wskazujący na niewliczanie do biegu terminu sobót, dni ustawowo wolnych od pracy, a także okresu występowania awarii lub zakłócenia funkcjonowania STIR.

W **art. 16 ust. 1** ustawy o SInF określono okres przechowywania informacji o rachunku, wynoszący co do zasady 5 lat od zamknięcia rachunku lub wygaśnięcia umowy, o której mowa w art. 4 ustawy o SInF. Jednocześnie w art. 16 ust. 2 wskazano, iż okres przechowywania może zostać przez organ właściwy wydłużony o kolejny okres nie dłuższy niż 5 lat, jeżeli jest to konieczne w celu przeciwdziałania praniu pieniędzy lub finansowaniu terroryzmu lub w celu zapewnienia prawidłowości prowadzonych postępowań w sprawach dotyczących poważnych przestępstw. Decyzja organu właściwego musi zostać poprzedzona oceną konieczności i proporcjonalności dalszego przechowywania danych. Art. 16 ustawy o SInF, poprzez przyjęty okres przechowywania danych wynoszący 5 lat, wraz z dodatkowym okresem przechowywania, stanowi implementację art. 40 ust. 1 dyrektywy 2015/849 w brzmieniu nadanym przez dyrektywę 2018/843, który znajduje zastosowanie do danych dostępnych za pomocą scentralizowanych mechanizmów o których mowa w art. 32a dyrektywy (którym to mechanizmem w polskim porządku prawnym będzie SInF). Wymóg oceny konieczności i proporcjonalności dalszego przechowywania również wynika z art. 40 ust. 1 dyrektywy 2015/849 w brzmieniu nadanym przez dyrektywę 2018/843. Zauważyć należy, iż oceniając potrzebę dalszego przechowywania danych na potrzeby danego postępowania karnego, organ właściwy może ustalić, że dane o których dalsze przechowywanie wystąpiono, zostały już na potrzeby tego postępowania wyszukane w SInF. W takim przypadku mogłoby dojść do ustalenia braku konieczności dalszego przechowywania danych w SInF. Jednocześnie w

przypadku prowadzenia postępowania dotyczącego jednego rachunku, występowanie o przedłużenie okresu przechowywania danych dotyczących rachunków wszystkich klientów danej instytucji zobowiązanej będzie mogło zostać uznane za nieproporcjonalne. Co do zasady uznanie niezbędności dalszego przechowywania informacji o rachunkach będzie się wiązało z zapewnieniem prawidłowości prowadzonych postępowań karnych dotyczących poważnych przestępstw, niemniej informacje o rachunkach mogą być wykorzystywane również do celów wykrywania poważnych przestępstw na etapie poprzedzającym oficjalne wszczęcie postępowania karnego, w szczególności w ramach czynności operacyjnych organów ścigania. Tym samym w art. 16 ust. 2 ustawy o SInF posłużono się zwrotem „*w celu zapewnienia prawidłowości prowadzonych postępowań w sprawach dotyczących poważnych przestępstw*”, mając na uwadze, iż prowadzone postępowania mogą polegać nie tylko na prowadzeniu postępowania karnego, ale również przykładowo na prowadzeniu spraw operacyjnych.

W **art. 17** ustawy o SInF przewidziano, iż informacje o rachunku, o których mowa w art. 12 ustawy o SInF, mają być przekazywane w postaci elektronicznej odpowiadającej strukturze logicznej dostępnej w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Mając na uwadze potrzebę dostosowania formy przekazywania informacji o rachunkach przez poszczególne instytucje zobowiązane do wymogów systemu teleinformatycznego służącego obsłudze SInF, konieczne jest wskazanie obowiązującego schematu przesyłanych danych. Przyjęte rozwiązanie jest analogiczne do rozwiązania funkcjonującego w ramach STIR, wskazanego w art. 119zr § 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

Zgodnie z **art. 18** ustawy o SInF, w celu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (cel określony w art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy o SInF) informacje zgromadzone w SInF, są niezwłocznie, w całości, przekazywane Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej (dalej „GIIF”). Zakres uprawnień GIIF różni się od zakresu uprawnień do uzyskiwania danych zgromadzonych z SInF podmiotów uprawnionych, o których mowa w art. 19 ust. 1 ustawy o SInF. Zgodnie z art. 32a dyrektywy 2015/849 w brzmieniu nadanym przez dyrektywę 2018/843, informacje o rachunkach mają być dostępne dla jednostek analityki finansowej „z zachowaniem ich pierwotnej formy i treści”, co należy rozumieć jako dostępność do całości danych zgromadzonych w SInF, niezależną od przeprowadzania jednostkowych zapytań dotyczących pojedynczych rachunków. Zauważyć należy, iż jednostki analityki finansowej mają za zadanie weryfikowanie danych dotyczących transakcji finansowych, z wykorzystaniem mechanizmów automatycznego wyszukiwania danych. Realizacja zadań analitycznych przez GIIF wymaga uzyskania pełnego zakresu danych dotyczących informacji o rachunkach, z uwzględnieniem danych historycznych, co zostanie zrealizowane poprzez przekazanie GIIF całości zgromadzonych w SInF danych. Zabieg ten, sprowadzający się do bieżącego przekazywania GIIF pełnego pakietu informacji otrzymywanych od instytucji zobowiązanych, stanowi implementację art. 32a ust. 2 dyrektywy 2015/849 w brzmieniu nadanym przez dyrektywę 2018/843, w zakresie w jakim przepis ten nakazuje zapewnienie, by informacje przechowywane w scentralizowanych mechanizmach o których mowa w art. 32a ust. 1 tej dyrektywy, były dostępne dla krajowej jednostki analityki finansowej z zachowaniem ich pierwotnej formy i treści. Jednocześnie należy zauważyć, iż dyrektywa 2019/1153, ustanawiająca mechanizmy przekazywania informacji o rachunkach dla celów zwalczania

poważnej przestępczości, dotyczy udostępniania informacji o rachunkach „krajowym właściwym organom” wyznaczonym zgodnie z art. 3 ust. 1 tej dyrektywy. W zakresie zapewnienia dostępu do informacji o rachunkach, dyrektywa 2019/1153 nie ma zatem zastosowania do jednostek analityki finansowej (które uzyskują dostęp do informacji o rachunkach na podstawie art. 32a ust. 1 dyrektywy 2015/849 w brzmieniu nadanym przez dyrektywę 2018/843). Tym samym zasadne jest osobne potraktowanie GIIF, któremu informacje o rachunkach będą przekazywane zgodnie z art. 18 ustawy o SInF, od podmiotów uprawnionych, o których mowa w art. 19 ust. 1 ustawy o SInF (będących „krajowymi właściwymi organami” wyznaczonymi zgodnie z art. 3 ust. 1 dyrektywy 2019/1153).

W **art. 19** ust. 1 ustawy o SInF wskazano podmioty w których właściwości pozostaje przeciwdziałanie poważnym przestępstwom w rozumieniu załącznika nr I do rozporządzenia (UE) 2016/794, ich wykrywanie lub prowadzenia postępowania karnego w ich sprawie, a także odzyskiwanie mienia pochodzącego z takiego przestępstwa (zwane w dalszej części ustawy o SInF podmiotami uprawnionymi). Wszystkie przesłanki uprawniające do wyszukania informacji o rachunku zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy o SInF mieszczą się w określonych w art. 2 ustawy o SInF celach utworzenia bazy. Art. 19 ust. 1 ustawy o SInF stanowi implementację art. 32a ust. 2 dyrektywy 2015/849 w brzmieniu nadanym przez dyrektywę 2018/843, w zakresie dotyczącym udostępniania informacji o rachunkach i skrytkach sejfowych właściwym organom krajowym w zakresie wykonywania ich obowiązków wynikających z tejże dyrektywy (zaznaczyć należy, iż pranie pieniędzy oraz terroryzm stanowią poważne przestępstwa w rozumieniu załącznika nr I do rozporządzenia (UE) 2016/794). Przepis ten jednocześnie wdraża do krajowego porządku prawnego postanowienia art. 4 ust. 1 dyrektywy 1153/2019, w zakresie w jakim przewiduje dostęp właściwych wyznaczonych organów do danych dotyczących rachunków bankowych oraz skrytek sejfowych, dla celów zwalczania poważnej przestępczości. Zgodnie z art. 4 ust. 1 dyrektywy 1153/2019 dane powinny być udostępniane „*bezpośrednio i natychmiastowo*”, co zostanie uznane za spełnione, gdy „*organy krajowe prowadzące scentralizowane rejestry rachunków bankowych przekazują informacje o rachunkach bankowych właściwym organom niezwłocznie za pośrednictwem automatycznego mechanizmu, o ile w wymagane dane lub informacje nie może ingerować żadna instytucja pośrednia*”. Zgodnie z art. 19 ustawy o SInF, podmiotom uprawnionym dane zgromadzone w SInF będą udostępniane niezwłocznie, co gwarantuje wypełnienie przesłanki „*natychmiastowego*” przekazywania danych. Zauważyć należy, iż dane dotyczące poszczególnych rachunków będą dla wyznaczonych przez podmioty uprawnione funkcjonariuszy i pracowników dostępne za pośrednictwem automatycznego mechanizmu, tj. za pomocą systemu teleinformatycznego. Uzyskanie informacji o rachunku ma nastąpić poprzez wyszukanie stosownych informacji w SInF, po podaniu niezbędnych informacji dotyczących między innymi rodzaju poważnego przestępstwa, identyfikatora użytkownika czy też oznaczenia sprawy na potrzeby której informacje mają być wyszukiwane (art. 24 ustawy o SInF). W związku z czym spełniona zostanie również przesłanka „*bezpośredniego*” udostępniania informacji. Podmioty uprawnione za pomocą systemu teleinformatycznego będą w stanie uzyskiwać wszelkie niezbędne dane, bez udziału podmiotów pośrednich, wydłużających czas uzyskania odpowiedzi.

W art. 19 ust. 2 ustawy o SInF wskazano, iż Szef Krajowej Administracji Skarbowej, będący organem właściwym w sprawach SInF, będzie miał możliwość przetwarzania danych zgromadzonych w bazie, w celu wykonywania swoich ustawowych zadań, związanych z ujawnianiem i odzyskiwaniem mienia zagrożonego przepadkiem, rozpoznawaniem, wykrywaniem i zwalczaniem przestępstw oraz przestępstw skarbowych, zapobieganiem tym przestępstwom oraz ściganiem ich sprawców. Zauważyć należy, iż uprawnienie do przetwarzania danych zgromadzonych w SInF ściśle wiąże się z wykonywaniem ustawowych zadań Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, które zostały określone w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 505, z późn. zm.). W związku z tym można przykładowo wskazać, iż Szef Krajowej Administracji Skarbowej będzie mógł przetwarzać dane zgromadzone w SInF nie w celu zwalczania jakiegokolwiek przestępstwa, a jedynie w celu zwalczania jednego z przestępstw wskazanych w art. 2 ust. 1 pkt 15-16 (w związku z właściwością określoną w art. 14 ust. 1 pkt 6) ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej. Jednocześnie należy podkreślić, iż umożliwienie przetwarzania danych zgromadzonych w SInF Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej jest konieczne celem zabezpieczenia sprawności oraz efektywności postępowań zmierzających do wyeliminowania wyłudzeń skarbowych.

Zgodnie z art. 19 ust. 3 ustawy o SInF, podmioty uprawnione, o których mowa w art. 19 ust. 1 pkt 4, 6-12 oraz 15, które są umocowane do prowadzenia postępowań sprawdzających lub postępowań bezpieczeństwa przemysłowego, będą mogły pozyskiwać informacje o rachunku zgromadzone w SInF. Przepis ma na celu usprawnienie oraz przyspieszenie takich postępowań. Wykorzystywanie informacji z SInF do celów usprawnienia postępowań sprawdzających oraz postępowań bezpieczeństwa przemysłowego stanowi „inny cel określony w ustawie”, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o SInF.

Zgodnie z art. 19 ust. 4 ustawy o SInF, Szef Centralnego Biura Antykorupcyjnego uzyska uprawnienie do pozyskiwania informacji o rachunku zgromadzonych w SInF w zakresie niezbędnym do wykonywania zadań, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, czyli dla celów kontroli prawidłowości i prawdziwości oświadczeń majątkowych lub oświadczeń o prowadzeniu działalności gospodarczej osób pełniących funkcje publiczne. Przepis ma na celu usprawnienie oraz przyspieszenie takich postępowań, gdyż w dotychczasowym stanie prawnym ustalanie miejsc prowadzenia rachunków osób podlegających kontroli, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym każdorazowo wiązało się z koniecznością wysyłania setek pism do instytucji finansowych i kredytowych. Wprowadzenie art. 19 ust. 4 nie tylko wpłynie na obniżenie kosztów prowadzenia takich postępowań, skrócenie czasu potrzebnego na ustalanie instytucji zobowiązanych prowadzących rachunki danej osoby, jak również zmniejszy zakres obowiązków instytucji zobowiązanych, które musiały odpowiadać na korespondencję dotyczącą samego faktu prowadzenia rachunku dla danej osoby pełniącej funkcje publiczne. Zauważyć przy tym należy, iż dane gromadzone w SInF nie będą zawierały informacji o wysokości środków zgromadzonych na rachunku, czy też o transakcjach realizowanych za pomocą takiego rachunku. Wykorzystywanie informacji z SInF do celów usprawnienia kontroli prawidłowości i prawdziwości oświadczeń majątkowych lub oświadczeń

o prowadzeniu działalności gospodarczej osób pełniących funkcje publiczne stanowi „inny cel określony w ustawie”, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o SInF.

Zgodnie z **art. 20** ustawy o SInF, udostępnianie danych podmiotom uprawnionym nastąpi przy użyciu systemu teleinformatycznego służącego do obsługi SInF. Poszczególne podmioty uprawnione celem uzyskania dostępu do informacji o rachunkach będą zobowiązane do wdrożenia rozwiązań informatycznych umożliwiających uzyskanie dostępu do SInF.

W **art. 21** ustawy o SInF przedstawiono przesłanki udostępniania informacji o rachunkach wykraczające poza ramy określone w art. 19 ust. 1 ustawy o SInF. Zgodnie z art. 21 ust. 1 ustawy o SInF, podmioty uprawnione będą miały możliwość dokonywać wymiany informacji o rachunkach związanych z poważnym przestępstwem z Agencją Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol), powołanej rozporządzeniem (UE) 2016/794. Wskazano ponadto, iż wymiana może następować bezpośrednio lub za pośrednictwem Jednostki Krajowej Europol, której rolę na podstawie uchwały Nr 51 Rady Ministrów z dnia 28 kwietnia 2017 r. w sprawie wyznaczenia Jednostki Krajowej Europolu (M.P. z 2017 r. poz. 427) pełni Komenda Główna Policji. Przepis ten stanowi implementację art. 11 dyrektywy 1153/2019.

Zgodnie z art. 21 ust. 2 ustawy o SInF, prokuratorzy oraz sędziowie uprawnieni do dostępu do danych zgromadzonych w SInF przez Prokuratora Krajowego albo właściwego Prezesa Sądu Apelacyjnego, będą mogli pozyskiwać informacje z SInF celem wykonania wniosku o udzielenie pomocy prawnej. Warunkiem pozyskania oraz udostępnienia informacji zgodnie z art. 21 ust. 2 ustawy o SInF jest pochodzenie wniosku z państwa, które na mocy ratyfikowanej umowy międzynarodowej wiążącej Rzeczpospolitą Polską ma prawo występować o udzielenie informacji objętych tajemnicą bankową. Jednocześnie sprawa w związku z którą wystąpiono z wnioskiem o udzielenie pomocy prawnej musi być związana z poważnym przestępstwem. Przepis ma na celu usprawnienie procesu udzielania odpowiedzi na wnioski o udzielenie pomocy prawnej, co wpłynie pozytywnie na tempo rozpoznawania takich wniosków, jak również skróci czas jaki każdy sędzia czy prokurator musi poświęcić na realizację takiego wniosku.

Zgodnie z **art. 22 ust. 1** ustawy o SInF to podmioty uprawnione będą upoważniać do dostępu do SInF funkcjonariuszy oraz inne osoby dla nich pracujące. W przepisie tym przewidziano, iż Prokurator Krajowy będzie mógł upoważnić prokuratora do dostępu do danych zgromadzonych w SInF (art. 22 ust. 1 pkt 1), a Prezes Sądu Apelacyjnego będzie mógł upoważnić do dostępu do SInF sędziego sądu działającego na obszarze jego apelacji (art. 22 ust. 1 pkt 2). Podmioty uprawnione o których mowa w art. 19 ust. 1 pkt 3, 5-13 oraz 15 i 16 ustawy o SInF, będą upoważniać podległych pracowników lub funkcjonariuszy. W art. 22 ust. 1 pkt 4 ustawy o SInF wskazano na uprawnienie Komendanta Głównego Policji do upoważnienia do dostępu do SInF podległych pracowników lub funkcjonariuszy, przy czym zastrzeżono, iż upoważnienie do dostępu do SInF musi obejmować co najmniej pracowników lub funkcjonariuszy krajowego biura do spraw odzyskiwania mienia, o którym mowa w art. 145k ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360, z późn. zm). Zapis ten wynika z konieczności implementacji art. 3 ust. 1 dyrektywy 2019/1153, w którym wprost wskazano, iż dostęp do informacji o rachunkach musi zostać zagwarantowany między innymi krajowym biurom do

spraw odzyskiwania mienia. Zgodnie z art. 145k ustawy o policji, zadania krajowego biura do spraw odzyskiwania mienia wykonuje Komenda Główna Policji. W art. 22 ust. 1 pkt 5 ustawy o SInF wskazano, iż dyrektorzy Izb Administracji Skarbowej będą uprawnieni do upoważnienia do dostępu do SInF funkcjonariuszy oraz pracowników urzędów skarbowych lub urzędów celno-skarbowych, znajdujących się na obszarze terytorialnego zasięgu działania kierowanych przez nich Izb Administracji Skarbowej. Zauważyć należy, iż z racji na wskazanie Szefa Krajowej Administracji Skarbowej jako organu właściwego w sprawach SInF, nie było zasadne jednocześnie wskazywanie tego organu jako organu uprawnionego do uzyskania dostępu do SInF. Jednocześnie z uwagi na zadania realizowane przez organy Krajowej Administracji Skarbowej, uznano za celowe przyznanie im dostępu do SInF. Tym samym w art. 19 ust. 1 pkt 14 ustawy SInF, jako podmioty uprawnione wskazano dyrektorów Izb Administracji Skarbowej, którzy na podstawie art. 22 ust. 1 pkt 5 ustawy o SInF mogą upoważnić do dostępu do SInF pracowników oraz funkcjonariuszy organów Krajowej Administracji Skarbowej w odniesieniu do których są organami wyższego stopnia. Zgodnie z art. 22 ust. 2 podmioty uprawnione będą mogły upoważnić do dostępu do SInF wyłącznie osobę cechującą się wysoką etyką zawodową, która posiada niezbędną wiedzę w zakresie przepisów ustawy oraz ochrony danych, kwalifikacje zapewniające zachowanie bezpieczeństwa systemów teleinformatycznych oraz daje rękojmię ochrony informacji o rachunku. Przepis ten stanowi implementację art. 5 ust. 2 dyrektywy 1153/2019. W kontekście art. 22 ustawy o SInF (a w konsekwencji również art. 23-26 tej ustawy), należy powołać się na argumentację przytoczoną w uzasadnieniu do art. 18 ustawy o SInF, wskazującą na konieczność odrębnego potraktowania GIIF jako krajowej jednostki analityki finansowej. Podkreślić należy, iż zakres uprawnień GIIF różni się od zakresu uprawnień do uzyskiwania danych zgromadzonych z SInF podmiotów uprawnionych, o których mowa w art. 19 ust. 1 ustawy o SInF. Realizacja zadań analitycznych przez GIIF wymaga uzyskania pełnego zakresu danych dotyczących informacji o rachunkach, z uwzględnieniem danych historycznych, co zostanie zrealizowane poprzez przekazanie GIIF całości zgromadzonych w SInF danych. Zabieg ten, sprowadzający się do bieżącego przekazywania GIIF pełnego pakietu informacji otrzymywanych od instytucji zobowiązanych, stanowi implementację art. 32a ust. 2 dyrektywy 2015/849 w brzmieniu nadanym przez dyrektywę 2018/843, w zakresie w jakim przepis ten nakazuje zapewnienie, by informacje przechowywane w scentralizowanych mechanizmach o których mowa w art. 32a ust. 1 tej dyrektywy, były dostępne dla krajowej jednostki analityki finansowej z zachowaniem ich pierwotnej formy i treści. Jednocześnie należy przypomnieć, iż dyrektywa 2019/1153, ustanawiająca mechanizmy przekazywania informacji o rachunkach dla celów zwalczania poważnej przestępczości, dotyczy udostępniania informacji o rachunkach „krajowym właściwym organom” wyznaczonym zgodnie z art. 3 ust. 1 tej dyrektywy. W zakresie zapewnienia dostępu do informacji o rachunkach, dyrektywa 2019/1153 nie ma zatem zastosowania do jednostek analityki finansowej (które uzyskują dostęp do informacji o rachunkach na podstawie art. 32a ust. 1 dyrektywy 2015/849 w brzmieniu nadanym przez dyrektywę 2018/843). Tym samym w zakresie w jakim ustawa o SInF ustanawia mechanizmy udostępniania informacji o rachunkach podmiotom uprawnionym, a także w zakresie rejestrowania logowań do SInF, przepisy te nie będą miały zastosowania do GIIF jako krajowej jednostki analityki finansowej. W szczególności pracownicy komórki organizacyjnej o której mowa w art. 12 ust. 2 ustawy o p.p.p.f.t. nie będą mieli nadawanych unikalnych identyfikatorów

dostępu do SInF, o których mowa w art. 22 ust. 1 ustawy o SInF (z uwagi na fakt, iż GIIF nie jest jednym z podmiotów uprawnionych).

Zgodnie z **art. 23** ustawy o SInF, podmiot uprawniony będzie prowadzić rejestry osób upoważnionych w ramach podmiotu do dostępu do SInF. Organ właściwy będzie na podstawie ust. 2 informowany o części informacji zawartych w tym rejestrze, tj. o unikalnym identyfikatorze dostępu do SInF przyporządkowanym do upoważnionej osoby oraz o dacie nadania upoważnienia dostępu do SInF. Jednocześnie zgodnie z ust. 3, podmiot uprawniony będzie zobowiązany niezwłocznie poinformować organ właściwy w sprawach SInF o utracie upoważnienia do dostępu do SInF przez wyznaczoną przez podmiot uprawniony osobę (utrata upoważnienia może wynikać przykładowo z jego odebrania lub wygaśnięcia). W art. 23 ust. 4 ustawy o SInF wskazano na potrzebę przechowywania przez okres 5 lat danych dotyczących osób upoważnionych do dostępu do SInF z ramienia podmiotu uprawnionego. Okres przechowywania danych będzie liczony od dnia utraty upoważnienia do dostępu do SInF przez wyznaczoną przez podmiot uprawniony osobę (czyli przykładowo od daty odebrania lub wygaśnięcia upoważnienia). Jednocześnie w ust. 5 tego przepisu przewidziano możliwość przedłużenia okresu przechowywania, jeżeli organ właściwy uzna to za konieczne w celu zapewnienia prawidłowości prowadzonego postępowania dotyczącego zgodności z prawem przetwarzania informacji o rachunku. Dane gromadzone na podstawie art. 23 ustawy o SInF są elementem niezbędnym do ustalenia osoby która dokonała wyszukania informacji o rachunku w SInF, tym samym okres przechowywania tych danych musi być tożsamy z okresem przechowywania informacji o logowaniu do systemu obsługującego SInF (które to dane są zbierane na podstawie art. 26 ustawy o SInF).

W **art. 24** ustawy o SInF wymieniono informacje, jakie muszą zostać podane w celu umożliwienia wyszukania informacji o rachunku. W celu zapewnienia weryfikacji treści zapytań z zadaniami ustawowymi wykonywanymi przez podmioty uprawnione, udostępnianie informacji będzie następowało po przekazaniu do systemu teleinformatycznego służącego do obsługi SInF wszystkich wymaganych zgodnie z tym artykułem informacji. W szczególności należy zauważyć, że warunkiem udostępnienia informacji będzie podanie danych identyfikacyjnych pozwalających na zidentyfikowanie osoby lub podmiotu, wobec którego są prowadzone czynności, lub danych dotyczących rachunku, którego właściciel ma być ustalony (art. 24 pkt 1 ustawy o SInF). Konieczne będzie także oznaczenie postępowania w związku z którym ma nastąpić udostępnienie informacji, przy czym zauważyć należy, iż takie oznaczenie musi umożliwiać dopasowanie przeprowadzonego wyszukania informacji do skonkretyzowanego postępowania. Oznaczenie postępowania będzie mogło przykładowo polegać na wskazaniu sygnatury sprawy, bądź indywidualnego numeru pisma do którego wyszukanie jest wykonywane (przy wnioskach o udzielenie pomocy prawnej). Wymagane będzie oznaczenie poważnego przestępstwa w związku z którym wyszukanie jest przeprowadzane, albo rodzaju sprawdzenia o którym mowa w art. 19 ust. 3 i 4. Określenie rodzaju sprawdzenia będzie polegało na wskazaniu, że jest przeprowadzane w związku z kontrolą oświadczeń majątkowych albo w związku z postępowaniem sprawdzającym lub postępowaniem bezpieczeństwa przemysłowego. Wyszukanie informacji musi zostać ograniczone czasowo, tym samym celem dokonania wyszukania informacji konieczne będzie określenie okresu za jaki informacje mają być udostępnione. Zgodnie z art. 24 pkt 5 ustawy o

SInF wyszukiwanie informacji o rachunku będzie możliwe po wskazaniu unikalnego identyfikatora dostępu do SInF pracownika albo funkcjonariusza, który dokonuje sprawdzenia. Unikalny identyfikator dostępu będzie nadawany pracownikom oraz funkcjonariuszom przez podmioty uprawnione w momencie wydania upoważnienia do dostępu do SInF, oraz przechowywany w rejestrze prowadzonym przez podmiot uprawniony na podstawie art. 23 ust. 1 ustawy o SInF. Dane o których mowa w art. 24 pkt 6 oraz 7 odnoszą się do wskazania indywidualnego oznaczenia w ramach podmiotu uprawnionego pracownika albo funkcjonariusza, na zlecenie którego udostępniane są informacje z SInF, lub będącego odbiorcą informacji udostępnianej z SInF. Konieczność wskazania tych osób wynika wprost z art. 6 ust. 1 lit. f dyrektywy 1153/2019. Osoby zlecające oraz będące odbiorcą informacji co do zasady nie muszą być osobiście upoważnione do dostępu do SInF, tym samym nie muszą mieć nadanego unikalnego identyfikatora dostępu. W praktyce dopuszczalne będzie rozwiązanie zakładające, iż przykładowo w Komendzie Wojewódzkiej Policji wyznaczony zostanie funkcjonariusz upoważniony do dostępu do SInF, który na zlecenie przełożonego będzie przeprowadzał wyszukiwania informacji o rachunkach na potrzeby całej Komendy. Wówczas podczas wyszukiwania konieczne będzie wskazanie indywidualnego oznaczenia funkcjonariusza zlecającego (przykładowo Naczelnik właściwego wydziału) oraz funkcjonariusza będącego odbiorcą informacji (funkcjonariusz Policji do którego sprawy informacja była wyszukana). Nie przewiduje się procedury odgórnego nadawania indywidualnych oznaczeń pracownika lub funkcjonariusza. Z punktu widzenia wypełnienia wymogów dyrektywy, wystarczające będzie wskazanie przez osobę wyszukującą informacje w SInF, oznaczenia osoby zlecającej lub odbiorcy informacji, stosowanego w ramach struktury organizacyjnej podległej podmiotowi uprawnionemu. Istotne jest, by indywidualne oznaczenie pracownika albo funkcjonariusza było unikalne w ramach danej struktury organizacyjnej, może być to przykładowo numer legitymacji służbowej, bądź numer kadrowy.

Zgodnie z **art. 25** ustawy o SInF, udostępnianie informacji o rachunku zgromadzonych w SInF podmiotom uprawnionym następuje nie wcześniej niż w dacie przekazania do organu właściwego danych, o których mowa w art. 23 ust. 1 pkt 3 i 4, czyli unikalnego identyfikatora dostępu do SInF oraz daty nadania upoważnienia do dostępu do SInF. Konieczność przekazania tych danych przed umożliwieniem wyszukiwania informacji o rachunkach wynika z potrzeby zabezpieczenia danych przed nieuprawnionym dostępem, a także z potrzeby gromadzenia informacji o logowaniu do systemu (unikalny identyfikator dostępu do SInF jest bezwzględnie wymagany podczas wyszukiwania informacji, jest również niezbędny do zidentyfikowania osoby dokonującej wyszukiwania).

Zgodnie z **art. 26** ustawy o SInF, organ właściwy prowadzi rejestr logowań do SInF, w którym są przechowywane informacje na temat uzyskanego przez podmioty uprawnione dostępu do SInF. Konieczność prowadzenia rejestru logowań wynika z potrzeby zabezpieczenia danych przed nieuprawnionym dostępem, jak również jest niezbędne do przygotowywania sprawozdania o którym mowa w art. 8 ustawy o SInF. Art. 26 ust. 1 ustawy o SInF stanowi implementację art. 6 ust. 1 dyrektywy 1153/2019. Zakres rejestru logowań obejmuje niepowtarzalny numer zalogowania, datę i godzinę udostępnienia informacji, nazwę podmiotu uprawnionego, informacje i dane wymagane do wyszukania informacji (dane o których mowa w art. 24 ustawy o SInF), a także niepowtarzalny identyfikator wyników. Podkreślić należy w

szczegółności potrzebę gromadzenia informacji o dacie i godzinie wyszukania informacji niezależnie od numeru zalogowania. Wskazać należy, iż pracownik lub funkcjonariusz podmiotu uprawnionego, będzie mógł zalogować się do systemu obsługującego dostęp do SInF na początku dnia pracy (służby) i przez kilka kolejnych godzin wyszukiwać informacje na zlecenie poszczególnych funkcjonariuszy. W takiej sytuacji w ramach jednego numeru zalogowania będzie mógł przeprowadzić kilka (kilkanaście) sprawdzeń, podczas gdy informacja o dacie i godzinie wyszukania informacji o rachunku pozwoli na precyzyjne wskazanie w którym momencie doszło do wyszukania określonych danych. Należy również podkreślić, iż w ramach rejestru logowań będą zapisywane dane dotyczące niepowtarzalnego identyfikatora wyników wyszukiwania, który nie stanowi samej informacji o rachunku. Identyfikator wyników wyszukiwania powinien umożliwić ustalenie, jakie dane zostały udostępnione w ramach wyszukania informacji, lecz nie powinien ich bezpośrednio zawierać. Zauważyć należy, iż przyjęcie rozwiązania, w którym w ramach rejestru logowania zapisywane byłyby bezpośrednio wyniki wyszukania byłoby niekorzystne, prowadziłyby bowiem do kopiowania danych z SInF wraz z informacją o zainteresowaniu organów ścigania danym rachunkiem. Podkreślić również należy, iż dane w rejestrze logowań będą automatycznie zapisywane w systemie teleinformatycznym służącym do obsługi SInF. Ponadto takie dane jak niepowtarzalny numer zalogowania się do SInF, czy też niepowtarzalny identyfikator wyników wyszukania, będą automatycznie generowane przez system teleinformatyczny służący do obsługi SInF.

W art. 26 ust. 2 przewidziano, iż rejestr logowań ma być kontrolowany przez organ właściwy oraz przez właściwy organ nadzorczy ustanowiony zgodnie z art. 41 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłająca decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW. Przepis ten stanowi implementację art. 6 ust. 2 dyrektywy 1153/2019. Zauważyć należy, iż zadania organu nadzorczego ustanowionego zgodnie z art. 41 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 wykonuje w Polsce Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych. Organ właściwy w sprawach SInF w ramach sprawowanej przez siebie kontroli nad rejestrem logowań (wykonywanej przykładowo przy pomocy wyznaczonego inspektora ochrony danych osobowych), będzie miał możliwość bieżącego identyfikowania odstępstw w ilości sprawdzeń wykonywanych przez poszczególne osoby, co pozwoli na bieżąco typować osoby, które mogą wykorzystywać dostęp do SInF do celów wykraczających poza cele przewidziane w ustawie o SInF. Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych, z racji na brak możliwości stałego monitorowania rejestru logowań, nie będzie w stanie na bieżąco monitorować statystyk dotyczących przeprowadzanych sprawdzeń.

Zgodnie z art. 26 ust. 3 ustawy o SInF, rejestr logowań może być wykorzystywany wyłącznie w celu monitorowania ochrony danych, w tym sprawdzania dopuszczalności wyszukania i zgodności przetwarzania informacji z prawem, oraz w celu zapewniania bezpieczeństwa danych. Przepis ten stanowi implementację art. 6 ust. 3 zdanie pierwsze dyrektywy 1153/2019. Wykorzystywanie danych zgodnie z tym przepisem będzie możliwe przez podmioty

uprawnione do kontrolowania rejestru na podstawie art. 26 ust. 2 ustawy o SInF, a także przez organy ścigania, w zakresie prowadzonych postępowań dotyczących nieuprawnionego wykorzystania danych uzyskanych z SInF, przykładowo w zakresie czynów zabronionych opisanych w art. 35 i 36 ustawy o SInF.

W art. 26 ust. 4 ustawy o SInF uregulowana została kwestia okresu przechowywania danych w rejestrze logowań. Przepisy te implementują do polskiego porządku prawnego postanowienia art. 6 ust. 3 zdanie drugie dyrektywy 1153/2019.

W **art. 27** ustawy o SInF wskazano, iż dane dotyczące informacji o rachunku udostępnionej z SInF podmiotowi uprawnionemu mogą być przekazane wyłącznie prokuratorom i sądom na potrzeby postępowania karnego. Wskazać należy, iż przepis ten dotyczy informacji, jakie konkretnie dane o rachunku zostały udostępnione podmiotowi uprawnionemu. Tym samym są to dane o węższym zakresie, niż informacje z rejestru logowań. W rejestrze logowań, zgodnie z art. 26 ust. 1 pkt 5 ustawy o SInF, zapisywany jest niepowtarzalny identyfikator wyników wyszukiwania, która to informacja nie zawiera danych dotyczących informacji o rachunku udostępnionej z SInF podmiotowi uprawnionemu. Art. 27 ustawy o SInF precyzuje, iż informacje te mogą być przekazywane wyłącznie prokuratorom i sądom na potrzeby postępowania karnego, tym samym nie są objęte kontrolą o której mowa w art. 26 ust. 2 ustawy o SInF. Przepis ten ma na celu ochronę najbardziej wrażliwych danych z punktu widzenia szeroko pojętego procesu zwalczania przestępczości, których ochrona jest kluczowa dla dobra toczących się oraz przyszłych postępowań karnych.

W **art. 28** ustawy o SInF przewidziano wymogi dotyczące zabezpieczania informacji zgromadzonych w SInF, które muszą być spełnione w szczególności przez podmioty uprawnione, którym dane zgromadzone w SInF będą udostępniane za pomocą systemu teleinformatycznego. Mając na uwadze potrzebę zapewnienia ochrony przekazywanych informacji o rachunkach, konieczne jest określenie odpowiednich wymogów zwiększających poziom bezpieczeństwa informacji.

W **art. 29** ustawy o SInF przewidziano, że do przekazywania informacji o rachunkach do STIR (zgodnie z art. 13 ust. 1 ustawy o SInF), do przekazywania informacji ze STIR do SInF (zgodnie z art. 14 ust. 3 ustawy o SInF) jak również z SInF do podmiotów uprawnionych, nie stosuje się przepisów regulujących ograniczenia udostępniania danych objętych tajemnicami ustawowo chronionymi. Przepis ten odnosi się do samego przekazywania informacji o rachunkach zgodnie z warunkami określonymi w ustawie. Rozwiązanie takie umożliwi przekazywanie informacji o rachunkach zgodnie z celami wskazanymi w ustawie, zarówno w ramach zasilania SInF informacjami, jak i w zakresie udostępniania informacji podmiotom uprawnionym.

W **art. 30** ustawy o SInF przewidziano, iż do przetwarzania danych osobowych zgromadzonych w SInF ma zastosowanie art. 6 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych, który dotyczy wyłączenia stosowania tej ustawy oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 w zakresie, w jakim przetwarzanie danych osobowych jest konieczne do realizacji zadań mających na celu zapewnienie bezpieczeństwa narodowego oraz w zakresie dotyczącym działalności służb specjalnych w rozumieniu art. 11 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu. Wprowadzenie tego rozwiązania jest istotne z punktu widzenia ochrony prawidłowego toku

spraw prowadzonych przez służby specjalne, które co do zasady są sprawami o szczególnej wadze z punktu widzenia interesów państwa.

Zgodnie z **art. 31** ustawy o SInF, kontrolę wykonywania przez instytucje zobowiązane obowiązków w zakresie przekazywania informacji o rachunku do STIR (czyli przekazywania danych do SInF za pośrednictwem STIR, zgodnie z art. 13 ust. 1 ustawy o SInF), na zasadach określonych w przepisach odrębnych, sprawuje Komisja Nadzoru Finansowego (w zakresie instytucji zobowiązanych przez nią nadzorowanych), albo naczelnicy urzędów celno-skarbowych (w zakresie pozostałych instytucji zobowiązanych). Rozwiązanie dotyczące wyznaczenia jednocześnie dwóch instytucji kontrolujących, wraz z odesłaniem do zasad sprawowania kontroli określonych w przepisach odrębnych, jest analogiczne do rozwiązania przyjętego w art. 130 ustawy o p.p.p.f.t. Zauważyć należy, iż zasady sprawowania kontroli przez naczelników urzędów celno-skarbowych zostały określone w rozdziale 1 Działu V ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej. Organem właściwym w sprawie SInF zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o SInF jest Szef Krajowej Administracji Skarbowej, tym samym zasadne było wyznaczenie naczelników urzędów celno-skarbowych jako organu uprawnionego do sprawowania kontroli przestrzegania przez instytucje zobowiązane obowiązków w zakresie przekazywania informacji o rachunkach do SInF. Niemniej z uwagi na objęcie obowiązkiem przekazywania informacji do SInF szeregu instytucji objętych nadzorem przez Komisję Nadzoru Finansowego, zasadnym było uwzględnienie tego organu jako uprawnionego do kontrolowania wypełniania obowiązków wynikających z ustawy o SInF. Zasady sprawowania kontroli przez Komisję Nadzoru Finansowego zostały opisane w szeregu ustaw regulujących funkcjonowanie poszczególnych uczestników rynku finansowego objętych przez nią nadzorem. Przykładowo należy wskazać, iż: w zakresie nadzoru sprawowanego nad sektorem bankowym (w tym nad oddziałami instytucji kredytowych), zasady sprawowania kontroli zostały uregulowane w rozdziałach 11 oraz 11a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe; w zakresie nadzoru nad spółdzielczymi kasami oszczędnościowo-kredytowymi, zasady sprawowania kontroli zostały uregulowane w rozdziale 6 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych; w zakresie nadzoru nad instytucjami płatniczymi, zasady sprawowania kontroli zostały uregulowane w dziale VI ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych. Przyjęte rozwiązanie wskazuje rozdzielność właściwości naczelników urzędów celno-skarbowych i Komisji Nadzoru Finansowego, do sprawowania kontroli. Przyjęto zasadę, iż kompetencje kontrolne nie powinny się na siebie nakładać, tym samym w zakresie instytucji zobowiązanych nadzorowanych przez Komisję Nadzoru Finansowego, przyjęto wyłączną kompetencję komisji do przeprowadzania kontroli przestrzegania przez takie instytucje obowiązków wynikających z ustawy o SInF. Tym samym właściwość naczelników urzędów celno-skarbowych do sprawowania kontroli przestrzegania obowiązków wynikających z ustawy o SInF została ograniczona do instytucji zobowiązanych nieobjętych nadzorem Komisji Nadzoru Finansowego. Zauważyć należy, iż do sprawowania kontroli przestrzegania obowiązków w zakresie przekazywania informacji o rachunkach przez instytucje zobowiązane, nie jest wymagane zapewnienie dostępu do SInF naczelnikom urzędów celno-skarbowych ani KNF. W ramach sprawowanej kontroli instytucji zobowiązanych, KNF oraz naczelnicy urzędów celno-skarbowych będą mogli uzyskać od kontrolowanej instytucji zobowiązanej informacje o

przekazanych do STIR (a w konsekwencji do SInF) informacjach o rachunkach. Na podstawie tych danych, w zestawieniu z będącymi w dyspozycji instytucji zobowiązanej informacjami o klientach i ich rachunkach, kontrolerzy będą mogli ustalić, czy dane były przekazywane kompleksowo i terminowo.

Zgodnie z **art. 32** ustawy o SInF, jeżeli zostanie wykryte (podczas kontroli przeprowadzonej przez właściwy organ nadzorczy), że instytucja zobowiązana nie przekazała informacji o rachunkach w terminie, będzie podlegała karze pieniężnej. Ustalono maksymalną wysokość kary na 1,5 mln PLN. W art. 32 ust. 1 ustawy o SInF wskazano, że karze pieniężnej podlegać będzie instytucja zobowiązana, która nie przekaze w terminie informacji o rachunkach do STIR. Zapis taki powoduje, iż odpowiedzialność instytucji zobowiązanych za nieprzekazanie informacji o rachunku kończy się w momencie prawidłowego przekazania tych danych do STIR. Kwestia ewentualnego nieterminowego przekazania danych ze STIR do SInF nie będzie miała wpływu na powstanie odpowiedzialności po stronie instytucji zobowiązanej.

W art. 32 ust. 2 ustawy o SInF wskazano, iż kary pieniężne, w drodze decyzji, nakładać będzie Komisja Nadzoru Finansowego lub naczelnik urzędu celno-skarbowego. Podmioty te będą nakładać kary po prowadzonych przez siebie kontrolach.

W art. 32 ust. 3 ustawy o SInF przewidziano, iż organ właściwy będzie miał możliwość odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej, jeśli instytucja zobowiązana przekaze informacje zgodnie z art. 14 ust. 3 ustawy o SInF w terminie 14 dni od dnia otwarcia rachunku, zmiany przekazanych informacji o rachunku albo od dnia zamknięcia rachunku. Przepis ten ma za zadanie mobilizację instytucji obowiązyjących do przekazywania informacji o rachunkach, nawet jeśli instytucja zobowiązana zorientuje się, że uchybiła podstawowemu terminowi do przekazania danych. Podkreślić przy tym należy, iż przepisy o charakterze sankcyjnym mają za zadanie mobilizować instytucje zobowiązane do wypełniania obowiązków ustawowych, co ma znaczenie dla aktualności gromadzonych informacji o rachunkach.

Zgodnie z **art. 33** ustawy o SInF organ właściwy będzie miał uprawnienie do nakładania kar pieniężnych w wysokości do 1,5 mln PLN (ust. 2) na izbę rozliczeniową, w sytuacji uchybienia przez nią obowiązkowi pośredniczenia w przekazaniu danych, informacji i żądań pomiędzy organem właściwym a instytucjami zobowiązanymi (ust. 1). Zapis ten ma za zadanie mobilizację izby rozliczeniowej do prawidłowego wykonywania nałożonych przez ustawę o SInF zadań związanych z pośredniczeniem w przekazywaniu informacji o rachunku pomiędzy instytucjami zobowiązanymi a organem właściwym. W art. 33 ust. 3 ustawy o SInF przewidziano możliwość złożenia przez izbę rozliczeniową odwołania do ministra właściwego do spraw finansów publicznych, na wydaną przez organ właściwy decyzję w przedmiocie nałożenia kary pieniężnej.

W **art. 34** ustawy o SInF wskazano, iż wpływy z kar pieniężnych nakładanych na podstawie art. 32-33 ustawy o SInF stanowiąc będą dochód budżetu państwa.

W rozdziale 8 ustawy o SInF wprowadzono przepisy karne, zmierzające do zwalczania niezgodnego z celami ustawy wykorzystywania informacji o rachunkach zgromadzonych w SInF. Z uwagi na wrażliwość danych gromadzonych w SInF, uznano za konieczne wprowadzenie sankcji karnej dotyczącej naruszenia zasad przetwarzania informacji o

rachunkach, wychodząc z założenia, że sankcja administracyjna mogłaby nie być wystarczająco dotkliwa i w związku z tym mogłaby nie być w stanie osiągnąć oczekiwanego celu o charakterze prewencyjnym.

W **art. 35** ustawy o SInF przewidziano przepis karny dotyczący przypadków ujawniania osobom nieuprawnionym informacji o rachunku przetwarzanych w SInF. Przepis będzie miał zastosowanie przykładowo w sytuacji, w której funkcjonariusz upoważniony do dostępu do SInF dokona zgodnie z przepisami stosownego wyszukania informacji w SInF, po czym wynik sprawdzenia przekaze osobie nieuprawnionej. Dla sprawcy czynu opisanego w art. 35 ust. 1 przyjęto maksymalny wymiar kary wynoszący 3 lata pozbawienia wolności, przy czym zgodnie z ust. 2, dla sprawcy działającego nieumyślnie przyjęto karę grzywny.

Art. 36 ustawy o SInF przewiduje odpowiedzialność karną dla osoby, która przetwarza informacje o rachunku bez posiadanego uprawnienia, bądź z naruszeniem posiadanych uprawnień. Przepis może mieć zastosowanie przykładowo do sytuacji, w której osoba nieuprawniona do dostępu do SInF, za pomocą wykradzonych danych logowania osoby upoważnionej do dostępu do SInF, wyszukiwała informacje o rachunkach w bazie. Karze przewidzianej w art. 36 ustawy o SInF będzie również podlegała osoba upoważniona do dostępu do SInF, która jednakże dokonała wyszukania informacji o rachunku z naruszeniem posiadanych uprawnień, przykładowo podając nieprawdę co do związku wyszukiwanego podmiotu ze sprawą do której przypisano sprawdzenie. Dla sprawcy czynu opisanego w art. 36 ustawy o SInF przewidziano maksymalny wymiar kary wynoszący 2 lata pozbawienia wolności.

Powyższe sankcje administracyjne i karne mają za zadanie nie tylko dać podstawę dla ukarania sprawców działań niezgodnych z ustawą, lecz także prewencyjnie odstraszać od ich podejmowania. Dlatego też górne pułapy kary pieniężnej oraz kary pozbawienia wolności przewidziano na relatywnie wysokich poziomach.

Zmiany w przepisach obowiązujących

Na podstawie **art. 37** ustawy o SInF wprowadzone zostają zmiany ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. ordynacja podatkowa. Wprowadzane zmiany mają na celu dostosowanie przepisów dotyczących STIR, zawartych w ordynacji podatkowej, do zmian wynikających z wprowadzenia ustawy o SInF. Wykorzystanie istniejącego modelu przesyłania danych dotyczących rachunków podmiotów kwalifikowanych, do celów przesyłania przez wszystkie instytucje zobowiązane informacji o rachunkach zasilających SInF, wiąże się z koniecznością uwzględnienia nowych obowiązków zarówno w ustawie o SInF, jak i w ordynacji podatkowej. Zgodnie z nowym brzmieniem art. 119zu § 2a ordynacji podatkowej, izba rozliczeniowa będzie mogła korzystać z przekazywanych do SInF informacji przy stosowaniu środków bezpieczeństwa finansowego na podstawie umowy, o której mowa w art. 48 ust. 1 ustawy o p.p.p.f.t., jak również przy wykonywaniu instytucji zobowiązanych czynności niezbędnych do zastosowania środków bezpieczeństwa finansowego oraz prowadzenia i dokumentowania wyników bieżącej analizy przeprowadzanych transakcji, o której mowa w art. 43 ust. 3 ustawy o p.p.p.f.t.

W **art. 38 - 40** ustawy o SInF przewidziano zmiany przepisów regulujących dopuszczalne przekazywanie informacji objętych tajemnicami zawodowymi. W przepisach tych przewidziano zmiany ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych oraz ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe. W odniesieniu do pozostałych instytucji zobowiązanych, których działalność jest związana z obowiązkiem zachowywania tajemnic zawodowych, uznać należy iż obowiązujące przepisy w zestawieniu z art. 29 ustawy o SInF są wystarczające do prawidłowego przesyłania informacji o rachunkach do SInF.

Na podstawie **art. 41** ustawy o SInF wprowadza się zmianę art. 54 w ust. 2 w ustawie o Krajowej Administracji Skarbowej, w wyniku której dodaje się pkt 12a, przewidujący iż kontrolą celno-skarbową może być objęte wykonywanie przez instytucje zobowiązane obowiązków polegających na przesyłaniu informacji o rachunkach do Systemu Informacji Finansowej. Przepis jest konsekwencją przyznania naczelnikom urzędów celno-skarbowych uprawnień do kontrolowania instytucji zobowiązanych.

Na podstawie **art. 42** ustawy o SInF do art. 2 ust. 2 ustawy o p.p.p.f.t. dodaje się pkt 19b, wprowadzający definicję skrytki sejfowej. Przedmiotowy zapis ma na celu rozwianie wątpliwości co do obowiązków wynikających z ustawy o p.p.p.f.t., mających zastosowanie do przedsiębiorców zajmujących się udostępnianiem skrytek sejfowych na rynku pozabankowym. Przepis ten ma również znaczenie dla ustawy o SInF, gdyż jasne rozstrzygnięcie czym w rozumieniu ustawy o p.p.p.f.t. jest skrytka sejfowa, pozwoli na sprecyzowanie, którzy przedsiębiorcy zajmujący się udostępnianiem skrytek sejfowych mają obowiązek przekazywania informacji o zawartych umowach do SInF.

W **art. 43** ustawy o SInF znajduje się przepis przewidujący utworzenie Systemu Informacji Finansowej.

Przepisy przejściowe

W **art. 48** ustawy o SInF wskazano, że przepisy ustawy wejdą w życie w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Jednocześnie w **art. 44** ustawy o SInF przewidziano, że przekazywanie informacji o rachunkach przez podmioty zobowiązane rozpocznie się etapami. Instytucje zobowiązane o których mowa w art. 3 pkt 1 lit. a-b oraz e ustawy o SInF (banki, spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe, NBP) rozpoczną przekazywanie informacji o rachunkach do SInF w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. Podmioty te są najlepiej przygotowane do przesyłania danych, mają najlepiej zorganizowaną strukturę organizacyjną. Ponadto banki oraz spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe obecnie przesyłają już informacje o rachunkach podmiotów kwalifikowanych do STIR, także po ich stronie dostosowanie do wymogów przesyłania informacji o rachunkach do SInF wymaga relatywnie niewielkich prac przygotowawczych. Uznać należy, iż okres 3 miesięcy pozwoli na przygotowanie systemów informatycznych tych instytucji do przekazywania wymaganych informacji do SInF.

Instytucje zobowiązane o których mowa w art. 3 pkt 1 lit. c ustawy o SInF (podmioty świadczące usługi płatnicze), z wyjątkiem małych instytucji płatniczych; banki powiernicze o

których mowa w art. 3 pkt 1 lit. d ustawy o SInF; a także przedsiębiorcy udostępniający skrytki sejfowe o których mowa w art. 3 pkt 1 lit. f ustawy o SInF rozpoczną przekazywanie informacji o rachunkach do SInF w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. Biorąc pod uwagę możliwości organizacyjne tych podmiotów, termin ten uznać należy za wystarczający do przygotowania systemów informatycznych tych instytucji do przekazywania wymaganych informacji do SInF.

Małe instytucje płatnicze o których mowa w art. 3 pkt 1 lit. c; a także firmy inwestycyjne o których mowa w art. 3 pkt 1 lit. d, rozpoczną przekazywanie informacji o rachunkach do SInF w terminie 9 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. Podmioty te będą musiały dostosować swoje systemy informatyczne, a biorąc pod uwagę rodzaj ich działalności oraz charakterystykę prowadzonych przez nich rachunków w rozumieniu ustawy o SInF, należy przyjąć 9 miesięczny termin na dostosowanie systemów informatycznych do rozpoczęcia przesyłania danych do SInF.

Jednocześnie, zgodnie z **art. 45** ustawy o SInF, instytucje zobowiązane zostaną zobligowane do przekazania informacji o wszystkich rachunkach, prowadzonych na dzień wejścia w życie ustawy, w terminie 14 dnia od rozpoczęcia przekazywania informacji o rachunkach do SInF, co ma nastąpić zgodnie z terminami wskazanymi w art. 44 ustawy o SInF (tj. 3, 6 oraz 9 miesięcy).

W następnej kolejności (tj. po 12 miesiącach od dnia wejścia w życie ustawy) wejdą w życie przepisy dotyczące udostępniania informacji o rachunkach podmiotom uprawnionym (**art. 46** ustawy o SInF). Dodatkowy czas jest potrzebny na uruchomienie modułów SInF dedykowanych przyjmowaniu zapytań od podmiotów uprawnionych i przekazywaniu im odpowiedzi.

W **art. 47** ustawy o SInF przewidziano, iż pierwsze sprawozdanie o którym mowa w art. 8 ustawy zostanie przedłożone za rok 2021.

Projekt jest zgodny z prawem UE.

Projekt będzie miał wpływ na działalność mikro przedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców, gdyż nałoży na część instytucji zobowiązanych nowe obowiązki dotyczące przesyłania informacji o rachunkach.

Projektowane regulacje nie stoją w sprzeczności z prawem Unii Europejskiej. Projekt nie wymaga zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji oraz uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych. Projekt nie podlega obowiązkowi notyfikacji, zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. *o działalności lobbingsowej* w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 4 i § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – *Regulamin pracy Rady Ministrów* (M. P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

<p>Nazwa projektu: Ustawa o Systemie Informacji Finansowej</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące: Ministerstwo Finansów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu: Piotr Dzedzic – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu: Marcin Stec – Dyrektor Departamentu Informacji Finansowej w Ministerstwie Finansów tel. 22-694-30-60 sekretariat.if@mf.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 27.11.2020</p> <p>Źródło: Prawo UE</p> <p>Nr UC66 w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt *ustawy o Systemie Informacji Finansowej* ma przede wszystkim na celu implementację art. 1 pkt 19, art. 1 pkt 25 lit b i art. 1 pkt 42 *dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/843 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającej dyrektywę (UE) 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz zmieniającej dyrektywy 2009/138/WE i 2013/36/UE* (Dz. Urz. UE L nr 156 z 19.06.2018 r., str. 43), zwanej dalej „dyrektywą 2018/843”. Państwa członkowskie mają czas na ustanowienie „scentralizowanych automatycznych mechanizmów”, o których mowa w ww. przepisach, do dnia 10 września 2020 r.

Zgodnie z ww. przepisami unijnymi te „scentralizowane automatyczne mechanizmy”, takie jak centralne rejestry lub centralne systemy wyszukiwania danych elektronicznych, mają umożliwić terminową identyfikację dowolnej osoby fizycznej lub prawnej posiadającej lub kontrolującej rachunki płatnicze oraz rachunki bankowe identyfikowane za pomocą IBAN, a także skrytki depozytowe w instytucji kredytowej na terytorium kraju.

W obecnym stanie prawnym brak jest jednolitego rozwiązania, umożliwiającego szybki i łatwy dostęp do pełnych i wiarygodnych informacji o miejscu przechowywania środków pieniężnych i innych, płynnych aktywów, zwłaszcza takich, które mogą mieć związek z przestępstwem.

Istniejące rozwiązania, tj.:

- informacje gromadzone przez organy podatkowe na podstawie art. 82 § 2 *ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa* (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.),
- Centralna Informacja o Rachunkach (CIR), funkcjonująca na podstawie art. 92bb *ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe* (Dz. U. z 2019 r. poz. 2357, z późn. zm.),
- informacje gromadzone przez izbę rozliczeniową na podstawie art. 119zp *ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa*,

umożliwiają jedynie pozyskiwanie informacji o rachunkach bankowych i rachunkach w spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (SKOK). Przy czym w przypadku pierwszego instrumentu są to informacje wyłącznie o rachunkach bankowych związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej na terenie RP, a w drugim – wyłącznie o rachunkach osób fizycznych. CIR (funkcjonujący w ramach systemu teleinformatycznego OGNIVO, administrowanego przez KIR S.A.) umożliwia odpytywanie poszczególnych banków i SKOK-ów i nie posiada funkcjonalności dokonywania analiz danych hurtowych pod kątem ewentualnego typowania rachunków mogących mieć związek z przestępstwem.

W ramach systemu OGNIVO funkcjonują jeszcze 2 moduły tzw. komercyjne (tj. moduł zapytań o rachunki bankowe dłużników i moduł do obsługi sądów i prokuratur), umożliwiające organom administracji publicznej uzyskiwanie na wnioski informacji objętych tajemnicą bankową. Jednak z posiadanych informacji wynika, że o ile do CIR podłączonych są obecnie wszystkie banki i SKOK-i, to do modułów komercyjnych już nie wszystkie.

Należy ponadto podkreślić, że środki pieniężne i inne płynne aktywa mogą być przechowywane również przez inne podmioty, w szczególności instytucje finansowe (np. krajowe instytucje płatnicze, firmy inwestycyjne), a nie tylko banki czy SKOK-i.

W związku z tym, powyższe instytucje zmuszone są do odpowiadania na wielokrotne pytania organów administracji publicznej zadawane w celu pozyskania pełnej informacji. Dla obu stron są to działania czasochłonne i kosztowne, a także nie gwarantujące mimo wszystko kompleksowości pozyskiwanych w ten sposób informacji.

Uchwalenie ustawy o Systemie Informacji Finansowej dałoby podstawę do realizacji zadania p.t. „Utworzenie rejestru zwiększającego bezpieczeństwo funkcjonowania rynku finansowego w zakresie informacji o rachunkach bankowych, umowach ubezpieczeń z elementami inwestycyjnymi, a także innych produktach służących gromadzeniu, przechowywaniu lub inwestowaniu środków finansowych oraz zapewnienie dostępu do niego organom ścigania i innym właściwym podmiotom”, przypisanego do celu szczegółowego nr 1 – „Wzmocnienie przeciwdziałania przestępczości gospodarczej” wskazanego w „Programie przeciwdziałania i zwalczania przestępczości gospodarczej na lata 2015-2020”. Program ten został przyjęty Uchwałą nr 181 Rady Ministrów z dnia 6 października 2015 r.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Celem projektowanego aktu prawnego jest utworzenie Systemu Informacji Finansowej (SInF) służącego gromadzeniu, przetwarzaniu i udostępnianiu informacji o otwartych i zamkniętych rachunkach (zdefiniowanych w tym projekcie szeroko, obejmujących rachunki bankowe, rachunki w SKOK, rachunki płatnicze w innych podmiotach, rachunki papierów wartościowych oraz rachunki zbiorcze wraz z rachunkami pieniężnymi służącymi do ich obsługi), jak również o umowach o udostępnieniu skrytek sejfowych.

Informacje z SInF będą wykorzystywane na potrzeby realizacji zadań ustawowych sądów, prokuratury, właściwych służb – Policji, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego, Żandarmerii Wojskowej, Straży Granicznej, Generalnego Inspektora Informacji Finansowej oraz Krajowej Administracji Skarbowej.

Proponowane rozwiązanie m.in.:

- zmniejszy koszty funkcjonowania oraz obciążenia biurokratyczne organów administracji publicznej oraz instytucji finansowych i innych podmiotów gospodarczych;
- usprawni działanie Generalnego Inspektora Informacji Finansowej i innych organów administracji publicznej uprawnionych do uzyskiwania informacji z SInF;
- zwiększy kontrolę nad realizowanymi działaniami służb w zakresie pozyskiwania informacji o rachunkach;
- ułatwi lokalizowanie składników majątkowych w związku z postępowaniami prowadzonymi przez enumeratywnie określone podmioty (służby, sądy i innego rodzaju organy publiczne) przy zachowaniu aktualnie obowiązujących przepisów określających procedurę takiego dostępu;
- umożliwi prowadzenie analizy proaktywnej, polegającej na analizie danych hurtowych gromadzonych w systemie w celu typowania tych rachunków, które mogą być wykorzystywane do działalności przestępczej.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Wszystkie kraje członkowskie UE dostosowały lub są na etapie dostosowania się do wymogów regulacji dyrektywy 2018/843, w zakresie odnoszącym się do utworzenia ww. „scentralizowanych automatycznych mechanizmów”.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
banki krajowe (w tym banki spółdzielcze), oddziały instytucji kredytowych, oddziały banków zagranicznych	600	www.knf.gov.pl (18.06.2020 r.)	Przekazywanie informacji do SInF
spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe oraz Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa	35	www.knf.gov.pl (18.06.2020 r.)	Przekazywanie informacji do SInF
firmy inwestycyjne	60	www.knf.gov.pl (18.06.2020 r.)	Przekazywanie informacji do SInF
krajowe instytucje płatnicze, krajowe instytucje pieniądza elektronicznego, oddziały unijnych instytucji płatniczych, oddziały unijnych i zagranicznych instytucji pieniądza elektronicznego, małe instytucje płatnicze, a także organ administracji publicznej, jeżeli świadczy on usługi płatnicze	98	www.knf.gov.pl (18.06.2020 r.)	Przekazywanie informacji do SInF
przedsiębiorcy w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców, prowadzący działalność	-	brak danych	Przekazywanie informacji do SInF

polegającą na udostępnianiu skrytek sejfowych oraz oddziały przedsiębiorców zagranicznych prowadzące taką działalność na terytorium RP			
Krajowa Izba Rozliczeniowa S.A.	1	Na podstawie informacji ogólnodostępnych	Podmiot pośredniczący w przekazywaniu informacji do SInF
Generalny Inspektor Informacji Finansowej (GIIF)	1	Na podstawie informacji ogólnodostępnych	Organ uprawniony do dostępu do danych zgromadzonych w SInF
NBP	1	Na podstawie informacji ogólnodostępnych	Przekazywanie informacji do SInF
Szef Krajowej Administracji Skarbowej	1		Wypełnianie obowiązków jako organ właściwy w sprawach SInF (określonych w art. 7 ustawy), w tym administrowanie i utrzymywanie systemu teleinformatycznego SInF. Składanie rocznego sprawozdania do Prezesa Rady Ministrów ze swojej działalności.
Prezesa Sądów Apelacyjnych	11	Na podstawie informacji ogólnodostępnych	Organy uprawnione do dostępu do danych zgromadzonych w SInF
Prokurator Krajowy	1	Na podstawie informacji ogólnodostępnych	Organ uprawniony do dostępu do danych zgromadzonych w SInF
Komendant Główny Policji	1	Na podstawie informacji ogólnodostępnych	Organ uprawniony do dostępu do danych zgromadzonych w SInF
Komendant Centralny Biura Śledczego Policji	1	Na podstawie informacji ogólnodostępnych	Organ uprawniony do dostępu do danych zgromadzonych w SInF
Komendant Głównego Żandarmerii Wojskowej	1	Na podstawie informacji ogólnodostępnych	Organ uprawniony do dostępu do danych zgromadzonych w SInF
Komendant Główny Straży Granicznej	1	Na podstawie informacji ogólnodostępnych	Organ uprawniony do dostępu do danych zgromadzonych w SInF
Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego	1	Na podstawie informacji ogólnodostępnych	Organ uprawniony do dostępu do danych zgromadzonych w SInF
Szef Agencji Wywiadu	1	Na podstawie informacji ogólnodostępnych	Organ uprawniony do dostępu do danych zgromadzonych w SInF
Szef Służby Kontrwywiadu Wojskowego	1	Na podstawie informacji ogólnodostępnych	Organ uprawniony do dostępu do danych zgromadzonych w SInF
Szef Służby Wywiadu Wojskowego	1	Na podstawie informacji ogólnodostępnych	Organ uprawniony do dostępu do danych zgromadzonych w SInF
Szef Centralnego Biura Antykorupcyjnego	1	Na podstawie informacji ogólnodostępnych	Organ uprawniony do dostępu do danych zgromadzonych w SInF

Inspektor Nadzoru Wewnętrznego	1	Na podstawie informacji ogólnodostępnych	Organ uprawniony do dostępu do danych zgromadzonych w SInF
Komendant Biura Spraw Wewnętrznych Policji	1	Na podstawie informacji ogólnodostępnych	Organ uprawniony do dostępu do danych zgromadzonych w SInF
Komendant Biura Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej	1	Na podstawie informacji ogólnodostępnych	Organ uprawniony do dostępu do danych zgromadzonych w SInF
Dyrektorzy Izb Administracji Skarbowej	16	Na podstawie informacji ogólnodostępnych	Organy uprawnione do dostępu do danych zgromadzonych w SInF
Komendant Służby Ochrony Państwa	1	Na podstawie informacji ogólnodostępnych	Organ uprawniony do dostępu do danych zgromadzonych w SInF

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt nie był przedmiotem pre-konsultacji.

Projekt, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt będzie przedmiotem szerokich uzgodnień, opiniowania i konsultacji publicznych, w szczególności do udziału w których zaproszeni zostaną przedstawiciele instytucji publicznych i organizacji przedstawicielskich z sektorów objętych zakresem planowanej regulacji oraz innych instytucji zainteresowanych niniejszą problematyką (w tym z: Komisji Nadzoru Finansowego, Narodowego Banku Polskiego, Związku Banków Polskich, Kasy Krajowej SKOK, Izby Domów Maklerskich, Polskiej Organizacji Niebankowych Instytucji Płatności) oraz reprezentatywne związki zawodowe i reprezentatywne organizacje pracodawców w rozumieniu *ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego* (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232). Przewidziany termin konsultacji to październik br. Przewidywany okres konsultacji wynosić będzie 21 dni.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2020 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0 ¹	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
budżet państwa	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
JST	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
pozostałe jednostki (składki na ubezpieczenie społeczne - ZUS)	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
pozostałe jednostki (składki zdrowotne - NFZ)	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
pozostałe jednostki (składki na FP – państwowy fundusz celowy)	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Wydatki ogółem	1,1	2,2	0,7	0,5	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4	7,3
budżet państwa	1,1	2,2	0,7	0,5	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4	7,3
JST	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Saldo ogółem	-1,1	-2,2	-0,7	-0,5	-0,4	-0,4	-0,4	-0,4	-0,4	-0,4	-0,4	-7,3
budżet państwa	-1,1	-2,2	-0,7	-0,5	-0,4	-0,4	-0,4	-0,4	-0,4	-0,4	-0,4	-7,3
JST	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
pozostałe jednostki (składki na ubezpieczenie społeczne - ZUS)	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
pozostałe jednostki (składki zdrowotne - NFZ)	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0

¹ Przyjęto, że 2020 r. jest rokiem „0”.

pozostałe jednostki (składki na FP – państwowy fundusz celowy)	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Źródła finansowania	<p>Projektowane rozwiązania będą miały wpływ na sektor finansów publicznych. Ich finansowanie będzie pochodzić z części 19 budżetu MF (budżet, finanse publiczne i instytucje finansowe). Projektowane zmiany będą finansowane poza istniejącym limitem wydatków.</p> <p>Jednocześnie, koszty pracownicze związane z realizacją nowych zadań, zostaną sfinansowane ze środków budżetowych pozostających w dyspozycji Ministra Finansów, w tym np. środków z oszczędności lub przesunięć środków. Oznacza to, że realizacja nowych zadań nie wiąże się z koniecznością zwiększenia odpowiedniej części budżetu państwa o kwoty dotyczące wynagrodzeń.</p>											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Dochody</p> <p>Dochodem budżetu państwa będą wpływy z ewentualnych kar pieniężnych nakładanych na podmioty zobowiązane, zgodnie z przepisem wskazanym w rozdziale 7. Trudno jest jednak oszacować możliwe wpływy z tego tytułu w kolejnych latach.</p> <p>Wydatki</p> <p>Projektowane rozwiązania będą miały wpływ na sektor finansów publicznych. Ich finansowanie będzie pochodzić z części 19 budżetu MF (budżet, finanse publiczne i instytucje finansowe).</p> <p>Większość wydatków będzie ponoszonych od 2021 r., tj. od 1 roku – wg nomenklatury ww. tabeli. Część wydatków, związanych z uruchomieniem przyjmowania danych do SInF będzie wydatkowana w 2020 r. w ramach projektu BASE AML, dotyczącego wdrożenia Centralnego Rejestru Beneficjentów Rzeczywistych oraz SInF.</p> <p>Szacuje się, że utworzenie SInF w formie systemów teleinformatycznych będzie kosztowało ok. 3,3 mln zł (wydatkowanie rozłożone na 2 lata²), a koszty ich utrzymania przez okres począwszy od 2. roku do 10. roku wyniosą ok. 4,0 mln zł. W ramach kosztów utworzenia SInF wzięto pod uwagę szacunki wydatków na sprzęt, oprogramowanie, pracę osób w zakresie analiz/testów.</p>											

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2020 r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Projekt ustawy nakłada obowiązki na podmioty zobowiązane, w tym zaliczane do tzw. dużych przedsiębiorstw (np. banki komercyjne czy domy maklerskie), w zakresie przekazywania informacji o rachunku do SInF. Te podmioty będą kontrolowane pod kątem wypełniania tych obowiązków, a za ich nieprzestrzeganie może być nałożona kara pieniężna do wys. 1,5 mln zł.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Projekt ustawy nakłada obowiązki na podmioty zobowiązane, w tym należące sektora małych i średnich przedsiębiorstw, w zakresie przekazywania informacji o rachunku do SInF. Te podmioty będą kontrolowane pod kątem wypełniania tych obowiązków, a za ich nieprzestrzeganie może być nałożona kara pieniężna do wys. 1,5 mln zł.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Wejście w życie projektowanej ustawy nie będzie miało wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodzin, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.						
	(dodaj/usuń)							

² Część wydatków, w wys. ok. 1,145 mln zł, związanych z uruchomieniem przyjmowania danych do SInF oraz ich udostępnianiem na potrzeby GIIF, będzie wydatkowana w 2020 r. w ramach projektu BASE AML, dotyczącego wdrożenia Centralnego Rejestru Beneficjentów Rzeczywistych, a także SInF.

Niemierzalne	(dodaj/usuń)	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		<p>Koszty dostosowania systemów informatycznych przez instytucje zobowiązane, w szczególności przez banki, w tym banki spółdzielcze, banki zrzeszające, spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe i Krajową Spółdzielczą Kasę Oszczędnościowo-Kredytową, krajowe instytucje płatnicze, małe instytucje płatnicze, firmy inwestycyjne, czy też przedsiębiorców udostępniających skrytki sejfowe w związku z obowiązkiem przesyłania danych do SInF.</p> <p>Przyjęte w ustawie o SInF rozwiązanie dotyczące przekazywania przez instytucje zobowiązane informacji o rachunkach do SInF zakłada wykorzystania istniejącego kanału przekazywania danych do STIR. Wykorzystanie istniejącego modelu przekazywania danych ma na celu zminimalizowanie nakładów w zakresie dostosowania systemów informatycznych do przekazywania informacji o rachunkach do SInF. Banki oraz spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe poniosły koszty przystosowania systemów informatycznych do przesyłania danych do STIR w związku z wejściem w życie Działu IIIB ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja Podatkowa. Szacując koszty konieczne do poniesienia przez instytucje zobowiązane, skorzystano z wycień przedstawionych w ramach OSR ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o zmianie niektórych ustaw w celu przeciwdziałania wykorzystywaniu sektora finansowego do wyłudzeń skarbowych, na mocy której wprowadzono obowiązek raportowania informacji do STIR.</p> <p>Sumaryczne koszty integracji systemów wszystkich banków oszacowano na etapie wprowadzania STIR na 15 – 20 mln zł, przy czym zauważyć należy, że koszt ten został już poniesiony. Dostosowanie funkcjonujących systemów do wymogów wynikających z ustawy o SInF oszacowano na poziomie do 10% pierwotnego kosztu, co stanowi 1,5 – 2,0 mln zł.</p> <p>Koszty integracji systemów banków spółdzielczych oszacowano na etapie wprowadzania STIR na 3,2 mln zł, przy czym zauważyć należy, że koszt ten został już poniesiony. Dostosowanie funkcjonujących systemów do wymogów wynikających z ustawy o SInF oszacowano na poziomie do 10% pierwotnego kosztu, co stanowi 0,32 mln zł.</p> <p>Koszty integracji systemów spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych oraz Krajowej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej oszacowano na etapie wprowadzania STIR na 1,0 mln zł, przy czym zauważyć należy, że koszt ten został już poniesiony. Dostosowanie funkcjonujących systemów do wymogów wynikających z ustawy o SInF oszacowano na poziomie do 10% pierwotnego kosztu, co stanowi 0,1 mln zł.</p> <p>W odniesieniu do kosztów dostosowania systemów informatycznych instytucji zobowiązanych, które nie były dotychczas zobligowane do przekazywania informacji do STIR na mocy przepisów Działu IIIB Ordynacji Podatkowej, z uwagi na dużą różnorodność poszczególnych podmiotów, oraz istotne różnice w kształcie funkcjonujących systemów informatycznych, trudno oszacować koszty jakie te podmioty będą zmuszone ponieść celem dostosowania działalności do wymogów wynikających z ustawy o SInF. Niemniej z uwagi na dużo mniejszy wolumen danych przekazywanych na mocy ustawy o SInF względem wolumenu przekazywanego na mocy Działu IIIB Ordynacji Podatkowej, należy założyć, iż koszty dostosowania systemów informatycznych instytucji zobowiązanych nieobjętych obowiązkiem raportowania informacji na mocy Działu IIIB Ordynacji Podatkowej powinny być niższe od kosztów poniesionych przez sektor bankowy w związku z wejściem w życie Działu IIIB Ordynacji Podatkowej.</p> <p>Zauważyć przy tym należy, iż koszty ponoszone przez instytucje zobowiązane zostaną po części zbilansowane przez oszczędności wynikające z ograniczenia potrzeby wysyłania odpowiedzi na indywidualne zapytania o rachunki kierowane przez organy uprawnione (przykładowo prokuraturę czy Policję). Przy ilości prowadzonych postępowań dotyczących przestępstw gospodarczych, poniesione długofalowo oszczędności mogą okazać się wyższe od poniesionych jednorazowo kosztów dostosowania systemów informatycznych.</p> <p>W odniesieniu do kosztów ponoszonych przez KIR S.A. w związku z koniecznością dostosowania STIR do odbioru oraz przesyłania do SInF informacji o rachunkach, szacuje się, że poniesione koszty zostaną zbilansowane przez wzrost dochodów wynikający z rozszerzenia możliwości wykonywania przez KIR S.A. czynności niezbędnych do zastosowania środków bezpieczeństwa finansowego oraz prowadzenia i dokumentowania wyników bieżącej analizy przeprowadzanych transakcji, na rzecz instytucji zobowiązanych niebędących bankami ani spółdzielczymi kasami oszczędnościowo-kredytowymi.</p>
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	

☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...
+Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz:

Zwiększenie liczby procedur wynika z przepisów odnoszących się do zasad przekazywania przez podmioty zobowiązane informacji o rachunku do SInF oraz ich udostępniania organom upoważnionym do dostępu do nich. Jednocześnie wprowadzenie SInF zmniejszy liczbę procedur po stronie instytucji zobowiązanych, ponieważ dzięki cyfrowej bazie rachunków, zmniejszy się liczba zapytań kierowanych przez poszczególne służby do instytucji finansowych, dotyczących faktu prowadzenia przez nie rachunku dla podmiotu objętego zapytaniem. Z uwagi na zmniejszenie liczby zapytań kierowanych przez poszczególne służby do instytucji finansowych, zmniejszona zostanie również liczba wytwarzanych dokumentów, zarówno po stronie podmiotów uprawnionych, jak i instytucji zobowiązanych. W zakresie zmniejszenia obciążeń po stronie podmiotów publicznych należy wskazać, że wprowadzenie systemu elektronicznego dostępu do informacji o rachunkach wpłynie pozytywnie na przyspieszenie bieżących procedur. Obecnie uzyskanie przez instytucje publiczne (przykładowo prokuraturę, czy też Policję) informacji o rachunkach posiadanych przez podmiot będący w zainteresowaniu z uwagi na podejrzenie popełnienia przestępstwa, najczęściej wiąże się z koniecznością wysłania korespondencji papierowej indywidualnie do każdego podmiotu w którym dany podmiot mógł posiadać rachunek (czy też za pomocą którego mógł ukryć majątek pochodzący z przestępstwa). W skrajnej sytuacji zapytanie dotyczące 1 podmiotu wiąże się z wysłaniem zapytań w formie papierowej nawet do kilkuset podmiotów. Każdorazowe zapytanie musi zostać wydrukowane oraz podpisane przez osobę uprawnioną, zaadresowane oraz wysłane. Następnie następuje długotrwały proces odbioru odpowiedzi z poszczególnych instytucji, wraz z oceną wartości merytorycznej uzyskanych informacji. Zauważyć należy, iż przy tak dużej ilości korespondencji, częstokroć występuje konieczność ponownego wysłania zapytania, czy też doprecyzowania skierowanego żądania, co dodatkowo wydłuża procedurę oraz generuje dodatkowe koszty. Biorąc pod uwagę czas niezbędny na przygotowanie korespondencji, czas obiegu korespondencji, czas przygotowania oraz rozpatrzenia odpowiedzi, od wysłania zapytania o dany podmiot, do otrzymania kompleksowej odpowiedzi, częstokroć dochodzi po okresie przekraczającym miesiąc. Dodatkowo w proces uzyskania odpowiedzi zaangażowane są znaczące siły i środki (roboczo-godziny prokuratorów, służb oraz pracowników administracyjnych, koszt korespondencji oraz materiałów biurowych). Wdrożenie SInF pozwoli na ustalenie instytucji, w których rachunki posiada podmiot będący w zainteresowaniu w związku z podejrzeniem popełnienia przestępstwa, w czasie nieprzekraczającym kilku minut.

9. Wpływ na rynek pracy

Nie przewiduje się, aby projektowane przepisy ustawowe mogły wpłynąć na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne: ...	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☒ informatyzacja ☐ zdrowie
--	--	--

Omówienie wpływu	Nie dotyczy.
------------------	--------------

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Proponuje się, aby ustawa weszła w życie 14 dni od dnia jej ogłoszenia. Zgodnie z proponowanymi przepisami przejściowymi, przekazywanie informacji o rachunkach przez podmioty zobowiązane rozpocznie się etapami. Instytucje zobowiązane o których mowa w art. 3 pkt 1 lit. a-b oraz e ustawy o SInF (banki, spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe, NBP) rozpoczną przekazywanie informacji o rachunkach do SInF w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. Instytucje zobowiązane o których mowa w art. 3 pkt 1 lit. c ustawy o SInF (podmioty świadczące usługi płatnicze), z wyjątkiem małych instytucji płatniczych; banki powiernicze o których mowa w art. 3 pkt 1 lit. d ustawy o SInF; a także przedsiębiorcy udostępniający skrytki sejfowe o których mowa w art. 3 pkt 1 lit. f ustawy o SInF, rozpoczną przekazywanie informacji o rachunkach do SInF w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Małe instytucje płatnicze o których mowa w art. 3 pkt 1 lit. c; a także firmy inwestycyjne o których mowa w art. 3 pkt 1 lit. d, rozpoczną przekazywanie informacji o rachunkach do SInF w terminie 9 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Nie przewiduje się ewaluowania efektów wdrożenia projektu ustawy czy zastosowania mierników w tym celu. Szef Krajowej Administracji Skarbowej, jako organ właściwy w sprawie SInF, będzie natomiast zobowiązany do składania Prezesowi Rady Ministrów rocznego sprawozdania ze swojej działalności w kontekście SInF w terminie 3 miesięcy od zakończenia roku kalendarzowego, za który jest składane sprawozdanie. Sprawozdanie, będzie zawierało dane dotyczące funkcjonowania rejestru, w tym dotyczące liczby informacji o rachunku przekazanych do SInF przez instytucje zobowiązane oraz liczby zapytań o informacje o rachunku skierowanych przez organy uprawnione do uzyskiwania tych informacji.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU		Ustawa o Systemie Informacji Finansowej.				
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO		<p>Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/843 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniająca dyrektywę (UE) 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz zmieniająca dyrektywy 2009/138/WE i 2013/36/UE</p> <p>Projekt dokonuje implementacji dyrektywy 2018/843 w zakresie dotyczącym ustanowienia scentralizowanych automatycznych mechanizmów dotyczących informacji na temat rachunków bankowych. W pozostałym zakresie, dyrektywa 2018/843 jest implementowana w ramach ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.</p>				
WYJAŚNIENIE TERMINU WEJŚCIA W ŻYCIE PROJEKTU		Termin wejścia w życie uwzględnia konieczność podjęcia niezbędnych działań, zarówno przez organ właściwy w sprawach Systemu Informacji Finansowej, jak i instytucje zobowiązane, w celu wdrożenia procedur koniecznych do prawidłowej realizacji obowiązków przewidzianych w projekcie.				
l.p.	jednostka redakcyjna a dyrektywy 2018/843	treść przepisu UE	konieczność wdrożenia [T/N]	jednostka redakcyjna ustawy o SInF	treść przepisu/przepisów projektu ustawy	uzasadnienie
1.	Art. 1(19) dyrektywy 2018/843	<p><i>Artykuł 32a</i></p> <p>1. Państwa członkowskie ustanawiają scentralizowane automatyczne mechanizmy, takie jak centralne rejestry lub centralne systemy wyszukiwania danych elektronicznych, które umożliwiają terminową identyfikację dowolnej osoby fizycznej lub prawnej posiadającej lub kontrolującej rachunki płatnicze oraz rachunki bankowe identyfikowane za pomocą IBAN, zgodnie z definicją zawartą w rozporządzeniu</p>	T	Art. 1-2, art. 3 pkt 1 lit. a-c, g-h, pkt 2, pkt 7, pkt 8 lit. a-b oraz pkt 9, art. 4-6, art. 9, art. 11-15, art. 17, art. 29,	<p>Art. 1. Ustawa określa zasady funkcjonowania Systemu Informacji Finansowej, zwanego dalej „SInF”, w tym:</p> <p>1) instytucje zobowiązane do przekazywania informacji o rachunku do SInF;</p> <p>2) organ właściwy w sprawach SInF;</p> <p>3) zakres informacji o rachunku przekazywanych do SInF;</p> <p>4) podmioty uprawnione do pozyskiwania informacji o rachunku gromadzonych w SInF;</p>	

		<p>Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 260/2012, a także skrytki depozytowe w instytucji kredytowej na ich terytorium. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o specyfice tych mechanizmów krajowych.</p>	<p>art. 31-33, art. 41-43.</p>	<p>5) zasady przetwarzania informacji gromadzonych w SInF; 6) zasady ochrony informacji przetwarzanych w SInF. Art. 2. 1. SInF służy: 1) przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu; 2) wykrywaniu poważnego przestępstwa lub prowadzeniu postępowania karnego w sprawie poważnego przestępstwa, a także w celu identyfikacji, wykrycia lub zabezpieczenia mienia pochodzącego z takiego przestępstwa; 3) innym celom określonym w ustawie. 2. SInF jest prowadzony przy użyciu systemu teleinformatycznego. Art. 3. Użyte w ustawie określenia oznaczają: 1) instytucja zobowiązana: a) oddział instytucji kredytowej, bank krajowy, oddział banku zagranicznego w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2019 r. poz. 2357, z późn. zm.¹⁾), b) spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową i Krajową Spółdzielczą Kasę Oszczędnościowo-Kredytową, o których mowa w ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2412 oraz z 2020 r. poz. 288 i 321),</p>	
--	--	--	------------------------------------	--	--

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1358, 1495 i 1649 oraz z 2020 r. poz. 284, 288, 321 i 1086,

				<p>c) krajową instytucję płatniczą, małą instytucję płatniczą, krajową instytucję pieniądza elektronicznego, oddział unijnej instytucji płatniczej, oddział unijnej instytucji pieniądza elektronicznego, oddział zagranicznej instytucji pieniądza elektronicznego, w rozumieniu ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2020 r. poz. 794) oraz organ administracji publicznej, jeżeli świadczy on usługi płatnicze,</p> <p>g) Narodowy Bank Polski – w zakresie, w jakim prowadzi rachunki bankowe innych osób prawnych, za zgodą Prezesa NBP, o której mowa w art. 51 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. z 2019 r. poz. 1810 oraz z 2020 r. poz. 568),</p> <p>h) przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292, 1495 oraz z 2020 r. poz. 424) w zakresie, w jakim prowadzi działalność polegającą na udostępnianiu skrytek sejfowych, oraz oddział przedsiębiorcy zagranicznego prowadzący taką działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;</p> <p>2) izba rozliczeniowa – izbę rozliczeniową o której mowa w art. 119zg pkt 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325);</p> <p>7) przetwarzanie informacji – wszelkie operacje wykonywane na informacjach o rachunkach, w szczególności ich zbieranie, utrwalanie, organizowanie, porządkowanie, przechowywanie, adaptowanie lub modyfikowanie, pobieranie,</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>przeglądanie, wykorzystywanie, ujawnianie przez przesłanie, rozpowszechnianie lub innego rodzaju udostępnianie, dopasowywanie lub łączenie, ograniczanie, usuwanie lub niszczenie;</p> <p>8) rachunek:</p> <p>a) rachunek płatniczy, o którym mowa w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych,</p> <p>b) rachunek bankowy i rachunek w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, niebędące rachunkami płatniczymi, z wyjątkiem rachunku na który na koniec danego dnia, następuje automatyczne przeksięgowanie środków pieniężnych a ich zwrot wraz z odsetkami następuje automatycznie na rachunek nie później niż w terminie dwóch dni roboczych,</p> <p>9) STIR – system teleinformatyczny izby rozliczeniowej, o którym mowa w art. 119zg pkt 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.</p> <p>Art. 4. Przepisy ustawy dotyczące rachunków stosuje się odpowiednio do umowy o udostępnieniu skrytki sejfowej, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, oraz umowy o udostępnienie skrytki sejfowej zawartej przez podmiot, o którym mowa w art. 3 pkt 1 lit. f.</p> <p>Art. 5. Organem właściwym w sprawach SInF jest Szef Krajowej Administracji Skarbowej, zwany dalej „organem właściwym”.</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>Art. 6. Organ właściwy jest administratorem danych zgromadzonych w SInF.</p> <p>Art. 9. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może wyznaczyć, w drodze rozporządzenia, dyrektora izby administracji skarbowej do wykonywania zadań organu właściwego, określając zakres tych zadań, mając na uwadze konieczność zapewnienia prawidłowego i sprawnego wykonywania czynności związanych z prowadzeniem SInF.</p> <p>Art. 11. 1. Instytucje zobowiązane mają obowiązek przekazywać informacje o rachunku do SInF. 2. Instytucja zobowiązana przekazuje do SInF informacje o rachunku w przypadku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) otwarcia rachunku; 2) zmiany informacji o rachunku przekazanych do SInF; 3) zamknięcia rachunku. <p>Art. 12. 1. Informacje o rachunku zawierają:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) numer rachunku oznaczony identyfikatorem Międzynarodowego Numeru Rachunku Bankowego (IBAN) albo numer rachunku unikalny w ramach instytucji zobowiązanej w przypadku rachunków nieoznaczonych IBAN; 2) dane identyfikacyjne posiadacza rachunku; 3) dane identyfikacyjne beneficjenta rzeczywistego posiadacza rachunku – w przypadku informacji o rachunkach przekazywanych przez instytucje zobowiązane, z wyjątkiem Narodowego Banku Polskiego, będące instytucjami obowiązanyymi zgodnie z ustawą z dnia 1 marca 2018 	
--	--	--	--	--	--

				<p>r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;</p> <p>4) dane identyfikacyjne pełnomocnika do rachunku;</p> <p>5) dane identyfikacyjne innej niż posiadacz rachunku lub pełnomocnik do rachunku osoby fizycznej, osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, która zgodnie z postanowieniami umowy rachunku jest uprawniona do otrzymania wartości majątkowych zgromadzonych na rachunku;</p> <p>6) datę otwarcia rachunku;</p> <p>7) datę końcową obowiązywania umowy, o której mowa w art. 4;</p> <p>8) datę zamknięcia rachunku;</p> <p>9) rodzaj rachunku;</p> <p>10) informację, czy zamknięcie rachunku nastąpiło na podstawie art. 41 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, art. 59a ust. 1 pkt 2 lub art. 60 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe wraz z informacją na temat podjętych działań w stosunku do zgromadzonych na tym rachunku wartości majątkowych w rozumieniu art. 2 ust. 2 pkt 27 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;</p> <p>11) informacje o przyporządkowaniu do rachunku innych numerów, odpowiadających strukturze zapisu Numeru Rachunku Bankowego (NRB) lub IBAN, w celu identyfikacji</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>poszczególnych płatności dokonywanych na rachunku lub ich zleceniodawców, wraz z informacją o metodzie nadawania takich numerów;</p> <p>12) numer identyfikacji podatkowej (NIP) instytucji zobowiązanej prowadzącej rachunek.</p> <p>2. Dane identyfikacyjne, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 4, obejmują:</p> <p>1) w przypadku osób fizycznych:</p> <p>a) imię i nazwisko, a także nazwę (firmę) w przypadku osoby prowadzącej działalność gospodarczą,</p> <p>b) obywatelstwo,</p> <p>c) numer Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL) albo datę urodzenia w przypadku osób nieposiadających numeru PESEL, oraz państwo urodzenia,</p> <p>d) rodzaj, numer i serię dokumentu stwierdzającego tożsamość osoby,</p> <p>e) NIP – w przypadku posiadacza rachunku będącego osobą fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą,</p> <p>f) adres zamieszkania – jeżeli instytucja zobowiązana posiada te dane,</p> <p>g) adres korespondencyjny – jeżeli instytucja zobowiązana posiada te dane,</p> <p>h) adres głównego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej – w przypadku posiadacza rachunku będącego osobą fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą;</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>2) w przypadku osób prawnych i jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) nazwę (firmę), b) formę organizacyjną, c) NIP, a w przypadku braku takiego numeru – państwo rejestracji, nazwę właściwego rejestru oraz numer i datę rejestracji, d) adres siedziby oraz adres prowadzenia działalności – jeżeli instytucja zobowiązana posiada te dane, e) adres korespondencyjny – jeżeli instytucja zobowiązana posiada te dane. <p>3. Dane identyfikacyjne, o których mowa w ust. 1 pkt 3, obejmują:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) imię i nazwisko; 2) obywatelstwo, jeżeli zostało ustalone przez instytucję zobowiązaną zgodnie z art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu; 3) numer PESEL albo datę urodzenia w przypadku osób nieposiadających numeru PESEL, a także państwo urodzenia – jeżeli zostały ustalone przez instytucję zobowiązaną zgodnie z art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu; 4) rodzaj, numer i serię dokumentu stwierdzającego tożsamość osoby – jeżeli zostały ustalone przez instytucję zobowiązaną zgodnie z art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o 	
--	--	--	--	--	--

				<p>przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;</p> <p>5) adres zamieszkania – jeżeli zostały ustalone przez instytucję zobowiązaną zgodnie z art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.</p> <p>4. Dane identyfikacyjne, o których mowa w ust. 1 pkt 5, obejmują:</p> <p>1) w przypadku osób fizycznych:</p> <p>a) imię i nazwisko,</p> <p>b) obywatelstwo, jeżeli instytucja zobowiązana posiada te dane,</p> <p>c) numer PESEL albo datę urodzenia w przypadku osób nieposiadających numeru PESEL, oraz państwo urodzenia, jeżeli instytucja zobowiązana posiada te dane,</p> <p>d) rodzaj, numer i serię dokumentu stwierdzającego tożsamość osoby, jeżeli instytucja zobowiązana posiada te dane;</p> <p>2) w przypadku osób prawnych i jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej:</p> <p>a) nazwę (firmę),</p> <p>b) formę organizacyjną, jeżeli instytucja zobowiązana posiada te dane,</p> <p>c) NIP, a w przypadku braku takiego numeru – państwo rejestracji, nazwę właściwego rejestru oraz numer i datę rejestracji, jeżeli instytucja zobowiązana posiada te dane,</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>d) adres siedziby lub adres prowadzenia działalności, jeżeli instytucja zobowiązana posiada te dane.</p> <p>Art. 13. 1. Instytucja zobowiązana przekazuje informacje o rachunku do SInF za pośrednictwem STIR.</p> <p>2. Do przekazania informacji o rachunku przez instytucje zobowiązane, o których mowa w art. 3 pkt 1 lit. a i b, stosuje się odpowiednio przepisy art. 119zk § 2 i 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.</p> <p>3. Korzystanie z pośrednictwa podmiotów, o których mowa w ust. 2, nie zwalnia instytucji zobowiązanej z odpowiedzialności za przekazanie informacji do STIR.</p> <p>4. Przekazanie informacji o rachunku do STIR oraz przekazanie tej informacji ze STIR do SInF jest nieodpłatne.</p> <p>Art. 14. 1. Instytucja zobowiązana przekazuje do STIR informacje o rachunku nie później niż w terminie 3 dni od dnia otwarcia rachunku, zmiany informacji o rachunku przekazanych do SInF lub zamknięcia rachunku.</p> <p>2. W przypadku, o którym mowa w art. 39 ust. 2 lub 3 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, instytucja zobowiązana przekazuje do STIR informacje, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 2 i 3, w terminie 3 dni od dnia ich uzyskania.</p> <p>3. Instytucja zobowiązana, która nie przekazała informacji o rachunku do STIR albo stwierdziła</p>
--	--	--	--	--

				<p>niezgodność przekazanej informacji o rachunku ze stanem faktycznym, przekazuje do STIR brakujące albo skorygowane informacje o rachunku niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 2 dni od dnia, w którym stwierdzono brak informacji albo niezgodność przekazanej informacji.</p> <p>4. Izba rozliczeniowa niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 2 dni od dnia otrzymania informacji o rachunku od instytucji zobowiązanych, przekazuje te informacje do SInF.</p> <p>5. W przypadku gdy informacje dotyczące rachunku, o którym mowa w art. 3 pkt 8, są przekazywane przez bank lub spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową na podstawie art. 119zp § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, informacje, o których mowa w art. 119zr ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa oraz informacje o rachunku, o których mowa w art. 12, są przesyłane wspólnie. Izba rozliczeniowa z otrzymanego zbioru danych wyodrębnia informacje o rachunku, o których mowa w art. 12 oraz przesyła do SInF w terminie, o którym mowa w ust. 4.</p> <p>6. Do terminów, o których mowa w ust. 1-4, nie wlicza się sobót i dni ustawowo wolnych od pracy oraz okresu od chwili wystąpienia awarii lub zakłócenia funkcjonowania STIR do chwili przywrócenia funkcjonowania STIR.</p> <p>Art. 15. W przypadku wątpliwości organu właściwego co do zgodności ze stanem faktycznym lub kompletności informacji o rachunku, instytucja zobowiązana przekazuje informacje o rachunku w</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>terminie 3 dni od dnia wpływu lub udostępnienia żądania ponownego przekazania informacji o rachunku. Przepis art. 14 ust. 6 stosuje się odpowiednio.</p> <p>Art. 17. Dane, o których mowa w art. 12, instytucje zobowiązane przekazują w postaci elektronicznej odpowiadającej strukturze logicznej dostępnej w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.</p> <p>Art. 29. Do przekazywania informacji o rachunku do STIR, ze STIR do SInF oraz do udostępniania informacji o rachunku z SInF podmiotom uprawnionym w trybie i zakresie przewidzianym ustawą nie stosuje się przepisów regulujących ograniczenia udostępniania danych objętych tajemnicami ustawowo chronionymi.</p> <p>Art. 31. Kontrolę wykonywania przez instytucje zobowiązane obowiązków w zakresie przekazywania informacji o rachunku do STIR, na zasadach określonych w przepisach odrębnych, sprawują:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Komisja Nadzoru Finansowego – w odniesieniu do instytucji zobowiązanych przez nią nadzorowanych, 2) naczelnicy urzędów celno-skarbowych – w odniesieniu do pozostałych instytucji zobowiązanych. <p>Art. 32. 1. Instytucja zobowiązana, o której mowa w art. 3 pkt 1 lit. a-d i f, która nie przekazała do STIR informacji o rachunku w terminie wskazanym w</p>	
--	--	--	--	--	--

					<p>ustawie lub przekazała informacje niezgodne ze stanem faktycznym, podlega karze pieniężnej.</p> <p>2. Karę pieniężną w wysokości nie większej niż 1 500 000 zł nakłada w drodze decyzji:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) KNF - w zakresie naruszeń stwierdzonych w wyniku kontroli, o której mowa w art. 31 pkt 1; 2) naczelnik urzędu celno-skarbowego - w zakresie naruszeń stwierdzonych w wyniku kontroli, o której mowa w art. 31 pkt 2. <p>3. Jeżeli instytucja zobowiązana przekaze informacje zgodnie z art. 14 ust. 3, w terminie 14 dni od dnia otwarcia rachunku, zmiany przekazanych informacji o rachunku albo od dnia zamknięcia rachunku, organ o którym mowa w ust. 2, może odstąpić od nałożenia kary pieniężnej.</p> <p>4. Do terminu, o którym mowa w ust. 3, nie wlicza się sobót i dni ustawowo wolnych od pracy.</p> <p>Art. 33. 1. Izba rozliczeniowa, która nie dopełnia obowiązku pośredniczenia w przekazaniu danych, informacji i żądań pomiędzy organem właściwym a instytucjami zobowiązanymi, podlega karze pieniężnej.</p> <p>2. Karę pieniężną w wysokości nie większej niż 1 500 000 zł nakłada w drodze decyzji organ właściwy.</p> <p>3. Od decyzji, o której mowa w ust. 2, przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw finansów publicznych w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.</p> <p>Art. 41. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2020 r.</p>
--	--	--	--	--	--

					<p>poz. 505, 568, 695, 1087 i 1106) w art. 54 w ust. 2 po pkt 12 dodaje się pkt 12a w brzmieniu: „12a) wykonywanie obowiązków, o których mowa w art. 11 ust. 1 ustawy z dniao Systemie Informacji Finansowej;”.</p> <p>Art. 42. W ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2020 r. poz. 971 i 1086) w art. 2 w ust. 2 po pkt 19a dodaje się pkt 19b w brzmieniu: „19b) skrytce sejfowej – rozumie się przez to wyodrębnione i zabezpieczone miejsce o niewielkiej powierzchni, w wydzielonym pomieszczeniu lub dedykowanej szafie ze skrytkami, zabezpieczone przed dostępem osób nieupoważnionych za pomocą systemu kontroli dostępu, alarmu, monitoringu lub ochrony fizycznej, które jest udostępniane klientowi za opłatą, w celu przechowywania zdeponowanych rzeczy ruchomych, na podstawie umowy, której łączny czas obowiązywania wynosi co najmniej 30 dni.”.</p> <p>Art. 43. Tworzy się System Informacji Finansowej.</p>	
2.	Art. 1(19) dyrektywy 2018/843	<p><i>Artykuł 32a</i></p> <p>2. Państwa członkowskie zapewniają, by informacje przechowywane w scentralizowanych mechanizmach, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, były bezpośrednio i natychmiastowo dostępne dla krajowych jednostek analityki finansowej z zachowaniem ich pierwotnej formy i treści. Informacje te są również dostępne dla właściwych organów</p>	T	art. 18, art. 19 ust. 1, art. 20.	<p>Art. 18. Informacje o rachunku zgromadzone w SInF w celu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1, są niezwłocznie, w całości, przekazywane Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej.</p> <p>Art. 19. 1. Informacje o rachunku zgromadzone w SInF, w celach o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2, są niezwłocznie udostępniane:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Prokuratorowi Krajowemu, 2) Prezesom Sądów Apelacyjnych, 	W odniesieniu do przekazywania informacji o rachunku innej jednostce analityki finansowej, przepis dyrektywy nie

		<p>krajowych do celów wykonywania ich obowiązków na mocy niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie zapewniają, by wszystkie jednostki analityki finansowej były w stanie dostarczyć terminowo informacje przechowywane w scentralizowanych mechanizmach, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, każdej innej jednostce analityki finansowej, zgodnie z art. 53.</p>			<p>3) Komendantowi Centralnego Biura Śledczego Policji, 4) Komendantowi Głównemu Policji, 5) Komendantowi Biura Spraw Wewnętrznych Policji, 6) Szefowi Centralnego Biura Antykorupcyjnego, 7) Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, 8) Szefowi Agencji Wywiadu, 9) Szefowi Służby Kontrwywiadu Wojskowego, 10) Szefowi Służby Wywiadu Wojskowego, 11) Komendantowi Głównemu Żandarmerii Wojskowej, 12) Komendantowi Głównemu Straży Granicznej, 13) Komendantowi Biura Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej, 14) Dyrektorom Izb Administracji Skarbowej, 15) Komendantowi Służby Ochrony Państwa, 16) Inspektorowi Nadzoru Wewnętrznego – zwanymi dalej „podmiotami uprawnionymi”.</p> <p>Art. 20. Udostępnianie podmiotom uprawnionym informacji o rachunku zgromadzonych w SInF następuje przy użyciu systemu teleinformatycznego służącego do obsługi SInF.</p>	<p>wymaga implementacji z uwagi na treść art. 110-113 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.</p>
3.	Art. 1(19) dyrektywy 2018/843	<p><i>Artykuł 32a</i> 3. Następujące informacje muszą być dostępne oraz musi istnieć możliwość ich wyszukiwania za</p>	T	Art. 3 pkt 3-5, art. 4, art. 12, art. 24,	<p>Art. 3. Użyte w ustawie określenia oznaczają: 3) beneficjent rzeczywisty – osobę fizyczną, o której mowa w art. 2 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy</p>	

	<p>pomocą scentralizowanych mechanizmów, o których mowa w ust. 1:</p> <p>— w przypadku klienta będącego posiadaczem rachunku i dowolnej osoby, która twierdzi, że działa w imieniu klienta: imię i nazwisko lub nazwa, uzupełnione pozostałymi danymi umożliwiającymi ustalenie tożsamości wymaganymi na mocy przepisów krajowych transponujących art. 13 ust. 1 lit. a) albo niepowtarzalnym numerem identyfikacyjnym,</p> <p>— w przypadku beneficjenta rzeczywistego klienta będącego posiadaczem rachunku: imię i nazwisko lub nazwa, uzupełnione pozostałymi danymi umożliwiającymi ustalenie tożsamości wymaganymi na mocy przepisów krajowych transponujących art. 13 ust. 1 lit. b) albo niepowtarzalnym numerem identyfikacyjnym,</p> <p>— w przypadku rachunku bankowego lub płatniczego: numer IBAN oraz data otwarcia i zamknięcia rachunku,</p> <p>— w przypadku skrytki depozytowej: imię i nazwisko lub nazwa najemcy, uzupełnione pozostałymi danymi umożliwiającymi ustalenie tożsamości wymaganymi na mocy przepisów krajowych transponujących art. 13 ust. 1 albo niepowtarzalnym numerem identyfikacyjnym i czasem trwania najmu.</p>		<p>oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2020 r. poz. 971 i 1086);</p> <p>4) pełnomocnik do rachunku – każdą osobę umocowaną do składania dyspozycji dotyczących rachunku, wpłat gotówkowych na rachunek lub wypłat gotówkowych z rachunku, w imieniu posiadacza rachunku, w tym przy użyciu karty płatniczej w rozumieniu art. 2 pkt 15a ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych wydanej do rachunku;</p> <p>5) posiadacz rachunku – każdą osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, będącą stroną umowy rachunku, w tym posiadacza skrytki sejfowej – w przypadku umowy o udostępnieniu skrytki sejfowej;</p> <p>Art. 4. Przepisy ustawy dotyczące rachunków stosuje się odpowiednio do umowy o udostępnieniu skrytki sejfowej, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, oraz umowy o udostępnienie skrytki sejfowej zawartej przez podmiot, o którym mowa w art. 3 pkt 1 lit. f.</p> <p>Art. 12. 1. Informacje o rachunku zawierają:</p> <p>1) numer rachunku oznaczony identyfikatorem Międzynarodowego Numeru Rachunku Bankowego (IBAN) albo numer rachunku unikalny w ramach instytucji zobowiązanej w przypadku rachunków nieoznaczonych IBAN;</p> <p>2) dane identyfikacyjne posiadacza rachunku;</p>	
--	---	--	---	--

					<p>3) dane identyfikacyjne beneficjenta rzeczywistego posiadacza rachunku – w przypadku informacji o rachunkach przekazywanych przez instytucje zobowiązane, z wyjątkiem Narodowego Banku Polskiego, będące instytucjami obowiązanyymi zgodnie z ustawą z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;</p> <p>4) dane identyfikacyjne pełnomocnika do rachunku;</p> <p>5) dane identyfikacyjne innej niż posiadacz rachunku lub pełnomocnik do rachunku osoby fizycznej, osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, która zgodnie z postanowieniami umowy rachunku jest uprawniona do otrzymania wartości majątkowych zgromadzonych na rachunku;</p> <p>6) datę otwarcia rachunku;</p> <p>7) datę końcową obowiązywania umowy, o której mowa w art. 4;</p> <p>8) datę zamknięcia rachunku;</p> <p>9) rodzaj rachunku;</p> <p>10) informację, czy zamknięcie rachunku nastąpiło na podstawie art. 41 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, art. 59a ust. 1 pkt 2 lub art. 60 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe wraz z informacją na temat podjętych działań w stosunku do zgromadzonych na tym rachunku wartości majątkowych w rozumieniu art. 2 ust. 2 pkt 27 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o</p>	
--	--	--	--	--	--	--

				<p>przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;</p> <p>11) informacje o przyporządkowaniu do rachunku innych numerów, odpowiadających strukturze zapisu Numeru Rachunku Bankowego (NRB) lub IBAN, w celu identyfikacji poszczególnych płatności dokonywanych na rachunku lub ich zleceniodawców, wraz z informacją o metodzie nadawania takich numerów;</p> <p>12) numer identyfikacji podatkowej (NIP) instytucji zobowiązanej prowadzącej rachunek.</p> <p>2. Dane identyfikacyjne, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 4, obejmują:</p> <p>1) w przypadku osób fizycznych:</p> <p>a) imię i nazwisko, a także nazwę (firmę) w przypadku osoby prowadzącej działalność gospodarczą,</p> <p>b) obywatelstwo,</p> <p>c) numer Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL) albo datę urodzenia w przypadku osób nieposiadających numeru PESEL, oraz państwo urodzenia,</p> <p>d) rodzaj, numer i serię dokumentu stwierdzającego tożsamość osoby,</p> <p>e) NIP – w przypadku posiadacza rachunku będącego osobą fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą,</p> <p>f) adres zamieszkania – jeżeli instytucja zobowiązana posiada te dane,</p> <p>g) adres korespondencyjny – jeżeli instytucja zobowiązana posiada te dane,</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>h) adres głównego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej – w przypadku posiadacza rachunku będącego osobą fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą;</p> <p>2) w przypadku osób prawnych i jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej:</p> <p>a) nazwę (firmę),</p> <p>b) formę organizacyjną,</p> <p>c) NIP, a w przypadku braku takiego numeru – państwo rejestracji, nazwę właściwego rejestru oraz numer i datę rejestracji,</p> <p>d) adres siedziby oraz adres prowadzenia działalności – jeżeli instytucja zobowiązana posiada te dane,</p> <p>e) adres korespondencyjny – jeżeli instytucja zobowiązana posiada te dane.</p> <p>3. Dane identyfikacyjne, o których mowa w ust. 1 pkt 3, obejmują:</p> <p>1) imię i nazwisko;</p> <p>2) obywatelstwo, jeżeli zostało ustalone przez instytucję zobowiązaną zgodnie z art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;</p> <p>3) numer PESEL albo datę urodzenia w przypadku osób nieposiadających numeru PESEL, a także państwo urodzenia – jeżeli zostały ustalone przez instytucję zobowiązaną zgodnie z art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;</p>	
--	--	--	--	---	--

					<p>4) rodzaj, numer i serię dokumentu stwierdzającego tożsamość osoby – jeżeli zostały ustalone przez instytucję zobowiązaną zgodnie z art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;</p> <p>5) adres zamieszkania – jeżeli zostały ustalone przez instytucję zobowiązaną zgodnie z art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.</p> <p>4. Dane identyfikacyjne, o których mowa w ust. 1 pkt 5, obejmują:</p> <p>1) w przypadku osób fizycznych:</p> <p>a) imię i nazwisko,</p> <p>b) obywatelstwo, jeżeli instytucja zobowiązana posiada te dane,</p> <p>c) numer PESEL albo datę urodzenia w przypadku osób nieposiadających numeru PESEL, oraz państwo urodzenia, jeżeli instytucja zobowiązana posiada te dane,</p> <p>d) rodzaj, numer i serię dokumentu stwierdzającego tożsamość osoby, jeżeli instytucja zobowiązana posiada te dane;</p> <p>2) w przypadku osób prawnych i jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej:</p> <p>a) nazwę (firmę),</p> <p>b) formę organizacyjną, jeżeli instytucja zobowiązana posiada te dane,</p> <p>c) NIP, a w przypadku braku takiego numeru – państwo rejestracji, nazwę właściwego rejestru oraz</p>
--	--	--	--	--	---

				<p>numer i datę rejestracji, jeżeli instytucja zobowiązana posiada te dane,</p> <p>d) adres siedziby lub adres prowadzenia działalności, jeżeli instytucja zobowiązana posiada te dane.</p> <p>Art. 24. Udostępnienie informacji o rachunku zgromadzonych w SInF podmiotom uprawnionym, następuje po wskazaniu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) danych identyfikacyjnych, pozwalających na zidentyfikowanie osoby fizycznej, prawnej, jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej lub rachunku; 2) oznaczeniu postępowania, w związku z którym ma nastąpić udostępnienie informacji o rachunku; 3) poważnego przestępstwa, w związku z którym ma nastąpić udostępnienie informacji o rachunku, a w przypadkach, o których mowa w art. 19 ust. 3 i 4, rodzaju sprawdzenia; 4) okresu, za jaki informacje o rachunku mają być udostępnione; 5) unikalnego identyfikatora dostępu do SInF osoby, która dokonuje sprawdzenia; 6) indywidualnego oznaczenia w ramach podmiotu uprawnionego osoby, na zlecenie której udostępniane są informacje z SInF; 7) indywidualnego oznaczenia w ramach podmiotu uprawnionego osoby będącej odbiorcą informacji udostępnianej z SInF, w przypadku gdy odbiorcą informacji jest inna osoba niż wskazana zgodnie z pkt 5 lub 6. 	
--	--	--	--	--	--

4.	Art. 1(19) dyrektywy 2018/843	<p><i>Artykuł 32a</i></p> <p>4. Państwa członkowskie mogą rozważyć objęcie obowiązkiem udostępniania z możliwością wyszukiwania za pomocą scentralizowanych mechanizmów innych informacji uznawanych za mające zasadnicze znaczenie dla jednostek analityki finansowej i właściwych organów do celów wykonywania ich obowiązków na mocy niniejszej dyrektywy.</p>	T	<p>art. 12 ust. 1 pkt 5, 9 – 11; ust. 2 pkt 1 lit. f, g, pkt 2 lit. e; ust. 4.</p>	<p>Art. 12. 1. Informacje o rachunku zawierają:</p> <p>5) dane identyfikacyjne innej niż posiadacz rachunku lub pełnomocnik do rachunku osoby fizycznej, osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, która zgodnie z postanowieniami umowy rachunku jest uprawniona do otrzymania wartości majątkowych zgromadzonych na rachunku;</p> <p>9) rodzaj rachunku;</p> <p>10) informację, czy zamknięcie rachunku nastąpiło na podstawie art. 41 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, art. 59a ust. 1 pkt 2 lub art. 60 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe wraz z informacją na temat podjętych działań w stosunku do zgromadzonych na tym rachunku wartości majątkowych w rozumieniu art. 2 ust. 2 pkt 27 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;</p> <p>11) informacje o przyporządkowaniu do rachunku innych numerów, odpowiadających strukturze zapisu Numeru Rachunku Bankowego (NRB) lub IBAN, w celu identyfikacji poszczególnych płatności dokonywanych na rachunku lub ich zleceniodawców, wraz z informacją o metodzie nadawania takich numerów;</p> <p>2. Dane identyfikacyjne, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 4, obejmują:</p> <p>1) w przypadku osób fizycznych:</p>	
----	-------------------------------	---	---	--	---	--

				<p>f) adres zamieszkania – jeżeli instytucja zobowiązana posiada te dane,</p> <p>g) adres korespondencyjny – jeżeli instytucja zobowiązana posiada te dane,</p> <p>2) w przypadku osób prawnych i jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej:</p> <p>e) adres korespondencyjny – jeżeli instytucja zobowiązana posiada te dane.</p> <p>4. Dane identyfikacyjne, o których mowa w ust. 1 pkt 5, obejmują:</p> <p>1) w przypadku osób fizycznych:</p> <p>a) imię i nazwisko,</p> <p>b) obywatelstwo, jeżeli instytucja zobowiązana posiada te dane,</p> <p>c) numer PESEL albo datę urodzenia w przypadku osób nieposiadających numeru PESEL, oraz państwo urodzenia, jeżeli instytucja zobowiązana posiada te dane,</p> <p>d) rodzaj, numer i serię dokumentu stwierdzającego tożsamość osoby, jeżeli instytucja zobowiązana posiada te dane;</p> <p>2) w przypadku osób prawnych i jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej:</p> <p>a) nazwę (firmę),</p> <p>b) formę organizacyjną, jeżeli instytucja zobowiązana posiada te dane,</p> <p>c) NIP, a w przypadku braku takiego numeru – państwo rejestracji, nazwę właściwego rejestru oraz</p>
--	--	--	--	---

					numer i datę rejestracji, jeżeli instytucja zobowiązana posiada te dane, d) adres siedziby lub adres prowadzenia działalności, jeżeli instytucja zobowiązana posiada te dane.	
5.	Art. 1(19) dyrektywy 2018/843	<i>Artykuł 32a</i> 5. Do dnia 26 czerwca 2020 r. Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie oceniające warunki oraz specyfikacje techniczne i procedury dotyczące zapewnienia bezpiecznej i skutecznej integracji scentralizowanych automatycznych mechanizmów. W stosownych przypadkach sprawozdaniu temu towarzyszyć będzie wniosek ustawodawczy.	N			Art. 32a ust. 5 dyrektywy 2015/849 w brzmieniu nadanym przez dyrektywę 2018/843, nie wymaga podjęcia działań legislacyjnych, przepis adresowany jest do Komisji Europejskiej.
6.	Art. 1(25)(b) dyrektywy 2018/843	Okres zatrzymywania, o którym mowa w niniejszym ustępie, w tym dodatkowy okres zatrzymywania, nieprzekraczający pięciu dodatkowych lat, ma również zastosowanie do danych dostępnych za pomocą scentralizowanych mechanizmów, o których mowa w art. 32a.	T	Art. 16	Art. 16. 1. Informacje o rachunku są przetwarzane w SInF przez okres 5 lat od zamknięcia rachunku lub wygaśnięcia umowy, o której mowa w art. 4. 2. Przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 1, po dokonaniu oceny konieczności i proporcjonalności dalszego przetwarzania, organ właściwy może zdecydować o przetwarzaniu informacji o rachunku przez kolejny okres nie dłuższy niż 5 lat, licząc od dnia, w którym upływa okres, o którym mowa w ust. 1, jeżeli jest to konieczne w celu przeciwdziałania praniu pieniędzy lub finansowaniu terroryzmu lub w celu zapewnienia	Art. 1(25)(b) dyrektywy 2018/843 dodaje nowy akapit do art. 40 ust. 1 lit. a dyrektywy 2015/849, która to litera reguluje kwestie okresu przechowywania danych.

					prawidłowości prowadzonych postępowań w sprawach dotyczących poważnych przestępstw.	
--	--	--	--	--	---	--

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU		Ustawa o Systemie Informacji Finansowej				
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO		<p>Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1153 z dnia 20 czerwca 2019 r. ustanawiająca zasady ułatwiające korzystanie z informacji finansowych i innych informacji w celu zapobiegania niektórym przestępstwom, ich wykrywania, prowadzenia dochodzeń w ich sprawie lub ich ścigania oraz uchylająca decyzję Rady 2000/642/WSiSW</p> <p>Projekt dokonuje implementacji dyrektywy 2019/1153 w zakresie dotyczącym wymiany informacji zgromadzonych w scentralizowanych rejestrach rachunków bankowych. W pozostałym zakresie, dyrektywa 2019/1153 będzie implementowana w ramach osobnego procesu legislacyjnego.</p>				
WYJAŚNIENIE TERMINU WEJŚCIA W ŻYCIE PROJEKTU		Termin wejścia w życie uwzględnia konieczność podjęcia niezbędnych działań, zarówno przez organ właściwy w sprawach Systemu Informacji Finansowej, jak i instytucje zobowiązane, w celu wdrożenia procedur koniecznych do prawidłowej realizacji obowiązków przewidzianych w projekcie.				
l.p.	jednostka redakcyjna a dyrektywy 2019/1153	treść przepisu UE	konieczność wdrożenia [T/N]	jednostka redakcyjna ustawy o SInF	treść przepisu/przepisów projektu ustawy	uzasadnienie
1.	Art. 2(7) dyrektywy 2019/1153	„informacje o rachunkach bankowych” oznaczają następujące informacje o rachunkach bankowych i rachunkach płatniczych oraz o skrytkach depozytowych, zawarte w scentralizowanych rejestrach rachunków bankowych: (i) w odniesieniu do klienta będącego posiadaczem rachunku i dowolnej osoby, która twierdzi, że działa w imieniu klienta: imię i nazwisko lub nazwa, uzupełnione pozostałymi danymi umożliwiającymi ustalenie tożsamości	T	Art. 4, Art. 12	Art. 4. Przepisy ustawy dotyczące rachunków stosuje się odpowiednio do umowy o udostępnieniu skrytki sejfowej, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, oraz umowy o udostępnienie skrytki sejfowej zawartej przez podmiot, o którym mowa w art. 3 pkt 1 lit. f. Art. 12. 1. Informacje o rachunku zawierają: 1) numer rachunku oznaczony identyfikatorem Międzynarodowego Numeru Rachunku Bankowego	

		<p>wymaganymi na mocy przepisów krajowych transponujących art. 13 ust. 1 lit. a) dyrektywy (UE) 2015/849, albo niepowtarzalnym numerem identyfikacyjnym;</p> <p>(ii) w odniesieniu do beneficjenta rzeczywistego klienta będącego posiadaczem rachunku: imię i nazwisko lub nazwa, uzupełnione pozostałymi danymi umożliwiającymi ustalenie tożsamości wymaganymi na mocy przepisów krajowych transponujących art. 13 ust. 1 lit. b) dyrektywy (UE) 2015/849, albo niepowtarzalnym numerem identyfikacyjnym;</p> <p>(iii) w odniesieniu do rachunku bankowego lub płatniczego: numer IBAN oraz data otwarcia i zamknięcia rachunku;</p> <p>(iv) w odniesieniu do skrytki depozytowej: imię i nazwisko lub nazwa najemcy, uzupełnione pozostałymi danymi umożliwiającymi ustalenie tożsamości wymaganymi na mocy przepisów krajowych transponujących art. 13 ust. 1 dyrektywy (UE) 2015/849, albo niepowtarzalnym numerem identyfikacyjnym i czas trwania najmu;</p>		<p>(IBAN) albo numer rachunku unikalny w ramach instytucji zobowiązanej w przypadku rachunków nieoznaczonych IBAN;</p> <ol style="list-style-type: none"> 2) dane identyfikacyjne posiadacza rachunku; 3) dane identyfikacyjne beneficjenta rzeczywistego posiadacza rachunku – w przypadku informacji o rachunkach przekazywanych przez instytucje zobowiązane, z wyjątkiem Narodowego Banku Polskiego, będące instytucjami obowiązany zgodnie z ustawą z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu; 4) dane identyfikacyjne pełnomocnika do rachunku; 5) dane identyfikacyjne innej niż posiadacz rachunku lub pełnomocnik do rachunku osoby fizycznej, osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, która zgodnie z postanowieniami umowy rachunku jest uprawniona do otrzymania wartości majątkowych zgromadzonych na rachunku; 6) datę otwarcia rachunku; 7) datę końcową obowiązywania umowy, o której mowa w art. 4; 8) datę zamknięcia rachunku; 9) rodzaj rachunku; 10) informację, czy zamknięcie rachunku nastąpiło na podstawie art. 41 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, art. 59a ust. 1 pkt 2 lub art. 60 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 	
--	--	---	--	--	--

				<p>r. – Prawo bankowe wraz z informacją na temat podjętych działań w stosunku do zgromadzonych na tym rachunku wartości majątkowych w rozumieniu art. 2 ust. 2 pkt 27 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;</p> <p>11) informacje o przyporządkowaniu do rachunku innych numerów, odpowiadających strukturze zapisu Numeru Rachunku Bankowego (NRB) lub IBAN, w celu identyfikacji poszczególnych płatności dokonywanych na rachunku lub ich zleceniodawców, wraz z informacją o metodzie nadawania takich numerów;</p> <p>12) numer identyfikacji podatkowej (NIP) instytucji zobowiązanej prowadzącej rachunek.</p> <p>2. Dane identyfikacyjne, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 4, obejmują:</p> <p>1) w przypadku osób fizycznych:</p> <p>a) imię i nazwisko, a także nazwę (firmę) w przypadku osoby prowadzącej działalność gospodarczą,</p> <p>b) obywatelstwo,</p> <p>c) numer Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL) albo datę urodzenia w przypadku osób nieposiadających numeru PESEL, oraz państwo urodzenia,</p> <p>d) rodzaj, numer i serię dokumentu stwierdzającego tożsamość osoby,</p> <p>e) NIP – w przypadku posiadacza rachunku będącego osobą fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą,</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>f) adres zamieszkania – jeżeli instytucja zobowiązana posiada te dane,</p> <p>g) adres korespondencyjny – jeżeli instytucja zobowiązana posiada te dane,</p> <p>h) adres głównego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej – w przypadku posiadacza rachunku będącego osobą fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą;</p> <p>2) w przypadku osób prawnych i jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej:</p> <p>a) nazwę (firmę),</p> <p>b) formę organizacyjną,</p> <p>c) NIP, a w przypadku braku takiego numeru – państwo rejestracji, nazwę właściwego rejestru oraz numer i datę rejestracji,</p> <p>d) adres siedziby oraz adres prowadzenia działalności – jeżeli instytucja zobowiązana posiada te dane,</p> <p>e) adres korespondencyjny – jeżeli instytucja zobowiązana posiada te dane.</p> <p>3. Dane identyfikacyjne, o których mowa w ust. 1 pkt 3, obejmują:</p> <p>1) imię i nazwisko;</p> <p>2) obywatelstwo, jeżeli zostało ustalone przez instytucję zobowiązaną zgodnie z art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;</p> <p>3) numer PESEL albo datę urodzenia w przypadku osób nieposiadających numeru PESEL, a także państwo urodzenia – jeżeli zostały ustalone</p>	
--	--	--	--	---	--

					<p>przez instytucję zobowiązaną zgodnie z art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;</p> <p>4) rodzaj, numer i serię dokumentu stwierdzającego tożsamość osoby – jeżeli zostały ustalone przez instytucję zobowiązaną zgodnie z art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;</p> <p>5) adres zamieszkania – jeżeli zostały ustalone przez instytucję zobowiązaną zgodnie z art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.</p> <p>4. Dane identyfikacyjne, o których mowa w ust. 1 pkt 5, obejmują:</p> <p>1) w przypadku osób fizycznych:</p> <p>a) imię i nazwisko,</p> <p>b) obywatelstwo, jeżeli instytucja zobowiązana posiada te dane,</p> <p>c) numer PESEL albo datę urodzenia w przypadku osób nieposiadających numeru PESEL, oraz państwo urodzenia, jeżeli instytucja zobowiązana posiada te dane,</p> <p>d) rodzaj, numer i serię dokumentu stwierdzającego tożsamość osoby, jeżeli instytucja zobowiązana posiada te dane;</p> <p>2) w przypadku osób prawnych i jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej:</p> <p>a) nazwę (firmę),</p>	
--	--	--	--	--	--	--

					<p>b) formę organizacyjną, jeżeli instytucja zobowiązana posiada te dane,</p> <p>c) NIP, a w przypadku braku takiego numeru – państwo rejestracji, nazwę właściwego rejestru oraz numer i datę rejestracji, jeżeli instytucja zobowiązana posiada te dane,</p> <p>d) adres siedziby lub adres prowadzenia działalności, jeżeli instytucja zobowiązana posiada te dane.</p>	
2.	Art. 2(12) dyrektywy 2019/1153	12) „poważne przestępstwa” oznaczają formy przestępczości wymienione w załączniku I do rozporządzenia (UE) 2016/794.	T	Art. 3 pkt 6	6) poważne przestępstwo – przestępstwo obejmujące co najmniej jeden z rodzajów działalności, o której mowa w załączniku I do Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/794 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol), zastępującego i uchylającego decyzje Rady 2009/371/WSiSW, 2009/934/WSiSW, 2009/935/WSiSW, 2009/936/WSiSW i 2009/968/WSiSW (Dz. Urz. UE L 135 z 24.05.2016 r. str. 53);	
3.	Art. 3(1) dyrektywy 2019/1153	1. Każde państwo członkowskie wyznacza spośród swoich organów właściwych w sprawach zapobiegania przestępstwom, ich wykrywania, prowadzenia dochodzeń w ich sprawie lub ścigania ich właściwe organy upoważnione do dostępu do jego scentralizowanego krajowego rejestru rachunków bankowych oraz do przeszukiwania tego rejestru. Wśród tych właściwych organów znajdują się co najmniej biura ds. odzyskiwania mienia.	T	Art. 19 ust. 1, Art. 22 ust. 1 pkt 4	<p>Art. 19. 1. Informacje o rachunku zgromadzone w SInF, w celach o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2, są niezwłocznie udostępniane:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Prokuratorowi Krajowemu, 2) Prezesom Sądów Apelacyjnych, 3) Komendantowi Centralnego Biura Śledczego Policji, 4) Komendantowi Głównemu Policji, 5) Komendantowi Biura Spraw Wewnętrznych Policji, 	

				<p>6) Szefowi Centralnego Biura Antykorupcyjnego,</p> <p>7) Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,</p> <p>8) Szefowi Agencji Wywiadu,</p> <p>9) Szefowi Służby Kontrwywiadu Wojskowego,</p> <p>10) Szefowi Służby Wywiadu Wojskowego,</p> <p>11) Komendantowi Głównemu Żandarmerii Wojskowej,</p> <p>12) Komendantowi Głównemu Straży Granicznej,</p> <p>13) Komendantowi Biura Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej,</p> <p>14) Dyrektorom Izb Administracji Skarbowej,</p> <p>15) Komendantowi Służby Ochrony Państwa,</p> <p>16) Inspektorowi Nadzoru Wewnętrznego – zwanymi dalej „podmiotami uprawnionymi”.</p> <p>Art. 22. 1. Dostęp do SInF, z upoważnienia podmiotu uprawnionego, o którym mowa w art. 19 ust. 1:</p> <p>4) pkt 4, ma pracownik lub funkcjonariusz, w tym co najmniej pracownik lub funkcjonariusz krajowego biura do spraw odzyskiwania mienia, o którym mowa w art. 145k ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360); – po nadaniu przez podmiot uprawniony unikalnego identyfikatora dostępu do SInF.</p>	
--	--	--	--	--	--

4.	Art. 4 dyrektywy 2019/1153	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe właściwe organy wyznaczone zgodnie z art. 3 ust. 1 miały prawo bezpośredniego i natychmiastowego dostępu do informacji dotyczących rachunków bankowych i przeszukiwania takich informacji, o ile są one niezbędne do wykonywania ich zadań do celów zapobiegania poważnym przestępstwom, ich wykrywania, prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie lub ich ścigania lub do celów wspierania dochodzenia w sprawie poważnego przestępstwa, w tym identyfikacji, wykrywania i zabezpieczania mienia związanego z takim dochodzeniem. Dostęp do informacji i ich przeszukiwanie uznaje się za bezpośrednie i natychmiastowe między innymi w przypadku, gdy organy krajowe prowadzące scentralizowane rejestry rachunków bankowych przekazują informacje o rachunkach bankowych właściwym organom niezwłocznie za pośrednictwem automatycznego mechanizmu, o ile w wymagane dane lub informacje nie może ingerować żadna instytucja pośrednia.</p> <p>2. Dodatkowe informacje, które państwa członkowskie uznają za istotne i uwzględniają w scentralizowanych rejestrach rachunków bankowych zgodnie z art. 32a ust. 4 dyrektywy (UE) 2015/849, nie są dostępne dla właściwych organów i nie mogą być przez nie przeszukiwane zgodnie z niniejszą dyrektywą.</p>	T	Art. 19 ust. 1, art. 20, art. 24	<p>Art. 19. 1. Informacje o rachunku zgromadzone w SInF, w celach o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2, są niezwłocznie udostępniane:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Prokuratorowi Krajowemu, 2) Prezesom Sądów Apelacyjnych, 3) Komendantowi Centralnego Biura Śledczego Policji, 4) Komendantowi Głównemu Policji, 5) Komendantowi Biura Spraw Wewnętrznych Policji, 6) Szefowi Centralnego Biura Antykorupcyjnego, 7) Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, 8) Szefowi Agencji Wywiadu, 9) Szefowi Służby Kontrwywiadu Wojskowego, 10) Szefowi Służby Wywiadu Wojskowego, 11) Komendantowi Głównemu Żandarmerii Wojskowej, 12) Komendantowi Głównemu Straży Granicznej, 13) Komendantowi Biura Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej, 14) Dyrektorom Izb Administracji Skarbowej, 15) Komendantowi Służby Ochrony Państwa, 16) Inspektorowi Nadzoru Wewnętrznego – zwanymi dalej „podmiotami uprawnionymi”. <p>Art. 20. Udostępnianie podmiotom uprawnionym informacji o rachunku zgromadzonych w SInF</p>	
----	----------------------------	--	---	----------------------------------	--	--

					<p>następuje przy użyciu systemu teleinformatycznego służącego do obsługi SInF.</p> <p>Art. 24. Udostępnienie informacji o rachunku zgromadzonych w SInF podmiotom uprawnionym, następuje po wskazaniu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) danych identyfikacyjnych, pozwalających na zidentyfikowanie osoby fizycznej, prawnej, jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej lub rachunku; 2) oznaczeniu postępowania, w związku z którym ma nastąpić udostępnienie informacji o rachunku; 3) poważnego przestępstwa, w związku z którym ma nastąpić udostępnienie informacji o rachunku, a w przypadkach, o których mowa w art. 19 ust. 3 i 4, rodzaju sprawdzenia; 4) okresu, za jaki informacje o rachunku mają być udostępnione; 5) unikalnego identyfikatora dostępu do SInF osoby, która dokonuje sprawdzenia; 6) indywidualnego oznaczenia w ramach podmiotu uprawnionego osoby, na zlecenie której udostępniane są informacje z SInF; 7) indywidualnego oznaczenia w ramach podmiotu uprawnionego osoby będącej odbiorcą informacji udostępnianej z SInF, w przypadku gdy odbiorcą informacji jest inna osoba niż wskazana zgodnie z pkt 5 lub 6. 	
5.	Art. 5 dyrektywy 2019/1153	1. Z dostępu do informacji o rachunkach bankowych i możliwości ich przeszukiwania zgodnie z art. 4 korzysta wyłącznie w	T	Art. 22, art. 28	Art. 22. 1. Dostęp do SInF, z upoważnienia podmiotu uprawnionego, o którym mowa w art. 19 ust. 1:	

		<p>poszczególnych przypadkach personel każdego właściwego organu, który został specjalnie wyznaczony i upoważniony do wykonywania tych zadań.</p> <p>2. Państwa członkowskie zapewniają, aby pracownicy wyznaczonych właściwych organów zachowywali wysokie standardy zawodowe w zakresie poufności i ochrony danych, aby cechowali się wysoką etyką zawodową oraz aby mieli odpowiednie kwalifikacje.</p> <p>3. Państwa członkowskie zapewniają wprowadzenie środków technicznych i organizacyjnych zapewniających bezpieczeństwo danych zgodnie z najwyższymi standardami technologicznymi dla celów wykonywania przez właściwe organy uprawnień dotyczących dostępu do informacji o rachunkach bankowych i ich przeszukiwania zgodnie z art. 4.</p>		<ol style="list-style-type: none"> 1) pkt 1, ma prokurator; 2) pkt 2, ma sędziego sądu działającego na obszarze danej apelacji; 3) pkt 3, 5-13 oraz 15 i 16, ma pracownik lub funkcjonariusz; 4) pkt 4, ma pracownik lub funkcjonariusz, w tym co najmniej pracownik lub funkcjonariusz krajowego biura do spraw odzyskiwania mienia, o którym mowa w art. 145k ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360); 5) pkt 14, ma pracownik urzędu skarbowego, pracownik albo funkcjonariusz urzędu celno-skarbowego znajdującego się na obszarze terytorialnego zasięgu działania danej izby administracji skarbowej. <p>– po nadaniu przez podmiot uprawniony unikalnego identyfikatora dostępu do SInF.</p> <p>2. Podmiot uprawniony może upoważnić do dostępu do SInF wyłącznie osobę cechującą się wysoką etyką zawodową, która posiada niezbędną wiedzę w zakresie przepisów ustawy oraz ochrony danych, kwalifikacje zapewniające zachowanie bezpieczeństwa systemów teleinformatycznych oraz daje rękojmię ochrony informacji o rachunku zgromadzonych w SInF.</p> <p>Art. 28. Informacje o rachunku przetwarzane w celach określonych w ustawie podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu polegającym co najmniej na:</p>	
--	--	--	--	---	--

					<ol style="list-style-type: none"> 1) dopuszczeniu przez administratora danych do przetwarzania informacji o rachunku wyłącznie osób do tego uprawnionych; 2) pisemnym zobowiązaniu podmiotu uprawnionego do zapewnienia bezpieczeństwa przetwarzanych informacji; 3) regularnym testowaniu i doskonaleniu stosowanych środków technicznych i organizacyjnych; 4) zapewnieniu bezpiecznej komunikacji w systemie teleinformatycznym; 5) zapewnieniu ochrony przed nieuprawnionym dostępem do systemu teleinformatycznego; 6) określeniu zasad bezpieczeństwa przetwarzanych informacji o rachunku. 	
6.	Art. 6 dyrektywy 2019/1153	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy prowadzące scentralizowane rejestry rachunków bankowych zapewniały rejestrowanie logów każdorazowego skorzystania przez wyznaczone właściwe organy z dostępu do informacji o rachunkach bankowych. Takie logi zawierają w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) krajowe dane referencyjne; b) datę i godzinę zapytania lub wyszukiwania; c) rodzaj danych użytych do rozpoczęcia zapytania lub wyszukiwania; d) niepowtarzalne identyfikatory wyników; e) nazwę wyznaczonego właściwego organu przeglądającego rejestr; 	T	Art. 10, art. 23 - 27	<p>Art. 10. Zadania związane z obsługą SInF mogą być realizowane wyłącznie przez osoby, które posiadają aktualną, niezbędną wiedzę w zakresie mających zastosowanie do SInF przepisów, w szczególności dotyczących ochrony danych, w tym danych osobowych, potwierdzoną ukończeniem wewnętrznego szkolenia specjalistycznego zorganizowanego przez organ właściwy.</p> <p>Art. 23. 1. Podmiot uprawniony prowadzi rejestr osób upoważnionych do dostępu do SInF, w którym przechowywane są następujące dane:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) imię i nazwisko osoby upoważnionej do dostępu do SInF; 	

	<p>f) niepowtarzalny identyfikator użytkownika urzędnika, który dokonał zapytania lub przeszukiwania oraz, w stosownych przypadkach, urzędnika, który zlecił zapytanie lub wyszukiwanie, a także, o ile to możliwe, niepowtarzalny identyfikator odbiorcy wyników zapytania lub wyszukiwania.</p> <p>2. Inspektorzy ochrony danych dotyczących scentralizowanych rejestrów rachunków bankowych regularnie sprawdzają logi. Logi są również udostępniane właściwym organom nadzorczym ustanowionym zgodnie z art. 41 dyrektywy (UE) 2016/680, na żądanie.</p> <p>3. Logi są wykorzystywane wyłącznie w celu monitorowania ochrony danych, w tym sprawdzania dopuszczalności wniosku i zgodności przetwarzania danych z prawem, oraz w celu zapewnienia bezpieczeństwa danych. Są one chronione za pomocą odpowiednich środków przed nieuprawnionym dostępem i usuwane pięć lat po utworzeniu, chyba że są konieczne do monitorowania trwających postępowań.</p> <p>4. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy prowadzące scentralizowane rejestry rachunków bankowych wprowadzały odpowiednie środki, tak aby personel znał mające zastosowanie prawo Unii i prawo krajowe, w tym mające zastosowanie przepisy dotyczące ochrony danych. Środki takie obejmują specjalistyczne programy szkoleniowe.</p>		<p>2) stanowisko osoby upoważnionej do dostępu do SInF;</p> <p>3) unikalny identyfikator dostępu do SInF;</p> <p>4) data nadania upoważnienia do dostępu do SInF;</p> <p>5) data i godzina utraty upoważnienia do dostępu do SInF.</p> <p>2. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4, podmiot uprawniony przekazuje za pomocą środków komunikacji elektronicznej do organu właściwego.</p> <p>3. O utracie upoważnienia do dostępu do SInF podmiot uprawniony niezwłocznie informuje za pomocą środków komunikacji elektronicznej organ właściwy, nie później niż w dniu utraty upoważnienia.</p> <p>4. Podmiot uprawniony przechowuje dane z rejestru, o którym mowa w ust. 1, przez okres 5 lat licząc od dnia utraty upoważnienia do dostępu do SInF.</p> <p>5. Przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 4, organ właściwy może zażądać przechowywania danych, o których mowa w ust. 1, po upływie okresu, o którym mowa w ust. 4, jeżeli jest to konieczne w celu zapewnienia prawidłowości prowadzonego postępowania dotyczącego zgodności z prawem przetwarzania informacji o rachunku.</p> <p>Art. 24. Udostępnienie informacji o rachunku zgromadzonych w SInF podmiotom uprawnionym, następuje po wskazaniu:</p> <p>1) danych identyfikacyjnych, pozwalających na zidentyfikowanie osoby fizycznej, prawnej,</p>	
--	---	--	--	--

				<p>jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej lub rachunku;</p> <p>2) oznaczeniu postępowania, w związku z którym ma nastąpić udostępnienie informacji o rachunku;</p> <p>3) poważnego przestępstwa, w związku z którym ma nastąpić udostępnienie informacji o rachunku, a w przypadkach, o których mowa w art. 19 ust. 3 i 4, rodzaju sprawdzenia;</p> <p>4) okresu, za jaki informacje o rachunku mają być udostępnione;</p> <p>5) unikalnego identyfikatora dostępu do SInF osoby, która dokonuje sprawdzenia;</p> <p>6) indywidualnego oznaczenia w ramach podmiotu uprawnionego osoby, na zlecenie której udostępniane są informacje z SInF;</p> <p>7) indywidualnego oznaczenia w ramach podmiotu uprawnionego osoby będącej odbiorcą informacji udostępnianej z SInF, w przypadku gdy odbiorcą informacji jest inna osoba niż wskazana zgodnie z pkt 5 lub 6.</p> <p>Art. 25. Udostępnianie informacji o rachunku zgromadzonych w SInF podmiotom uprawnionym następuje nie wcześniej niż w dacie przekazania do organu właściwego danych, o których mowa w art. 23 ust. 1 pkt 3 i 4.</p> <p>Art. 26. 1. Organ właściwy prowadzi rejestr logowań do SInF, w którym przechowuje się:</p> <p>1) niepowtarzalny numer zalogowania się do SInF;</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>2) datę i godzinę udostępnienia informacji o rachunku;</p> <p>3) nazwę podmiotu uprawnionego;</p> <p>4) informacje i dane, o których mowa w art. 24;</p> <p>5) niepowtarzalny identyfikator wyników wyszukiwania.</p> <p>2. Rejestr logowań do SInF jest kontrolowany przez organ właściwy oraz przez właściwy organ nadzorczy ustanowiony zgodnie z art. 41 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłająca decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 89).</p> <p>3. Rejestr logowań, o którym mowa w ust. 1, jest wykorzystywany wyłącznie w celu monitorowania ochrony danych, w tym sprawdzania dopuszczalności wyszukiwania i zgodności przetwarzania informacji z prawem, oraz w celu zapewniania bezpieczeństwa danych.</p> <p>4. Dane, o których mowa w ust. 1, są przechowywane przez okres 5 lat od daty wyszukiwania informacji o rachunku w SInF. Przepis art. 23 ust. 5 stosuje się odpowiednio.</p>	
--	--	--	--	---	--

					Art. 27. Dane dotyczące informacji o rachunku udostępnionej z SInF podmiotowi uprawnionemu mogą być przekazane wyłącznie prokuratorom i sądom na potrzeby postępowania karnego.	
7.	Art. 11 dyrektywy 2019/1153	Każde państwo członkowskie zapewnia, aby jego właściwe organy były uprawnione do udzielania odpowiedzi – za pośrednictwem Jednostki Krajowej Europolu lub, jeżeli dane państwo członkowskie na to zezwala, poprzez bezpośrednie kontakty z Europolem– na należycie uzasadnione wnioski dotyczące informacji o rachunkach bankowych złożone przez Europol w poszczególnych przypadkach w ramach zakresu jego obowiązków i w celu wykonywania jego zadań. Zastosowanie ma art. 7 ust. 6 i 7 rozporządzenia (UE) 2016/794.	T	Art. 21 ust. 1	Art. 21. 1. Podmioty uprawnione mogą bezpośrednio lub za pośrednictwem Jednostki Krajowej Europolu, dokonywać wymiany informacji o rachunku zgromadzonych w SInF z Agencją Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol), w sprawach związanych z poważnym przestępstwem mieszczącym się w zakresie obowiązków Europolu i w celu wykonywania jego zadań.	
8.	Art. 19 dyrektywy 2019/1153	1. Państwa członkowskie dokonują przeglądu skuteczności swoich systemów zwalczania poważnych przestępstw poprzez utrzymywanie wyczerpujących statystyk. 2. Do dnia 1 lutego 2020 r. Komisja ustanowi szczegółowy program monitorowania wyników, rezultatów i skutków niniejszej dyrektywy. W programie tym określa się środki służące do gromadzenia danych i innych niezbędnych dowodów, a także częstotliwość, z jaką będą one gromadzone. Wskazuje się w nim również działania podejmowane przez Komisję i przez państwa członkowskie w celu gromadzenia i analizowania danych oraz innych dowodów.	T	Art. 7 – 8	Art. 7. Do zadań organu właściwego należy: 1) administrowanie i utrzymywanie systemu teleinformatycznego służącego do obsługi SInF; 2) opracowywanie analiz statystycznych dotyczących informacji przetwarzanych w SInF; 3) weryfikacja prawidłowości przekazywania informacji z SInF podmiotom uprawnionym; 4) wydawanie decyzji w przedmiocie nakładania kar pieniężnych. Art. 8. 1. Organ właściwy składa Prezesowi Rady Ministrów roczne sprawozdanie ze swojej działalności w terminie 3 miesięcy od zakończenia roku kalendarzowego, za który jest składane sprawozdanie.	Statystyki o których mowa w art. 19 ust. 3 lit. b-d dyrektywy 2019/1153 odnoszą się do składanych przez wyznaczone właściwe organy „wniosków”, co za tym idzie mają zastosowanie do wniosków o których mowa w rozdziale III

		<p>Państwa członkowskie dostarczają Komisji dane i inne dowody niezbędne do monitorowania.</p> <p>3. W każdym przypadku statystyki, o których mowa w ust. 1, muszą obejmować następujące informacje:</p> <p>a) liczbę wyszukiwań przeprowadzonych przez wyznaczone właściwe organy zgodnie z art. 4;</p> <p>b) dane dotyczące liczby wniosków przedłożonych przez każdy organ na podstawie niniejszej dyrektywy, działania następcze podjęte w związku z tymi wnioskami, liczbę spraw objętych dochodzeniem, liczbę osób oskarżonych i liczbę osób skazanych za poważne przestępstwa, jeżeli takie informacje są dostępne;</p> <p>c) dane dotyczące czasu, jaki mija od otrzymania wniosku przez organ do udzielenia przez niego odpowiedzi;</p> <p>d) dane dotyczące kosztu zasobów ludzkich lub informatycznych, które skierowano do przetwarzania krajowych i transgranicznych wniosków wchodzących w zakres niniejszej dyrektywy, o ile takie dane są dostępne.</p> <p>4. Państwa członkowskie organizują tworzenie i gromadzenie statystyk oraz co roku przekazują Komisji statystyki, o których mowa w ust. 3.</p>		<p>2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera informacje dotyczące funkcjonowania SInF, w szczególności o liczbie informacji o rachunku przekazanych do SInF przez instytucje zobowiązane oraz informacji o rachunku udostępnionych podmiotom, o których mowa w art. 19 ust. 1.</p> <p>3. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, w terminie do 30 dni od dnia przekazania Prezesowi Rady Ministrów, organ właściwy przekazuje Komisji Europejskiej.</p>	<p>dyrektywy 1153/2019.</p> <p>Implementacja do przepisów krajowych rozdziału III dyrektywy 1153/2019 nastąpi osobnym aktem prawnym.</p> <p>Tym samym statystyki o których mowa w art. 19 ust. 3 lit. b-d dyrektywy 2019/1153 nie znajdują zastosowania do wyszukiwań danych w scentralizowanych rejestrach rachunków bankowych.</p>
--	--	--	--	--	--

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

projekt ustawy o Systemie Informacji Finansowej

l.p.	jednostka redakcyjna projektu	treść przepisu	uzasadnienie wprowadzenia przepisu
1.	Art. 3 pkt 1 lit. d	<p>Art. 3. Użyte w ustawie określenia oznaczają:</p> <p>1) instytucja zobowiązana:</p> <p>d) firmę inwestycyjną i bank powierniczy, o których mowa w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 89, 284 i 568),</p>	<p>W toku prac nad ustawą ustalono, iż rachunki papierów wartościowych, rachunki zbiorcze oraz służące do ich obsługi rachunki pieniężne mogą służyć ukrywaniu mienia pochodzącego z czynów zabronionych w analogicznym stopniu jak rachunki płatnicze, czy skrytki depozytowe. Tym samym zasadne jest uwzględnienie firm inwestycyjnych i banków powierniczych w katalogu instytucji zobowiązanych.</p>
2.	Art. 3 pkt 8 lit. c	<p>8) rachunek:</p> <p>c) rachunek papierów wartościowych i rachunek zbiorczy oraz służący do ich obsługi rachunek pieniężny w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi,</p>	<p>W toku prac nad ustawą ustalono, iż rachunki papierów wartościowych, rachunki zbiorcze oraz służące do ich obsługi rachunki pieniężne, a także fundusze inwestycyjne, mogą służyć ukrywaniu mienia pochodzącego z czynów zabronionych w analogicznym stopniu jak rachunki płatnicze, czy skrytki depozytowe. Tym samym zasadne jest w definicji rachunków takich form gromadzenia majątku.</p>
3.	Art. 19 ust. 2 – 4	<p>Art. 19.</p> <p>2. Organ właściwy może przetwarzać dane zgromadzone w SInF, w celu realizacji swoich zadań ustawowych w zakresie ujawniania i odzyskiwania mienia zagrożonego przepadkiem, rozpoznawania, wykrywania i zwalczania przestępstw oraz przestępstw skarbowych, zapobiegania tym przestępstwom oraz ścigania ich sprawców.</p> <p>3. Podmioty uprawnione, o których mowa w ust. 1 pkt 4, 6-12 oraz 15, mogą pozyskiwać informacje o rachunku zgromadzone w SInF w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania sprawdzającego lub postępowania bezpieczeństwa przemysłowego prowadzonych na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych.</p>	<p>W art. 19 ust. 2-4 przewidziano sytuacje, w których dopuszczalne będzie wykorzystywanie danych z SInF do celów wykraczających poza bezpośrednie cele dyrektyw UE. Umożliwienie wykorzystywania danych przez Szefa KAS ma na celu uszczelnienie systemu podatkowego oraz ograniczenie skali wyłudzeń VAT. Wskazana w art. 19 ust. 3 opcja wykorzystania danych z SInF do celów postępowań sprawdzających jest zasadna z uwagi na usprawnienie tych postępowań. Ponadto uzyskanie informacji z SInF dla celów postępowań sprawdzających wpłynie</p>

		4. Szef Centralnego Biura Antykorupcyjnego może pozyskiwać informacje o rachunku zgromadzone w SInF w zakresie niezbędnym do wykonywania zadań, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 1921 i 2020).	korzystnie na poziom ochrony informacji niejawnych. Przewidziana w art. 19 ust. 4 możliwość wykorzystania danych z SInF do celów postępowań w sprawach weryfikacji oświadczeń majątkowych usprawni prowadzenie takich postępowań.
4.	Art. 21 ust. 2	Art. 21. 2. Prokurator, o którym mowa w art. 22 ust. 1 pkt 1, oraz sędzia, o którym mowa w art. 22 ust. 1 pkt 2, w związku z wykonaniem wniosku o udzielenie pomocy prawnej, pochodzącego z państwa obcego, które na mocy ratyfikowanej umowy międzynarodowej wiążącej Rzeczpospolitą Polską ma prawo występować o udzielenie informacji objętych tajemnicą bankową, w sprawie dotyczącej poważnego przestępstwa może pozyskiwać oraz udostępniać informacje o rachunku zgromadzone w SInF.	Przepis ten wpłynie na usprawnienie procesu udzielania przez prokuraturę oraz sądy pomocy prawnej na wnioski właściwych zagranicznych organów.
5.	Art. 30	Art. 30. Do przetwarzania danych osobowych zgromadzonych w SInF stosuje się przepis art. 6 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1781).	Przepis o charakterze doprecyzującym, podkreśla możliwość zastosowania art. 6 ustawy o ochronie danych osobowych do danych zgromadzonych w SInF.
6.	Art. 34	Art. 34. Wpływy z kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.	Przepis o charakterze doprecyzującym, podkreślający przeznaczenie nakładanych administracyjnych kar pieniężnych.
7.	Art. 35	Art. 35. 1. Kto, wbrew przepisom ustawy, ujawnia osobom nieuprawnionym przetwarzane w SInF informacje o rachunku podlega karze pozbawienia wolności do lat 3. 2. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1 działał nieumyślnie, podlega grzywnie.	Przepis karny, mający na celu ochronę przed wykorzystaniem danych zgromadzonych w SInF do celów nieprzewidzianych w ustawie.
8.	Art. 36	Art. 36. Kto, bez uprawnienia lub z naruszeniem posiadanych uprawnień, przetwarza informacje o rachunku, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.	Przepis karny, mający na celu ochronę przed wykorzystaniem danych zgromadzonych w SInF do celów nieprzewidzianych w ustawie.
9.	Art. 37	Art. 37. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 119zi w § 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu: „5) informacji, o których mowa w art. 12 ustawy z dnia ... o Systemie Informacji Finansowej (Dz. U. ...)”;	Przepis wprowadzający zmiany w Ordynacji podatkowej, niezbędne z uwagi na wykorzystanie obecnie funkcjonującego kanału przesyłania danych do STIR, do przekazywania danych do SInF. Wprowadzane zmiany mają również na celu umożliwienie wykorzystania przekazywanych przez instytucje zobowiązane informacji do celów

		<p>2)w art. 119zu:</p> <p>a) w § 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:</p> <p>„4) dane, o których mowa w art. 12 ustawy z dnia... o Systemie Informacji Finansowej.”,</p> <p>b)w § 2a w pkt 1 po wyrazach „kasą oszczędnościowo-kredytową” dodaje się zwrot „lub inną instytucją zobowiązaną, o której mowa w art. 3 pkt 1 ustawy z dnia ... o Systemie Informacji Finansowej;”,</p> <p>c)w § 2a pkt 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2) wykonywania przez izbę rozliczeniową na rzecz banków, spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych lub innych instytucji zobowiązanych, o których mowa w art. 3 pkt 1 ustawy z dnia ... o Systemie Informacji Finansowej, czynności niezbędnych do zastosowania przez banki, spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe lub inne instytucje zobowiązane, o których mowa w art. 3 pkt 1 tej ustawy, środków bezpieczeństwa finansowego oraz prowadzenia i dokumentowania wyników bieżącej analizy przeprowadzanych transakcji, o której mowa w art. 43 ust. 3 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.”.</p>	<p>stosowania środków bezpieczeństwa finansowego oraz prowadzenia i dokumentowania wyników bieżącej analizy przeprowadzanych transakcji, wynikających z obowiązków nakładanych przez ustawę z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.</p>
10.	Art. 38	<p>Art. 38. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz. U. z 2019 r. poz. 2357, z późn. zm.¹⁾) w art. 105 w ust. 1 pkt 1f otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1f) Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej oraz izbie rozliczeniowej, o której mowa w art. 67, w zakresie niezbędnym do wykonywania odpowiednio zadań i obowiązków, o których mowa:</p> <p>a) w dziale IIIB ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa,</p> <p>b) w ustawie z dnia... o Systemie Informacji Finansowej (Dz. U. ...);”.</p>	<p>Przepis o charakterze doprecyzowującym, konieczny z uwagi na treść przepisów dotyczących tajemnicy bankowej.</p>

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 284, 288, 321 i 1086.

11.	Art. 39	<p>Art. 39. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 89, 284 i 568) w art. 150 w ust. 1 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:</p> <p>„2a) Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej oraz izbie rozliczeniowej, o której mowa w art. 67 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe, w zakresie niezbędnym do wykonywania odpowiednio zadań i obowiązków, o których mowa w ustawie z dnia... o Systemie Informacji Finansowej (Dz. U. ...);”.</p>	Przepis o charakterze doprecyzującym, konieczny z uwagi na treść przepisów dotyczących obowiązku zachowania tajemnicy, uregulowanych w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi.
12.	Art. 40	<p>Art. 40. W ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2412 oraz z 2020 r. poz. 288 i 321) w art. 9f w ust. 1 pkt 5c otrzymuje brzmienie:</p> <p>„5c) Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej oraz izbie rozliczeniowej, o której mowa w art. 67 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe, w zakresie niezbędnym do wykonywania odpowiednio zadań i obowiązków, o których mowa:</p> <p>a) w dziale IIIB ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325),</p> <p>b) w ustawie z dnia... o Systemie Informacji Finansowej (Dz. U. ...);”.</p>	Przepis o charakterze doprecyzującym, konieczny z uwagi na treść przepisów dotyczących obowiązku zachowania tajemnicy, uregulowanych w ustawie o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych.
13.	Art. 44	<p>Art. 44. 1. Przekazywanie informacji, o których mowa w art. 12 ust. 1, rozpoczyna się nie później niż w terminie:</p> <p>1) 3 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy – w przypadku instytucji zobowiązanych, o których mowa w art. 3 pkt 1 lit. a-b oraz e;</p> <p>2) 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy – w przypadku:</p> <p>a) instytucji zobowiązanych, o których mowa w art. 3 pkt 1 lit. c, z wyjątkiem małych instytucji płatniczych,</p> <p>b) banków powierniczych, o których mowa w art. 3 pkt 1 lit. d,</p> <p>c) instytucji zobowiązanych, o których mowa w art. 3 pkt 1 lit. f;</p> <p>3) 9 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy – w przypadku:</p>	Przepis regulujący kwestię rozpoczęcia realizacji przez instytucje zobowiązane obowiązku przekazywania informacji do SInF.

		<p>a) małych instytucji płatniczych, o których mowa w art. 3 pkt 1 lit. c,</p> <p>b) firm inwestycyjnych, o których mowa w art. 3 pkt 1 lit. d.</p> <p>2. Do przekazania informacji do SInF stosuje się odpowiednio art. 13 i 14.</p>	
14.	Art. 45	Art. 45. Instytucje zobowiązane przekazują informacje o rachunkach prowadzonych przez nie na dzień wejścia w życie ustawy, w terminie 14 dni od rozpoczęcia przekazywania informacji, o których mowa w art. 12 ust. 1, zgodnie z art. 44.	Przepis regulujący kwestię przekazania do SInF przez instytucje zobowiązane informacji o rachunkach prowadzonych w dniu wejścia w życie ustawy.
15.	Art. 46	Art. 46. Przekazywanie informacji o rachunku zgromadzonych w Systemie Informacji Finansowej podmiotom uprawnionym rozpoczyna się nie później niż w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.	Przepis regulujący kwestię rozpoczęcia przekazywania podmiotom uprawnionym informacji z SInF.
16.	Art. 47	Art. 47. Pierwsze roczne sprawozdanie, o którym mowa w art. 8, organ właściwy składa Prezesowi Rady Ministrów za rok 2021.	Przepis o charakterze doprecyzowującym.
17.	Art. 48	Art. 48. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.	Przepis regulujący kwestię terminu wejścia w życie ustawy.